II

*(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)*

# PÄÄTÖKSET

## KOMISSION PÄÄTÖS (EU) 2019/1352,

## annettu 2 päivänä huhtikuuta 2019,

## valtiontuesta SA.44896, jonka Yhdistynyt kuningaskunta on myöntänyt ulkomaisten väliyhteisöjen konsernirahoitukseen sovellettavan poikkeuksen nojalla

*(tiedoksiannettu numerolla C(2019) 2526)*

**(Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen)**

**(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', ja erityisesti sen 108 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on kehottanut ([1]) asianomaisia esittämään huomautuksensa edellä mainittujen määräysten mukaisesti ja ottaa huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

### 1. MENETTELY

(1) Komissio pyysi 26 päivänä huhtikuuta 2013 päivätyllä kirjeellä Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisilta tietoja ulkomaisia väliyhteisöjä (Controlled Foreign Company) koskevien sääntöjen, jäljempänä 'CFC-säännöt', uudistuksesta, joka oli tullut voimaan 1 päivänä tammikuuta 2013. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset toimittivat tiedot 14 päivänä kesäkuuta 2013, ja komission pyynnöstä ([2]) ne toimittivat lisätietoja 10 päivänä huhtikuuta 2014, 10 päivänä heinäkuuta 2014, 24 päivänä heinäkuuta 2015 ja 1 päivänä helmikuuta 2017.

(2) Komissio ilmoitti 26 päivänä lokakuuta 2017 päivätyllä kirjeellä Yhdistyneelle kuningaskunnalle päätöksestään aloittaa SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely CFC-säännöissä säädetystä konsernirahoitukseen sovellettavasta poikkeuksesta, jäljempänä 'menettelyn aloittamispäätös'.

(3) Menettelyn aloittamispäätös julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 24 päivänä marraskuuta 2017. Komissio kehotti menettelyn aloittamispäätöksessä asianomaisia osapuolia toimittamaan huomautuksia aloittamispäätöksestä.

(4) Huomautusten toimittamisen määräaikaa pidennettiin, ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset toimittivat huomautuksensa menettelyn aloittamispäätöksestä 15 päivänä tammikuuta 2018.

(5) Kahdeksan asianomaista osapuolta toimitti huomautuksensa menettelyn aloittamispäätöksestä 19 päivän joulukuuta 2017 ja 2 päivän tammikuuta 2018 välisenä aikana. Huomautukset välitettiin Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisille. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset toimittivat 23 päivänä helmikuuta 2018 huomionsa asianomaisten osapuolten esittämistä huomautuksista.

([1]) EUVL C 400, 24.11.2017, s. 10.
([2]) Komissio pyysi lisätietoja 11 päivänä maaliskuuta 2014, 4 päivänä kesäkuuta 2015 ja 19 päivänä joulukuuta 2016 päivätyillä kirjeillä.

(6) Komission yksiköiden edustajat ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset pitivät kokouksen 7 päivänä helmikuuta 2018. Kokouksen jälkeen Yhdistynyt kuningaskunta toimitti 22 päivänä maaliskuuta 2018 uusia huomautuksia. Komission yksiköiden edustajat ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset pitivät 31 päivänä toukokuuta 2018 toisen kokouksen, jonka jälkeen Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset toimittivat 3 päivänä heinäkuuta 2018 uusia huomautuksia. Kolmas kokous pidettiin 13 päivänä heinäkuuta 2018.

## 2. **TUKIOHJELMAN KUVAUS**

### 2.1 **Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöverojärjestelmä ja CFC-säännöt**

#### 2.1.1 *Johdanto ja tausta*

(7) Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöverolainsäädännön mukaan yrityksiä verotetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoitettavasta toiminnasta ja siellä olevista varoista saatavien tulojen perusteella. Sitä sovelletaan yrityksiin, joiden kotipaikka on Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ja ulkomaisiin yrityksiin, jotka harjoittavat liiketoimintaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa siellä olevan kiinteän toimipaikan kautta.

(8) Yhdistynyt kuningaskunta uudisti yhtiöverojärjestelmäänsä alueellisen yhtiöverojärjestelmän suuntaan ([3]), niin että siinä keskitytään kotimaassa harjoitettavasta toiminnasta ja siellä olevista varoista saatavien tulojen verottamiseen verovelvollisen maailmanlaajuisten tulojen verottamisen sijasta ([4]).

(9) Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöverojärjestelmä on luonteeltaan vahvasti alueellinen, koska yritysten Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolella saamista tuloista ei yleensä peritä veroa Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Tämän luonteen mukaisesti voitonjakoa koskevilla poikkeussäännöillä verotuksen ulkopuolelle jätetään ulkomaisten yritysten tulot, jotka jaetaan takaisin Yhdistyneeseen kuningaskuntaan. Vastaavasti ulkomaisia sivuliikkeitä koskevilla poikkeussäännöillä varmistetaan, että Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöverosta vapautetaan ulkomaisten kiinteiden toimipaikkojen tulot. Nämä piirteet voisivat houkutella Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittuneita yrityksiä perustamaan tytäryhtiön (ulkomainen väliyhteisö, CFC) alhaisen verotuksen lainkäyttöalueelle ja siirtämään tuloja keinotekoisesti Yhdistyneestä kuningaskunnasta ulkomaiseen väliyhteisöön. Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-säännöillä pyritään suojaamaan Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöveropohjaa siten, että niillä poistetaan edellä kuvatusta järjestelystä saatava veroetu perimällä CFC-maksu siltä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneelta yritykseltä, jonka määräysvaltaan ulkomainen väliyhteisö kuuluu ([5]).

(10) Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöverojärjestelmän tavoite on siis verottaa kotimaassa harjoitettavasta toiminnasta ja siellä olevista varoista saatavia tuloja, ja Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen tavoite on suojata maan yhtiöveropohjaa. Säännöillä saavutetaan tämä tavoite siten, että niissä ei aseteta yleistä Yhdistyneen kuningaskunnan lisäveroa kevyesti verotettavien Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneiden yritysten ulkomaisten tytäryhtiöiden tietyntyyppisille tuloille vaan määrätään CFC-maksu vain sellaisille väliyhteisöjen tuloille, jotka on siirretty keinotekoisesti Yhdistyneestä kuningaskunnasta. Lisäksi tämä maksu on samansuuruinen kuin Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiövero. Tässä yhteydessä on otettava huomioon, että nykyisen CFC-järjestelmän ilmoitettu tavoite oli pyrkiä asettamaan maksu sen varmistamiseksi, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoitettavaa toimintaa ja siellä saatavia tuloja verotettaisiin oikeudenmukaisesti, mutta myös pyrkiä siihen, ettei ulkomaisen väliyhteisön todellisesta taloudellisesta toiminnasta saatavia tuloja verotettaisi ([6]). Tämän tavoitteen vuoksi Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset valitsivat nykyiset CFC-säännöt sellaisen järjestelmän sijasta, jossa verotettaisiin kevyesti verotettavien ulkomaisten väliyhteisöjen kaikkia tuloja tai koko tulovirtaa, koska tällainen järjestelmä ei kohdistuisi asianmukaisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoitettavaan toimintaan ja siellä saataviin tuloihin ([7]).

---

([3]) Voitonjakoa koskevat poikkeussäännöt lisättiin vuoden 2009 finanssilakiin, ja ulkomaisen sivuliikkeen tuloja koskeva poikkeus otettiin käyttöön vuoden 2011 finanssilaissa.

([4]) Ks. https://www.gov.uk/government/publications/the-corporation-tax-road-map

([5]) Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-säännöissä ulkomaiseksi väliyhteisöksi katsotaan mikä tahansa muuhun maahan kuin Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautunut yritys, joka on yhden tai useamman Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneen henkilön tai oikeushenkilön määräysvallassa. Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneista henkilöistä tai oikeushenkilöistä määräysvaltaa käyttävät yleensä yritykset, mutta arvioitaessa sitä, onko ulkomainen tytäryhtiö ulkomainen väliyhteisö, voidaan ottaa huomioon myös yksityishenkilöiden tai edunvalvojien edut. Määräysvalta voi olla oikeudellista, taloudellista tai kirjanpidon valvontaa. Se voi olla suoraa tai välillistä: jos Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneen yrityksen määräysvaltaan kuuluu ulkomainen yritys A, jonka määräysvaltaan puolestaan kuuluu ulkomainen yritys B, sekä yritys A että B ovat ulkomaisia väliyhteisöjä. Taxation (International and Other Provisions) Act -lain (TIOPA) 371RG jaksossa määräysvallan määritelmää laajennettiin siten, että ulkomaisten osakkaiden edut otetaan huomioon arvioitaessa sitä, onko ulkomainen yritys ulkomainen väliyhteisö.

([6]) Yhdistyneen kuningaskunnan valtiovarainministeriö, "Consultation on Controlled Foreign Companies (CFC) reform", kesäkuu 2011, kohta 1.12.

([7]) Ks. edellinen alaviite, kohta 2.4.

(11) Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentti hyväksyi nykyisen CFC-järjestelmän osana vuoden 2012 finanssilakia ([8]). Säännöt on lisätty verolakeihin vuoden 2010 Taxation (International and Other Provisions) Act -lakiin (TIOPA), jossa ne muodostavat 9A osan, jäljempänä 'TIOPA-lain 9A osa', jossa on 22 lukua. Voimassa olevia sääntöjä sovelletaan tilikausiin, jotka ovat alkaneet 1 päivänä tammikuuta 2013 tai sen jälkeen ([9]). Tammikuussa 2019 sääntöihin tehtiin joitakin muutoksia (ks. 2.3 jakso).

(12) TIOPA-lain 9A osassa vahvistetun CFC-sääntökehyksen lisäksi Yhdistynyt kuningaskunta on julkaissut kattavat CFC-sääntöjä koskevat ohjeet. Ohjeisiin ([10]) sisältyvät sääntöjen esittely, yleiskatsaus ohjeisiin, sääntöjen soveltamis- ja tulkintaohjeet luku luvulta ja joukko käytännön esimerkkejä.

2.1.2 *Yhdistyneen kuningaskunnan voimassa oleva CFC-järjestelmä*

(13) Johdanto-osan 10 kappaleessa mainitun tavoitteen mukaisesti Yhdistyneen kuningaskunnan voimassa olevissa CFC-säännöissä määrätään Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneelle yritykselle CFC-maksu kaikista ulkomaisen väliyhteisön tuloista tai osasta niitä. CFC-maksu peritään ulkomaisen väliyhteisön maksun piiriin kuuluvista tuloista, joista vähennetään väliyhteisön maksama hyvitettävä vero (eli väliyhteisön kotimaassa maksettu vero). Kullakin tilikaudella ulkomaisen väliyhteisön maksun piiriin kuuluviksi tuloiksi katsotaan väliyhteisön arvioidut verotettavat kokonaistulot, jotka täyttävät CFC-maksun määräytymisperusteet (ks. johdanto-osan 23–25 kappale) ([11]). Maksun piiriin kuuluvat tulot jaetaan kaikille Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneille yrityksille, joilla on vähintään 25 prosentin määräysvalta ulkomaisessa väliyhteisössä, jäljempänä 'maksuvelvolliset yksiköt'. CFC-maksu on samansuuruinen kuin Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiövero, ja se peritään maksuvelvollisilta yksiköiltä samalla tavalla kuin kyseisen tilikauden yhtiövero.

(14) CFC-maksun määräytymisperusteissa säädetään, missä olosuhteissa ja miltä osin ulkomaisen väliyhteisön arvioidut verotettavat kokonaistulot katsotaan maksun piiriin kuuluviksi tuloiksi.

(15) CFC-sääntöjen tavoitteena on määrittää, saako ulkomainen väliyhteisö Yhdistyneessä kuningaskunnassa olevista varoista tai siellä harjoitetusta toiminnasta tuloja, jotka on hankkinut yritys, joka ei ole sijoittautunut Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja jolla ei ole siellä kiinteää toimipaikkaa. Tämän tavoitteen mukaisesti CFC-järjestelmässä arvioidaan laajasti, ovatko ulkomaisen väliyhteisön tulot peräisin varoista ja riskeistä, joita hallinnoidaan ja hallitaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ja katsotaanko ne sen vuoksi keinotekoisesti siirretyiksi. Tämä edellyttää sen arvioimista, suoritetaanko ulkomaisen väliyhteisön tuloihin liittyvien riskien ottamisen tai niihin liittyvien varojen taloudellisen omistajuuden kannalta merkittäviä "avainhenkilötoimintoja" ([12]) tosiasiallisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa siten, että tuloja *realisoiva* yritys on eri kuin nämä tulot *tuottava* yritys ([13]).

(16) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten ennen CFC-sääntöjen hyväksymistä tekemän kuulemisen mukaan CFC-säännöt pyrittiin laatimaan yhdenmukaisiksi unionin oikeuden kanssa siten, ettei niillä rajoiteta verovelvollisen sijoittautumisvapautta ja että pyritään luomaan tasapainoinen järjestelmä, joka suojaa Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöveropohjaa ja jota voidaan soveltaa käytännössä pitäen hallinnollinen ja noudattamisesta aiheutuva rasite mahdollisimman pienenä.

([8]) Keskustelu nykyisistä CFC-säännöistä sai alkunsa siitä, että monet monikansalliset yhtiöt siirsivät päätoimipaikkansa pois Yhdistyneestä kuningaskunnasta. Yhtiöverotusta koskevassa vuoden 2010 etenemissuunnitelmassa todettiin, että suuntaus on käännettävä ja Yhdistyneen kuningaskunnan verojärjestelmästä on tehtävä jälleen houkutteleva. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus totesi, että CFC-sääntöjen uudistaminen oli etusijalla maan kansainvälisten yritysten kannalta ja keskeinen osa hallituksen suunnitelmia palauttaa kilpailukyky.

([9]) Yhdistyneessä kuningaskunnassa oli CFC-säännöt jo ennen vuotta 2013, mutta ne perustuivat täysin erilaiseen malliin. Vanhat CFC-säännökset eivät sisältäneet kansainväliseen konsernirahoitukseen sovellettavaa poikkeusta.

([10]) HMRC Internal Manual, International Manual, INTM190000, (https://www.gov.uk/hmrc-internal-manuals/international-manual/intm190000).

([11]) Termillä "arvioidut verotettavat kokonaistulot" (assumed taxable total profits) tarkoitetaan käytännössä Yhdistyneen kuningaskunnan verolainsäädännön mukaisia ulkomaisen väliyhteisön Yhdistyneestä kuningaskunnasta saamia verotettavia kokonaistuloja, jotka väliyhteisö olisi saanut, jos se olisi ollut sijoittautunut Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

([12]) Rahoitusalalla toimivien yritysten kohdalla tässä analyysissa on keskeistä yksilöidä yrittäjän riskinoton avaintoiminnot.

([13]) TIOPA-lain 371DA jakson 3 kohdan f alakohta.

(17) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset pyrkivät myös parantamaan Yhdistyneen kuningaskunnan verotuksellista kilpailukykyä ([14]). Tämä tavoite tuotiin ilmi CFC-säännöissä, joiden mukaan yhdessä yhtiöveroasteen alentamisen 22 prosenttiin vuonna 2014 ja patenttiboksin käyttöönoton kanssa CFC-säännöt ovat yksi askel kohti Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen tavoitetta luoda G20-maiden kilpailukykyisin yhtiöverojärjestelmä ([15]).

(18) TIOPA-lain 9A osan 2 luvussa vahvistetaan vaiheet sen määrittämiseksi, peritäänkö ulkomaisen yrityksen saamista tuloista tai osasta niistä CFC-maksu sen jälkeen kun on todettu, että ulkomainen yritys on ulkomainen väliyhteisö. CFC-maksu peritään, jos

— mitään yhteisötason poikkeuksia CFC-maksusta ei sovelleta (ks. johdanto-osan 19 kappale);

— Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautunut ”edunhaltija” eli maahan sijoittautunut yritys omistaa (yhdessä yhteenliittyneiden yritysten kanssa) vähintään 25 prosenttia ulkomaisen väliyhteisön määräysvallasta; ja

— ulkomaisella väliyhteisöllä on CFC-maksun määräytymisperusteita koskevien säännösten mukaisia ”maksun piiriin kuuluvia tuloja”.

(19) Pyrkimys rajoittaa hallinnollista ja noudattamisesta aiheutuvaa rasitetta näkyy CFC-sääntöjen rakenteessa, ja säännöissä keskitytään tilanteisiin, joista objektiivisesti katsottuna aiheutuu suurin riski Yhdistyneen kuningaskunnan valtiontaloudelle. Tämä on toteutettu säätämällä joitakin etukäteispoikkeuksia sellaisia tilanteita varten, joissa tulojen keinotekoisen siirtämisen riski on katsottu pieneksi eli joissa tapauskohtaisessa arvioinnissa ei todennäköisesti paljastuisi keinotekoisuutta tai tulojen siirtämistä. Niitä kutsutaan yhteisötason poikkeuksiksi, ja ne sisältyvät TIOPA-lain 9A osan 10–14 lukuun:

— *Poikkeusaikaa koskeva poikkeus* vahvistetaan TIOPA-lain 9A osan 10 luvussa, ja se tarkoittaa väliaikaista (yleensä 12 kuukautta kestävää) poikkeusta ulkomaisille väliyhteisöille, jotka ovat tulleet Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneen yrityksen määräysvaltaan ensimmäistä kertaa.

— *Poikkeuksen piiriin kuuluvia alueita koskeva poikkeus* vahvistetaan TIOPA-lain 9A osan 11 luvussa, ja sillä vapautetaan CFC-maksusta ulkomaiset väliyhteisöt, joihin kohdistuu ennakolta pieni keinotekoisten siirtojen riski alueen, jolla ne sijaitsevat, tai niiden saamien tulojen tyypin perusteella.

— *Pieniä tuloja koskeva poikkeus* on *de minimis* -sääntö, joka sisältyy TIOPA-lain 9A osan 12 lukuun ja jolla vapautetaan CFC-maksusta ulkomaiset väliyhteisöt, joiden tilikauden tulot ovat vähäiset (yleensä enintään 500 000 Englannin puntaa, josta enintään 50 000 on kaupankäynnin ulkopuolisia tuloja).

— *Pientä voittomarginaalia koskeva poikkeus* sisältyy TIOPA-lain 9A osan 13 lukuun, ja sillä vapautetaan CFC-maksusta ulkomaiset väliyhteisöt, joiden tulot muodostavat enintään 10 prosenttia toimintamenoista. Poikkeusta sovelletaan ulkomaisiin väliyhteisöihin, joiden toiminnasta syntyy suhteellisen vähän lisäarvoa.

— *Veropoikkeus* sisältyy TIOPA-lain 9A osan 14 lukuun, ja sillä vapautetaan CFC-maksusta ulkomaiset väliyhteisöt, jotka maksavat alueella, jolle ne ovat sijoittautuneet, tavanomaista tai korkeaa tosiasiallista veroa (vähintään 75 prosenttia verosta, joka Yhdistyneen kuningaskunnan sääntöjen mukaan lasketuista ulkomaisen väliyhteisön tuloista olisi peritty Yhdistyneessä kuningaskunnassa).

(20) Yhteisötason poikkeuksilla otetaan huomioon se, että suurin osa ulkomaisista tytäryhtiöistä perustetaan todellisista kaupallisista syistä. Käytännössä tämä tarkoittaa, että Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneiden yritysten ei valtaosassa tapauksista tarvitse soveltaa CFC-sääntöjä, jos yhdenkin yhteisötason poikkeuksen ehdot täyttyvät. Näin ollen yksityiskohtaisempia maksun määräytymistä koskevia säännöksiä, jotka muodostavat CFC-maksun määräytymisperusteet, sovelletaan vain tilanteissa, joissa mitään yhteisötason poikkeusta ei sovelleta, ja ulkomaisen väliyhteisön maksun piiriin kuuluvat tulot on yksilöitävä vain tällaisissa tapauksissa.

(21) Jos mitään yhteisötason poikkeusta ei sovelleta, Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen mukaan ulkomaisen väliyhteisön maksun piiriin kuuluvat tulot osoitetaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneelle määräysvallan haltijalle. Maksun piiriin kuuluvat tulot yksilöidään TIOPA-lain 9A osan 3–8 luvussa säädettyjen kriteerien ja ehtojen avulla. Nämä luvut muodostavat yhdessä CFC-maksun määräytymisperusteet (charge gateway) ([16]).

(22) TIOPA-lain 3–8 luku on ensisijaisen tärkeä CFC-järjestelmän toiminnan kannalta. Ne on suunniteltu toimimaan kohdennettuina testeinä, joilla pyritään arvioimaan, täyttävätkö ulkomaisen väliyhteisön arvioidut kokonaistulot maksun määräytymisehdot ja katsotaanko ne siten maksun piiriin kuuluviksi tuloiksi.

([14]) Ks. Yhdistyneen kuningaskunnan valtiovarainministeriö, ”*Consultation on Controlled Foreign Companies (CFC) reform*”, kesäkuu 2011.
([15]) Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin alahuone, yleinen lakivaliokunta, finanssilakia koskeva keskustelu, 19.6.2012, PBC (Bill 001) 2012–2013, s. 466 (valtiovarainministeriön apulaisministerin lausunto).
([16]) TIOPA-lain 9 luvussa on mahdollinen vaihtoehtoinen sääntö, joka koskee tiettyjä, tavallisesti 5 luvussa säädettyjen CFC-maksun määräytymisperusteiden piiriin kuuluvia tuloja. Tämä sääntö ei kuitenkaan virallisesti kuulu CFC-maksun määräytymisperusteisiin.

(23) Ensimmäinen CFC-maksun määräytymisperusteista on TIOPA-lain 9A osan 3 luvussa säädetty lähtötason suodatin, johon kuuluu yleisiä testejä sen selvittämiseksi, tarvitseeko TIOPA-lain 9A osan 4–9 luvussa säädettyjä yksityiskohtaisempia määräytymisperusteita soveltaa lainkaan ([17]).

(24) Seuraavat luvut koskevat maksun määräytymistä. TIOPA-lain 9A osan 4 luku, jäljempänä '4 luku', on yleinen säännös, jota sovelletaan kaikkiin ulkomaisiin väliyhteisöihin riippumatta niiden saamien tulojen tyypistä, ei kuitenkaan ulkomaisiin väliyhteisöihin, jotka saavat yksinomaan kiinteistöistä saatavia liiketoimintatuloja ([18]) tai kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja. Kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja saavia ulkomaisia väliyhteisöjä käsitellään TIOPA-lain 9A osan 5 luvussa, jäljempänä '5 luku', ja TIOPA-lain 9A osan 9 luvussa, jäljempänä '9 luku'. TIOPA-lain 9A osan 6 luvussa, jäljempänä '6 luku', käsitellään kaupankäynnistä saatavia rahoitustuloja saavia ulkomaisia väliyhteisöjä ([19]).

(25) CFC-maksun määräytymisperusteiden avulla pyritään tunnistamaan tilanteet, joissa tuloja on siirretty keinotekoisesti Yhdistyneestä kuningaskunnasta. Tällainen siirtäminen tarkoittaa yleensä sitä, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoitettavan keskeisen liiketoiminnan ja tästä toiminnasta saatavien, Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolelle siirrettävien tulojen välillä on huomattava ristiriita ([20]). Tämä näkökulma näkyy selvimmin 4 luvussa ([21]). Kyseisen luvun mukaan ulkomaisen väliyhteisön arvioidut kokonaistulot sellaisista varoista, jotka väliyhteisö oikeudellisesti omistaa, ja sellaisista riskeistä, jotka on sopimuksissa kohdennettu väliyhteisölle, katsotaan maksun piiriin kuuluviksi tuloiksi, jos ja siltä osin kuin näitä varoja ja riskejä hallinnoidaan Yhdistyneestä kuningaskunnasta käsin ([22]). Tämä edellyttää sen arvioimista, suoritetaanko ulkomaisen väliyhteisön tuloihin liittyvien riskien ottamisen tai niihin liittyvien varojen taloudellisen omistajuuden kannalta merkittäviä avainhenkilötoimintoja tosiasiallisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa ([23]). Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja sen ulkopuolella suoritettujen avainhenkilötoimintojen suhde on itsessään keskeinen kriteeri määritettäessä maksun piiriin kuuluvia tuloja, ja sitä sovelletaan maksun määräytymistä koskevan yleisen säännöksen (4 luku) lisäksi esimerkiksi 5 luvussa (kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot) ([24]).

---

([17]) Sen tarkoituksena on jättää verrattain yksinkertaisella tavalla maksun ulkopuolelle ulkomaiset väliyhteisöt, joihin ei sovelleta mitään yhteisötason poikkeusta mutta jotka eivät todennäköisesti saa (merkittävää määrää) keinotekoisesti siirrettyjä tuloja. Näin CFC-järjestelmän hallintokustannukset pyritään pitämään mahdollisimman pieninä. Ehdot ovat verrattain yksinkertaisia, ja niissä sovelletaan riskiperusteista lähestymistapaa itsearvioinnin helpottamiseksi, eikä niissä aseteta erityisiä dokumentointivaatimuksia. Luvun taustalla on keinotekoisen siirtämisen periaate, joka tarkoittaa, että varat ja riskit on erotettu niihin liittyvästä toiminnasta, joka tukee konsernin varojen omistajuutta. Esimerkiksi liikevoiton osalta ulkomaisen väliyhteisön ei tarvitse eritellä, onko sillä maksun piiriin kuuluvia tuloja, jos sillä ei ole Yhdistyneessä kuningaskunnassa toteutettavaan toimintaan liittyviä hallinnoitavia varoja ja siihen ei kohdistu hallittavia riskejä. Vastaavasti esimerkiksi kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen kohdalla, jos enintään viisi prosenttia ulkomaisen väliyhteisön tuloista kuuluu tähän luokkaan (viiden prosentin "safe harbour"), niiden katsotaan liittyvän liiketoimintatuloihin eikä niihin sovelleta 5 lukua TIOPA-lain 9A osan 3 luvun nojalla.

([18]) TIOPA-lain 371CA jakson 1–11 kohta. Kiinteistöistä saatavat liiketoimintatulot on jätetty kokonaan CFC-maksun määräytymisperusteiden soveltamisalan ulkopuolelle, eivätkä ne kuulu kirjanpidollisten tulojen määritelmään tarkasteltaessa 10–14 luvussa säädettyjä yhteisötason poikkeuksia. Ks. HMRC Internal Manual, International Manual, INTM248550.

([19]) TIOPA-lain 9A osan 7 luvussa käsitellään ulkomaisia väliyhteisöjä, jotka saavat tuloja captive-vakuutusliiketoiminnasta. Viimeisenä TIOPA-lain 9A osan 8 luvussa käsitellään ulkomaisia väliyhteisöjä, jotka saavat säänneltyjen rahoitusyhtiöiden tiettyjen tytäryhtiöiden siirtämiä tuloja. TIOPA-lain 9A osan 15–22 luvut sisältävät erilaisia toimintasääntöjä ja hallinnollisia sääntöjä, kuten sääntöjä kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi, hallintaa koskevia sääntöjä, määritelmiä ja muita sääntöjä, joita tarvitaan, jotta Yhdistyneen kuningaskunnan veroviranomaiset voivat soveltaa CFC-sääntöjä asianmukaisesti.

([20]) Yhdistyneen kuningaskunnan vero- ja tulliviranomainen (HMRC), "*CFC reform: response to consultation*", Executive Summary, key points, joulukuu 2011.

([21]) TIOPA-lain 371DA jakso. Ks. myös HMRC Internal Manual, International Manual, INTM200100. Siinä todetaan, että 4 luvussa vahvistetaan mekanismi sen määrittämiseksi, kuinka suuri osuus ulkomaisen väliyhteisön arvioiduista kokonaistuloista täyttää CFC-maksun määräytymisperusteet ja kuuluu näin ollen mahdollisesti CFC-maksun piiriin, koska tietty Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoitettu toiminta on mahdollistanut ulkomaiselle väliyhteisölle näiden tulojen saamisen.

([22]) HMRC Internal Manual, International Manual, INTM200100 ja INTM197200. Jälkimmäisessä todetaan, että 4 lukua sovelletaan ulkomaisiin liikevoittoihin ja sen nojalla ulkomaiset liikevoitot kuuluvat CFC-maksun piiriin, jos ulkomainen väliyhteisö siirtää tuloja Yhdistyneestä kuningaskunnasta siten, että varat ja riskit erotetaan niihin liittyvästä toiminnasta, joka tukee konsernin varojen omistajuutta tai joka liittyy olennaisesti riskien hallintaan.

([23]) TIOPA-lain 371DA jakson 3 kohdan f alakohta. Ks. myös HMRC Internal Manual, International Manual, INTM200300.

([24]) HMRC Internal Manual, International Manual, INTM203310, jossa todetaan, että 4 luvun tapaan myös 5 luvussa tunnistetaan ulkomaisen väliyhteisön omistamista varoista saatavat kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot ja ulkomaiselle väliyhteisölle kohdennetuista riskeistä saatavat tulot tilanteissa, joissa asiaankuuluvat avainhenkilötoiminnot suoritetaan Yhdistyneissä kuningaskunnassa. Tämän perusteella 5 lukuun on otettu monia 4 luvussa käytettyjä porrastestejä.

(26) Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-säännöissä on kuitenkin otettu huomioon, että rahoitustulojen tapauksessa avainhenkilötoimintoja koskeva testi ei välttämättä yksin takaa aina Yhdistyneen kuningaskunnan veropohjan riittävää suojelua. Tämän vuoksi 5–9 luvussa on lisää testejä, jotka liittyvät kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin ja muuntyyppisiin passiivisiin tuloihin. Ulkomaisen väliyhteisön tulot voivat kuulua CFC-maksun piiriin useamman kuin yhden maksun määräytymistä koskevan luvun perusteella, mutta tuloista peritään CFC-maksu vain kerran ([25]).

2.1.3 *Kaupankäynnin ulkopuolisista rahoitustuloista perittävä CFC-maksu*

(27) Kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin luetaan kaikki rahoitustulot, jotka eivät ole kaupankäynnistä saatavia rahoitustuloja. Kaupankäynnistä saatavia rahoitustuloja käsitellään 6 luvussa. Kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin voi kuulua sekä yritysten välisistä lainoista saatavia rahoitustuloja että ulkoisista lainoista (myös talletuksista) saatavia rahoitustuloja edellyttäen, että ne eivät ole peräisin kaupankäynnistä ([26]).

(28) CFC-maksun määräytymisperusteita koskeva testi kaupankäynnin ulkopuolisille rahoitustuloille on 5 luvussa tai vaihtoehtoisesti – valittaessa ja tiettyjen ehtojen täyttyessä – 9 luvussa ([27]). 5 luvussa on kaksi yleistä testiä ja kaksi testiä, jotka on kohdistettu erityisesti tiettyihin väärinkäyttötilanteisiin, joita yleiset testit eivät kata. 5 luvussa on säädetty avainhenkilötoimintoja koskeva testi, jossa tarkastellaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoitettavan toiminnan olemassaoloa ja joka pohjautuu pitkälti 4 luvussa olevaan avainhenkilötoimintoja koskevaan testiin. Kuitenkaan 5 luku ei perustu pelkästään tähän testiin, koska rahoitustulojen hankkiminen on pääasiassa pääomaintensiivistä toimintaa, joka ei välttämättä aina edellytä avainhenkilötoimintojen läsnäoloa.

(29) Näin ollen 5 luku sisältää seuraavat testit maksun piiriin kuuluvien tulojen yksilöimiseksi kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen osalta:

— Ensinnäkin, ulkomaisen väliyhteisön kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen katsotaan täyttävän CFC-maksun määräytymisperusteet siltä osin kuin ne ovat peräisin varoista ja riskeistä, joihin liittyen mitkä tahansa olennaisista avainhenkilötoiminnoista ([28]) suoritetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa (TIOPA-lain 371EB jakso). CFC-sääntöjen yleisen logiikan mukaisesti perustelu CFC-maksun soveltamiselle tässä tapauksessa on, että Yhdistyneen kuningaskunnan olisi voitava verottaa tuloja, jotka on saatu Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoitetun toiminnan ansiosta ([29]).

— Toiseksi, vaihtoehtoisessa testissä tarkastellaan, kuinka lainat tai talletukset, joista kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot ovat peräisin, on rahoitettu. Tässäkin tapauksessa, avainhenkilötoimintojen suorittamispaikasta riippumatta, kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen katsotaan täyttävän CFC-maksun määräytymisperusteet siltä osin kuin niitä rahoitetaan asiaankuuluvista Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevista varoista (TIOPA-lain 371EC jakso). Asiaankuuluvat Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevat varat ovat

([25]) Esimerkiksi sovellettaessa 4 luvun kriteerejä tiettyihin ulkomaisen väliyhteisön kaupankäynnistä saataviin rahoitustuloihin päätelmänä voi olla, etteivät mitkään tulot täytä CFC-maksun määräytymisperusteita 4 luvun perusteella. Tämä päätelmä ei kuitenkaan sulje pois sitä mahdollisuutta, että osa kaupankäynnistä saatavista rahoitustuloista täyttää tai kaikki ne täyttävät CFC-maksun määräytymisperusteet 6 luvun perusteella, jolloin ne katsotaan maksun piiriin kuuluviksi tuloiksi.

([26]) Ulkomaisen tytäryhtiön, joka osallistuu sivutoimisesti yritysten välisiin rahoitustoimiin, on sovellettava 5 luvussa säädettyä testiä sen arvioimiseksi, sovelletaanko CFC-maksua. Sitä vastoin tytäryhtiön, joka osallistuu konsernin aktiiviseen varainhallintatoimintaan, on sovellettava joko yleistä 4 lukua tai 6 lukua, joka koskee erityisesti kaupankäynnistä saatavia rahoitustuloja.

([27]) Ulkomaisen väliyhteisön, joka saa sekä kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja että muuntyyppisiä tuloja, on mahdollisesti sovellettava muitakin maksun määräytymistä koskevia lukuja, mutta vain kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja saavia ulkomaisia väliyhteisöjä käsitellään yksinomaan 5 ja 9 luvussa.

([28]) Tämä testi on hyvin samankaltainen kuin 4 luvun nojalla tehtävä testi, jolla arvioidaan ulkomaisen väliyhteisön ”muiden tulojen”, pääasiassa tavanomaisten liiketoimintatulojen, keinotekoista siirtämistä. Testissä, jolla arvioidaan, liittyvätkö ulkomaisen väliyhteisön omistamista varoista ja sille kohdennetuista riskeistä saatavat kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot olennaisiin avainhenkilötoimintoihin, jotka suoritetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, viitataan erityisesti hyväksytyn OECD:n lähestymistavan periaatteisiin, jotka on esitelty vuoden 2010 raportissa tulojen kohdentamisesta kiinteille toimipaikoille (Report on the Attribution of Profits to Permanent Establishments). Tämän vuoksi siinä käytetään termiä ”yrittäjän riskinoton avaintoiminnot”, jota käytetään rahoitusalan yritysten yhteydessä.

([29]) Näin ollen jos ulkomainen väliyhteisö saa korkotuloja lainoista, joiden osalta lainan myöntämiseen ja hallinnointiin sekä koronmaksuun liittyvät päätöksenteko- ja valvontatoiminnot suoritetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, korkotulot kuuluvat CFC-sääntöjen soveltamisalaan ja niitä verotetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

varoja, jotka edustavat ”Yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyviä pääomia” ([30]) tai ovat johdettavissa niistä suoraan tai välillisesti. Perustelu CFC-maksun soveltamiselle tässä tapauksessa on, että Yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvistä pääomista saatavien passiivisten menojen ei pitäisi välttyä verotukselta Yhdistyneessä kuningaskunnassa sitä kautta, että ne vain yksinkertaisesti kohdennetaan ulkomaiselle väliyhteisölle.

(30) Nämä kaksi testiä ovat keskenään vaihtoehtoisia, mikä tarkoittaa, että kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen katsotaan täyttävän CFC-maksun määräytymisperusteet, jos ne läpäisevät joko ensimmäisen tai toisen testin. 5 luvussa on myös kaksi muuta vaihtoehtoista testiä, jotka on kohdistettu erityisesti tunnistettuihin verotukseen liittyvien järjestelyjen tyyppeihin. Jos kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot läpäisevät nämä kaksi erityistestiä, CFC-maksua sovelletaan, vaikka niihin ei liittyisi Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoitettavaa avainhenkilötoimintoa tai Yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvää pääomaa ([31]).

2.1.4 *Kaupankäynnistä saatavista rahoitustuloista perittävä CFC-maksu*

(31) Ulkomaisen väliyhteisön kaupankäynnistä saatavien rahoitustulojen, jotka ovat tavallisesti tuloja aktiivisesta pankki- tai vakuutustoiminnasta, katsotaan täyttävän CFC-maksun määräytymisperusteet, jos ne läpäisevät 4 luvussa säädetyn yleisen avainhenkilötoimintoja koskevan testin ja lisäksi jos ne läpäisevät 6 luvussa säädetyn erityistestin ([32]).

(32) 6 luvussa säädetyssä testissä ei eroteta kaupankäynnistä saatavia rahoitustuloja, jotka ovat peräisin yritysten välisistä rahoitustoimista, ja rahoitustuloja, jotka ovat peräisin toimista sellaisten osapuolten kanssa, jotka eivät ole etuyhteydessä yrityksiin. Monikansalliset konsernit usein keskittävät rahoitustoimintonsa varainhallintayrityksiin. Tällaisten yritysten toiminnot voidaan katsoa kaupankäynniksi rahoituspalveluilla, joten tästä kaupankäynnistä saatavat tulot kuuluisivat 4 ja 6 luvun (kaupankäynnistä saatavat rahoitustulot) soveltamisalaan pikemmin kuin 5 ja 9 luvun (kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot) soveltamisalaan ([33]). Kuitenkin jos ulkomainen väliyhteisö on konsernin varainhallintayritys ([34]), se voi valita, että sen kaupankäynnistä saatavia rahoitustuloja kohdellaan kaupankäynnin ulkopuolisina rahoitustuloina (ilmoittamalla Yhdistyneen kuningaskunnan veroviranomaiselle) ([35]). Jos väliyhteisö valitsee näin, 5 lukua sovelletaan sen määrittämiseksi, kuuluvatko kaupankäynnin ulkopuolisiksi rahoitustuloiksi katsottavat tulot CFC-maksun piiriin ja onko maksuvelvollinen yksikkö oikeutettu hakemaan 9 luvussa säädettyä poikkeusta.

## 2.2 **Riidanalainen toimenpide: konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus**

(33) Sitä, peritäänkö ulkomaisen väliyhteisön kaupankäynnin ulkopuolisista rahoitustuloista CFC-maksua ja miltä osin maksu peritään, ei määritetä ainoastaan 5 luvussa säädetyn testin perusteella. 9 luvussa säädetään, että jos ulkomainen väliyhteisö saa kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja, jotka täyttävät 5 luvussa säädetyt ehdot, CFC-maksun laskemisessa voidaan soveltaa osittaista (75 prosenttia) tai täysimääräistä (jopa 100 prosenttia) vapautusta sellaisten kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen osalta, jotka on saatu konserniin kuuluvalle ulkomaiselle yritykselle annetusta lainasta. Tästä säännöksestä käytetään jäljempänä tässä päätöksessä nimitystä ’konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus’ tai ’riidanalainen toimenpide’.

([30]) Yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvä pääoma määritellään Yhdistyneeseen kuningaskuntaan yhteydessä olevan yrityksen ulkomaiselle väliyhteisölle suoraan tai välillisesti, muodollisesti tai epämuodollisesti kohdentamaksi pääomaksi sekä mahdollisiksi ulkomaisen väliyhteisön tuloiksi, jotka on jollakin aiemmalla tilikaudella yksilöity keinotekoisesti siirretyiksi tuloiksi ja joita sittemmin käytetään ulkomaisen väliyhteisön myöhempien lainojen rahoittamiseen.

([31]) Näissä kahdessa lisätestissä tarkastellaan, ovatko kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot seurausta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneille yrityksille maksettavat osingot korvaavista järjestelyistä tai Yhdistyneessä kuningaskunnassa tehdystä rahoitusleasingjärjestelystä.

([32]) Tämän 6 luvussa säädetyn erityistestin mukaan ulkomaisen väliyhteisön kaupankäynnistä saatavat rahoitustulot täyttävät CFC-maksun määräytymisperusteet, jos ne on rahoitettu Yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvistä pääomaosuuksista saadulla ylimitoitetulla pääomalla. Kun 5 luvussa säädetyssä vaihtoehtoisessa testissä kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen maksun piiriin kuulumisen tarkastelussa käytetään laajempaa Yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvän pääomarahoituksen ehtoa, 6 luvussa säädetty kaupankäynnistä saatavia rahoitustuloja koskeva erityistesti perustuu ulkomaisen väliyhteisön ”ylimitoitettuun vapaaseen pääomaan” eli pääomaan, joka ylittää sen pääoman, jonka väliyhteisö voisi perustellusti odottaa omistavansa, jos se ei olisi jonkin toisen yrityksen 51-prosenttisesti omistama tytäryhtiö (TIOPA-lain 371FA jakso). Arvioidut tulot täyttävät perusteet ja kuuluvat CFC-maksun piiriin vain, jos ne on rahoitettu Yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvästä pääomasta saadulla ylimitoitetulla pääomalla.

([33]) Tällainen yritys toimii tosiasiallisesti vähittäispankin tavoin: suuri määrä transaktioita, lukumäärällisesti paljon tuloja ja menoja sekä suojaustoimintaa. Rakenteellista lainanantotoimintaa rahoitetaan pääasiassa konsernin talletuksista, ja siitä saatava tuotto perustuu lainanantotoiminnan ja talletusten vastaanoton välisiin marginaaleihin.

([34]) Sen määrittämiseksi, onko ulkomainen väliyhteisö ”konsernin varainhallintayritys”, sovelletaan TIOPA-lain 316 jakson 5–11 kohtaa.

([35]) TIOPA-lain 371CE jakson 2 kohta.

(34) Konsernirahoitukseen sovellettavaa poikkeusta sovelletaan vain 5 luvussa tarkoitettuihin tuloihin. Poikkeus tarkoittaa, että 5 luvun maksun määräytymistä koskevat säännökset korvataan mekaanisella säännöllä, jonka mukaan CFC-maksu on 25 prosenttia kaupankäynnin ulkopuolisista tuloista, jotka ovat peräisin ehdot täyttävistä lainasuhteista ([36]) (osittainen, 75 prosentin vapautus), tai tietyissä olosuhteissa 0 prosenttia tällaisista tuloista (täysi vapautus). Oletusarvoinen sääntö on osittainen vapautus. Jos asiaankuuluva laina on rahoitettu niin sanotuista ehdot täyttävistä resursseista ([37]), ulkomainen väliyhteisö on oikeutettu jopa 100 prosentin vapautukseen asiaankuuluvien kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen osalta. Lisäksi loppuosa asiaankuuluvista kaupankäynnin ulkopuolisista rahoitustuloista, jotka edelleen täyttäisivät CFC-maksun määräytymisperusteet riippuen siitä, onko vapautus osittainen vai täysimääräinen, voidaan silti vapauttaa kokonaan CFC-maksusta niin sanotun vastaavan koron säännön ([38]) perusteella.

(35) Yhdistyneen kuningaskunnan vero- ja tulliviranomaisen ([39]) ohjeissa olevissa 9 lukua koskevissa johdantokommenteissa todetaan, että 9 luvussa säädetyt kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja koskevat poikkeukset on otettu käyttöön varojen fungibiliteetista monikansallisessa konsernissa aiheutuvien vaikeiden kysymysten käsittelemiseksi ([40]). Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat selittäneet, että huomioon otettavien tulojen 25 prosentin aste (75 prosentin vapautus) perustuu olettamaan, että verohyvitysten puuttuessa kokonaan pääomalla rahoitettavaa ulkomaista väliyhteisöä, joka saa kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja, rahoitettaisiin Yhdistyneestä kuningaskunnasta aiempaa enemmän velalla ja vähemmän pääomalla, minkä johdosta rahoitustulot lisääntyisivät Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneen emoyhtiön tasolla ([41]). Poikkeuksen prosenttiosuudesta on keskusteltu Yhdistyneen kuningaskunnan liike-elämän edustajien kanssa uudistetun CFC-järjestelmän laatimisen aikana. Kuulemisen pöytäkirjoista käy ilmi, että alun perin harkittiin 50 prosentin vapautusta (jolloin tosiasiallinen veroaste olisi 10 prosenttia). Liike-elämän edustajat vaativat suurempaa, 75 prosentin vapautusta, jolloin tosiasiallinen veroaste on 2–6 prosenttia ([42]).

(36) Riidanalaista toimenpidettä sovelletaan vain sellaisiin kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin, jotka ulkomainen väliyhteisö saa lainoista konserniin kuuluville ulkomaisille yrityksille, jotka ovat saman Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneen yrityksen määräysvallassa kuin ulkomainen väliyhteisö. Tällaisia lainasuhteita kutsutaan ”ehdot täyttäviksi lainasuhteiksi” ([43]). Konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus toimii korvikemuuttujana ehdot täyttävän lainasuhteen rahoituksen yhteydelle Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, jotta monikansallisten konsernien ei tarvitse jäljittää konsernin rahoitusjärjestelyjen täsmällistä lähdettä tai historiaa eikä sitä, missä määrin ne on hoidettu Yhdistyneessä kuningaskunnassa ([44]).

(37) Tekemällä 9 luvun mukaisen hakemuksen yhtiöveroarvioinnissaan kaikki mahdollisesti maksuvelvolliset yksiköt, joiden määräysvallassa on ulkomainen väliyhteisö, joka saa kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja lainasta, johon ehdot täyttävä lainasuhde perustuu, voivat valita 9 luvun erityissääntöjen soveltamisen 5 luvun yleisten sääntöjen sijasta edellyttäen, että ulkomainen väliyhteisö läpäisee liiketoimintatiloja koskevan testin. Testissä

([36]) Ks. johdanto-osan 36 kappale.

([37]) Ehdot täyttäviä resursseja ovat ulkomaisen väliyhteisön lainat, jotka eivät suoraan tai välillisesti ole yhteydessä konsernin laajempiin varoihin ja joihin kuuluvat ulkomaisen väliyhteisön tulot, jotka syntyvät asiaankuuluville ulkomaisen väliyhteisön konsernin jäsenille annetuista lainoista, joita käytetään vain ulkomaisen väliyhteisön konsernin liiketoimintatarkoituksiin asiaankuuluvalla alueella, sekä ulkomaisen väliyhteisön saamat varat sen omistamista konsernin jäsenten osakkeista tai osakkeista, jotka ulkomainen väliyhteisö on laskenut liikkeeseen näille jäsenille (ks. TIOPA-lain 371IB jakso).

([38]) TIOPA-lain 371IE jakso. Vastaavan koron säännön mukaan osittaisen tai täyden vapautuksen soveltamisen jälkeen mahdollisesti jäljelle jäävä CFC-maksu rajataan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneelle konsernille Yhdistyneessä kuningaskunnassa aiheutuvien nettokorkokustannusten tasoon. Rajaus estää CFC-maksun, kun konsernin Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneiden jäsenten yhteenlasketut nettorahoitustulot ovat yhtä suuret tai suuremmat kuin niiden nettorahoitusvähennykset (HMRC Internal Manual, International Manual, INTM216100).

([39]) Yhdistyneen kuningaskunnan vero- ja tulliviranomainen, jäljempänä ’HMRC’, on veronkannosta vastaava Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen yksikkö.

([40]) HMRC Internal Manual, International Manual, INTM216100.

([41]) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten 15 päivänä tammikuuta 2018 päivätty kirje, 58 kappale.

([42]) Ulkomaisten väliyhteisöjen monetaarisia varoja käsittelevän työryhmän 4 päivänä helmikuuta 2011 pitämän kokouksen pöytäkirjan 6 kohta.

([43]) TIOPA-lain 371IG jaksossa vahvistetaan jäljityssäännöt sen yksilöimiseksi, onko ulkomaisen väliyhteisön antama laina ehdot täyttävä lainasuhde, ja säännöt koskevat tilanteita, joissa lainan alun perin saava osapuoli käyttää itse varat lainan antamiseen (lopullista velallista (ultimate debtor) koskeva sääntö). Ks. myös HMRC Internal Manual, International Manual, INTM217100.

([44]) Ks. HMRC Internal Manual, International Manual, INTM216100. Lisäksi on myös todettu, että tämän poikkeuksen myötä pyrittiin ottamaan käyttöön kiinteä matala veroaste, jota sovelletaan konsernin sisäiseen rahoitukseen, mikä useimmissa tapauksissa tarkoittaisi, että Yhdistyneen kuningaskunnan tosiasiallinen yhtiöveroaste rajat ylittävästä konsernin sisäisestä rahoituksesta saataville tuloille olisi 5,75 prosenttia vuoteen 2014 mennessä. HMRC, ”Consultation on CFC reform”, kesäkuu 2011, kohta 1.10.

edellytetään, että ulkomaisella väliyhteisöllä on alueella, jolle se on sijoittautunut verotuksen näkökulmasta, käytössään toimitilat, joissa on (tai on määrä olla) henkilöstöä, joita käytetään kohtuullisen pysyväisluonteisesti ja joissa harjoitetaan kaikkea tai pääosaa ulkomaisen väliyhteisön toiminnasta kyseisellä alueella ([45]).

### 2.3 **Muutokset Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöihin**

(38) Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti 6 päivänä heinäkuuta 2018, että vuosien 2018–2019 finanssilaki sisältäisi muutoksia CFC-sääntöihin neuvoston direktiivin (EU) 2016/1164 ([46]), jäljempänä 'veronkiertodirektiivi', täytäntöön panemiseksi. Muutokset koskevat ensinnäkin määräysvallan määritelmää, joka vaikuttaa kaikkiin CFC-maksun piiriin kuuluviin tuloihin, ja toiseksi avainhenkilötoimintojen suorittamista Yhdistyneessä kuningaskunnassa konsernirahoitukseen sovellettavan poikkeuksen soveltamiseksi kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin. Ensimmäinen muutos on siten yleisluonteisempi, mutta toinen muutos vaikuttaa erityisesti riidanalaisen toimenpiteen soveltamisalaan.

(39) Toisella muutoksella rajoitetaan mahdollisuutta konsernirahoitukseen sovellettavaan poikkeukseen niin, että maksuvelvolliset yksiköt eivät enää voi hakea 5 luvun soveltamisen sijasta poikkeusta 9 luvun mukaisesti sellaisten kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen osalta, jotka ovat peräisin ehdot täyttävistä lainasuhteista, jos kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot on saatu varoista ja riskeistä, joiden kannalta olennaiset avainhenkilötoiminnot on suoritettu Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Nämä muutokset vahvistettiin osana vuoden 2019 finanssilakia ([47]) 20 jakson ("Controlled foreign companies: finance company exemption and control") 2 kohdassa, ja ne tulivat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2019.

### 2.4 **Kansainvälinen ja EU:n viitekehys**

(40) Useat maat ovat ottaneet käyttöön CFC-sääntöjä sen estämiseksi, että verovelvolliset kiertävät tai lykkäävät veroja siirtämällä tuloja kevyesti verotettaviin ulkomaisiin tytäryhtiöihin. Kaikissa CFC-säännöissä säädetään tiettyjen ulkomaille sijoittautuneiden yhteisöjen tulojen verottamisesta verotuksellisesti maahan sijoittautuneiden ulkomaille sijoittautuneen yhteisön osakkeenomistajien tasolla tietyissä tilanteissa. Varsinaisissa toimintasäännöissä voi kuitenkin olla merkittäviä eroja eri maiden välillä ([48]), koska säännöt ja niihin liittyvät perusteet on sovitettava yhteen sen kansallisen yhtiöverojärjestelmän kanssa, johon ne kuuluvat, ja lisäksi niissä on otettava huomioon kyseisen maan veropolitiikan tavoitteet.

#### 2.4.1 *OECD:n ohjeet (BEPS-hanke)*

(41) Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö, jäljempänä 'OECD', toteaa veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevassa toimintasuunnitelmassaan ([49]), että monissa maissa on otettu käyttöön CFC-sääntöjä yhteen veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja, jäljempänä 'BEPS', koskevia huolenaiheita aiheuttavaan tekijään puuttumiseksi. Tämä tekijä on mahdollisuus luoda emoyhtiön määräysvaltaan kuuluvia ulkomaille sijoittautuneita verovelvollisia ja kierrättää maahan sijoittautuneen yrityksen voittoja ulkomaille sijoittautuneen tytäryhtiön kautta. Kolmatta toimenpidettä koskevassa BEPS-loppukertomuksessa CFC-sääntöjen käytöstä ([50]) annetaan OECD:n jäsenvaltioille ja muille valtioille suosituksia vaikuttavien CFC-sääntöjen suunnitteluun. Kertomus laadittiin sen varmistamiseksi, että lainkäyttöalueilla, joilla päätetään soveltaa CFC-sääntöjä, voidaan soveltaa sääntöjä siten, että verovelvollisia tosiasiallisesti estetään siirtämästä tuloja ulkomaisiin tytäryhtiöihin verojen välttämiseksi. Kertomuksessa mainitaan Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-säännöt esimerkkinä säännöistä, joissa kuhunkin varojen erään liittyvän konsernin avainhenkilötoiminnon yksilöinnissä käytetään OECD:n kehittämiä käsitteitä sääntöjen soveltamisalan määrittämiseksi ([51]).

([45]) TIOPA-lain 371DG jakso. HMRC on julkaissut lisäohjeita testin käytöstä erityisesti 9 lukua ja kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja koskevissa tilanteissa (HMRC Internal Manual, International Manual, INTM216650).

([46]) Neuvoston direktiivi (EU) 2016/1164, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2016, sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta, EUVL L 193, 19.7.2016, s. 1–14.

([47]) http://www.legislation.gov.uk/ukpga/2019/1/pdfs/ukpga_20190001_en.pdf

([48]) Erot liittyvät esimerkiksi määräysvallan, matalan veroasteen ja siirrettyjen tulojen määritelmiin sekä ulkomaisen väliyhteisön tulojen laskemista ja kaksinkertaisen verotuksen estämistä koskeviin hallinnollisiin määräyksiin.

([49]) OECD (2013), "Action Plan on Base Erosion and Profit Shifting", OECD Publishing. *http://dx.doi.org/10.1787/9789264202719-en*

([50]) OECD (2015), "Designing Effective Controlled Foreign Company Rules, Action 3–2015 Final Report", veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskeva OECD:n ja G20-maiden hanke, OECD Publishing, Paris. *http://dx.doi.org/10.1787/9789264241152-en*

([51]) OECD (2015), "Designing Effective Controlled Foreign Company Rules, Action 3–2015 Final Report", 85 kohta, alaviite 12. Kertomuksessa ei mainita erikseen CFC-säännöissä olevia konsernin rahoitustuloihin sovellettavia poikkeuksia.

2.4.2 *Veronkiertodirektiivi*

(42) Unionin tasolla neuvosto antoi 12 päivänä heinäkuuta 2016 veronkiertodirektiivin ([52]). Direktiivin johdanto-osassa viitataan nimenomaisesti loppuraportteihin OECD:n 15 BEPS-toimenpiteestä ja 8 päivänä joulukuuta 2015 annettuihin neuvoston päätelmiin, joissa korostettiin, että unionin tasolla on löydettävä yhteisiä mutta joustavia, OECD:n BEPS-suositusten kanssa sopusoinnussa olevia ratkaisuja. Johdanto-osassa todetaan myös seuraavaa:

> ”Ulkomaisia väliyhtiöitä koskevista säännöistä seuraa, että kevyesti verotetun määräysvallassa olevan tytäryhtiön tulo uudelleenkohdennetaan sen emoyhtiölle. Emoyhtiöstä tulee sitten verovelvollinen tämän sille kohdennetun tulon osalta siinä valtiossa, jossa sen verotuksellinen kotipaikka on. Kyseisen valtion poliittisista prioriteeteista riippuen ulkomaisia väliyhtiöitä koskevat säännöt voivat koskea koko kevyesti verotettua tytäryhtiötä, tiettyjä tulolajeja tai vain keinotekoisesti tytäryhtiölle ohjattua tuloa.”

(43) Varsinainen ulkomaisia väliyhteisöjä koskeva sääntö vahvistetaan veronkiertodirektiivin 7 artiklassa, ja siinä annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus valita kahden erityyppisen väliyhtiöitä koskevan säännön välillä. Direktiivin 7 artiklan 1 kohtaan, 2 kohdan a alakohtaan ja 3 kohtaan sisältyvässä tavanomaisessa säännössä luetellaan tulotyypit, joita olisi verotettava väliyhteisöjä koskevan säännön perusteella, jos niitä verotetaan kevyesti. Direktiivin 7 artiklan 1 kohtaan, 2 kohdan b alakohtaan ja 4 kohtaan sisältyy vaihtoehtoinen, avainhenkilötoimintoihin perustuva sääntö. Sen mukaan CFC-maksua sovelletaan ulkomaisen väliyhteisön tuloihin, jotka syntyvät siinä jäsenvaltiossa, jossa määräysvaltaa käytetään, suoritetuista avainhenkilötoiminnoista ([53]).

(44) Asian kannalta merkityksellisimmät 7 artiklan säännökset ovat seuraavat:

> *”7 artikla*
>
> **Ulkomaisia väliyhtiöitä koskeva sääntö**
>
> 1. Verovelvollisen jäsenvaltion on kohdeltava […] yksikköä […] ulkomaisena väliyhtiönä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät: […]
>
> 2. Kun yksikköä […] käsitellään ulkomaisena väliyhtiönä 1 kohdan mukaisesti, verovelvollisen jäsenvaltion on sisällytettävä veropohjaan
>
> a) yksikön jakamattomat tulot tai kiinteän toimipaikan tulot, jotka kertyvät seuraavista luokista:
>
> i) korot tai muut rahoitusvaroista saatavat tulot;
>
> (…)
>
> Tätä alakohtaa ei sovelleta, jos asiaan liittyvistä tosiseikoista ja olosuhteista käy ilmi, että ulkomainen väliyhtiö harjoittaa merkittävää taloudellista toimintaa, johon liittyy henkilöstöä, laitteita, varoja ja tiloja.
>
> (…)
>
> tai
>
> b) ne yksikön tai kiinteän toimipaikan jakamattomat tulot, jotka syntyvät epäaidoista järjestelyistä, joiden keskeisenä tarkoituksena on veroedun saaminen.
>
> Tätä alakohtaa sovellettaessa järjestelyä tai järjestelyjen sarjaa pidetään epäaitona, siltä osin kuin yksikkö tai kiinteä toimipaikka ei omistaisi niitä varoja tai ei olisi ottanut niitä riskejä, joista se saa tulonsa kokonaan tai osittain, jollei yksikkö olisi sellaisen yrityksen määräysvallassa, jossa suoritetaan avainhenkilötoiminnot, jotka ovat olennaisia kyseisten varojen ja riskien kannalta sekä välttämättömiä väliyhtiön tulonmuodostukselle.
>
> 3. Jos verovelvollisen veropohja lasketaan jäsenvaltion sääntöjen mukaan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, jäsenvaltio voi päättää olla kohtelematta yksikköä tai kiinteää toimipaikkaa ulkomaisena väliyhtiönä 1 kohdan mukaisesti, jos enintään kolmannes yksikölle tai kiinteälle toimipaikalle kertyvistä tuloista kuuluu johonkin 2 kohdan a alakohdan mukaisista luokista.

([52]) Direktiivi (EU) 2016/1164. Direktiivin 11 artiklan mukaan jäsenvaltioiden oli saatettava direktiivin säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä 1 päivästä tammikuuta 2019 alkaen.

([53]) Veronkiertodirektiivin 8 artiklassa kuvataan tarkemmin ulkomaisen väliyhteisön tulojen laskemista.

Jos verovelvollisen veropohja lasketaan jäsenvaltion sääntöjen mukaan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, jäsenvaltio voi päättää olla kohtelematta rahoitusalan yrityksiä ulkomaisina väliyhtiöinä, jos enintään kolmannes yksikölle 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista luokista kertyvistä tuloista on peräisin liiketoimista verovelvollisen tai siihen etuyhteydessä olevien yritysten kanssa.

(…)"

### 2.5 **Poikkeuksen soveltamisala**

(45) Konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus on ollut voimassa 1 päivästä tammikuuta 2013 lähtien. Konsernirahoitukseen sovellettavaa poikkeusta voivat hyödyntää Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneet yhtiöverovelvolliset – tai maksuvelvolliset yksiköt –, joiden määräysvaltaan kuuluu ulkomainen väliyhteisö, joka saa ehdot täyttävästä lainasuhteesta syntyviä kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja, ja jotka ovat yhtiöveroilmoituksessaan hakeneet 9 luvun soveltamista edellä mainituista tuloista perittävän CFC-maksun laskemiseen sen sijasta, että CFC-maksu laskettaisiin 5 luvun sääntöjen perusteella. Nämä verovelvolliset ovat osa monikansallista konsernia, johon kuuluu vähintään Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautunut maksuvelvollinen yksikkö, ulkomainen väliyhteisö ja ulkomainen tytäryhtiö, jota rahoitetaan ehdot täyttävän lainasuhteen kautta ja joka myöskin kuuluu maksuvelvollisen yksikön määräysvaltaan. Kuten johdanto-osan 39 kappaleessa todetaan, 1 päivästä tammikuuta 2019 alkaen poikkeusta ei enää sovelleta kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin, joiden kannalta olennaiset avainhenkilötoiminnot suoritetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

(46) Poikkeukseen ei liity pakollista etukäteishyväksyntää tai etukäteisselvitystä koskevaa menettelyä. Yhdistyneen kuningaskunnan verolainsäädännön oikeaa tulkintaa koskevaa ei-lakisääteistä selvityspalvelua voidaan käyttää myös CFC-sääntöjen yhteydessä. Komissio pyysi luetteloa ei-lakisääteisistä selvityksistä liittyen uudistettuihin CFC-määräyksiin, joita Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset olivat antaneet uudistettujen CFC-sääntöjen käyttöönoton ja 31 päivän maaliskuuta 2014 välisenä aikana, ja luettelo toimitettiin komissiolle. Luettelossa oli sekä tilanteita, joissa maksuvelvollinen yksikkö pyysi ei-lakisääteistä selvitystä 9 luvun mukaisesta hakemuksesta, jolla haettiin joko osittaista tai täysimääräistä vapautusta, että tulkintaan liittyviä tapauksia, jotka liittyivät muihin Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen näkökohtiin, kuten yhteisötason poikkeuksen soveltamiseen. Muiden HMRC:n antamien selvitysten tapaan näissä selvityksissä annetaan neuvontaa, jos jonkin säännöksen tulkinnasta on aidosti epävarmuutta.

## 3. **SYYT MENETTELYN ALOITTAMISEEN**

(47) Komissio päätti aloittaa muodollisen tutkintamenettelyn, koska sen alustavan näkemyksen mukaan konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus oli SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea ja se epäili konsernirahoitukseen sovellettavan poikkeuksen yhteensopivuutta sisämarkkinoiden toiminnan kanssa.

(48) Komission alustavan näkemyksen mukaan konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus oli neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589 ([54]) 1 artiklan d alakohdassa tarkoitettu *tukiohjelma*, koska sen myötä monikansallisiin konserneihin kuuluvat Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneet yritykset vapautettiin ilman muita vaadittavia täytäntöönpanotoimenpiteitä CFC-maksusta, joka olisi muuten peritty näiden yritysten määräysvaltaan kuuluvien ulkomaisten väliyhteisöjen saamista tietyistä kaupankäynnin ulkopuolisista rahoitustuloista.

(49) Komission alustavan näkemyksen mukaan riidanalainen toimenpide mahdollisti valikoivan edun antamisen. Komissio katsoi, että konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus muodosti poikkeuksen Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-säännöistä (jotka komissio katsoi tässä tapauksessa viitejärjestelmäksi), koska sillä vapautettiin osa kaupankäynnin ulkopuolisista rahoitustuloista CFC-maksusta.

([54]) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13. heinäkuuta 2015 annetulla neuvoston asetuksella (EU) 2015/1589 (kodifikaatio) (EUVL L 248, 24.9.2015, s. 9), joka tuli voimaan 14 päivänä lokakuuta 2015, kumottiin ja korvattiin Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1). Viittauksia asetukseen (EY) N:o 659/1999 on pidettävä viittauksina asetukseen (EU) 2015/1589, ja niitä on luettava yhdessä viimeksi mainitun asetuksen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon kanssa.

(50) Tämän lisäksi komission alustavan näkemyksen mukaan riidanalaisen toimenpiteen myötä annettu etu oli valikoiva, koska sitä oli mahdollista soveltaa vain toimijoihin, jotka suorittavat rahoitustoimia, joihin liittyy etuyhteydessä oleva ulkomainen velallinen, eikä sitä ollut mahdollista soveltaa toimijoihin, jotka suorittavat muita rahoitustoimia, joihin liittyy joko etuyhteydessä olevia Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneita velallisia tai velallisia, jotka ovat Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tai ulkomaille sijoittautuneita kolmansia osapuolia, vaikka ne kaikki vaikuttivat olevan toisiinsa rinnastettavassa oikeudellisessa ja tosiasiallisessa tilanteessa Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen tavoitteen kannalta.

(51) Komission alustavan näkemyksen mukaan konsernirahoitukseen sovellettavaa poikkeusta ei myöskään voitu perustella Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen luonteella tai yleisellä rakenteella, koska komission mukaan ehdot täyttävistä lainasuhteista saatavien kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen kohdalla tulojen keinotekoisen siirtämisen riski ei ollut pienempi verrattuna muuntyyppisiin kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen tavoite huomioon ottaen. Komissio katsoi, että riidanalainen toimenpide ei vaikuttanut välttämättömältä loogisen tai laillisen päämäärän saavuttamiseksi, ja vaikka se olisi välttämätön, komissio ei katsonut sen olevan oikeasuhteinen.

(52) Kun kaikki muut SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa olevat ehdot täyttyivät, komission alustavan päätelmän mukaan konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus oli valtiontukea. Koska Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset eivät esittäneet perusteluja sen puolesta, että SEUT-sopimuksen 107 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia voitaisiin soveltaa, ja ottaen huomioon toimenpiteen toimintatukimaisen luonteen komissio epäili toimenpiteen yhteensopivuutta sisämarkkinoiden toiminnan kanssa. Siksi se päätti aloittaa SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn kyseisen toimenpiteen osalta.

## 4. YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN HUOMAUTUKSET

(53) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset eivät yhdy huolenaiheisiin, jotka komissio esitti menettelyn aloittamispäätöksessään. Viranomaiset esittävät 15 päivänä tammikuuta 2018 päivätyssä aloittamispäätöstä koskevassa vastauskirjeessään seuraavat neljä perustelua näkemykselleen, että konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus ei ole SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea:

a) Konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus ei suosi mitään yrityksiä eikä ole etu. Sen tarkoituksena on muodostaa yhtiöveropohjan rajat määrittelemällä keinotekoisesti siirretyt tulot sen sijasta, että myönnettäisiin poikkeuksia jo vakiintuneesta veropohjasta.

b) Asiaankuuluvan viitejärjestelmän pitäisi olla Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöverojärjestelmä ([55]).

c) Konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus ei ole poikkeus viitejärjestelmästä, koska sen perusteella ei tehdä eroa sellaisten taloudellisten toimijoiden välille, jotka ovat viitejärjestelmän tavoitteiden kannalta tosiasiallisesti ja oikeudellisesti toisiinsa rinnastettavassa asemassa.

d) Jos konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus on poikkeus viitejärjestelmästä, poikkeus on perusteltavissa kyseisen viitejärjestelmän perus- ja pääperiaatteilla.

Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset toimittivat lisää perusteluja 22 päivänä maaliskuuta 2018 päivätyssä kirjeessään, huomautuksia asianomaisten osapuolten vastauksista 23 päivänä helmikuuta 2018 päivätyssä kirjeessään ja lisäselvennyksiä CFC-sääntöjensä soveltamisesta rahoitustuloihin 3 päivänä heinäkuuta 2018 päivätyssä kirjeessään.

### 4.1 **Edun olemassaoloa koskevat huomautukset**

(54) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten mukaan konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus ei paranna yrityksen rahoitusasemaa alentamalla maksuja, jotka tavallisesti sisältyisivät sen talousarvioon, tai alentamalla veroja, jotka tavallisesti perittäisiin, eikä sillä näin ollen anneta valikoivaa etua yritykselle. Viranomaiset toteavat, että vuoden 2013 yhtiöverouudistuksessa verojärjestelmän alueellista luonnetta vahvistettiin, mikä tarkoittaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolelle sijoittautuneen yrityksen tuloja ei yleensä veroteta Yhdistyneessä kuningaskunnassa (paitsi jos maassa on kiinteä toimipaikka) ja että Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneelta yritykseltä ei yleensä peritä veroa sen Yhdistyneeseen kuningaskuntaan (tai sen ulkopuolelle) sijoittautuneiden tytäryhtiöiden tuloista. CFC-järjestelmä on jatkoa näille perusperiaatteille. Sen tarkoituksena on periä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneelta yritykseltä vero sen ulkomaille sijoittautuneiden tytäryhtiöiden tuloista, mikäli nämä tulot on keinotekoisesti siirretty Yhdistyneestä kuningaskunnasta.

([55]) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset kuitenkin huomauttavat, että vaikka viitejärjestelmä olisi suppeampi, eli Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-järjestelmä, valtiontuen arvioinnin tulos olisi sama, jos tavoitteet määritellään oikein.

(55) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten mukaan CFC-järjestelmän tarkoituksena on suojata maan yhtiöveropohjaa, minkä vuoksi se, mitä keinotekoisella siirtämisellä Yhdistyneestä kuningaskunnasta tarkoitetaan, riippuu välttämättä sitä, mitä Yhdistyneen kuningaskunnan mielestä veropohjaan olisi sisällyttävä, edellyttäen että määritelmä on unionin oikeuden mukainen.

(56) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset toteavat, että 5 luvussa yhdessä 9 luvun kanssa määritellään CFC-järjestelmän soveltamisala yksilöimällä kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot, jotka katsotaan keinotekoisesti siirretyiksi. 5 luvussa vahvistetaan lähtötason suodattimet sellaisten kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen yksilöimiseksi, jotka on mahdollisesti siirretty keinotekoisesti, ja 9 luvussa varmistetaan, ettei maksun piiriin kuulu tuloja, joiden olisi lisäperusteiden perusteella kohtuutonta katsoa olevan keinotekoisesti siirrettyjä.

(57) Konsernirahoitukseen sovellettavan poikkeuksen piiriin kuuluvia tuloja ei Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten mukaan näin ollen katsota keinotekoisesti siirretyiksi tuloiksi. Tämä tarkoittaa, että niihin sovelletaan yhtiöverojärjestelmän yleisiä periaatteita ja ulkomaille sijoittautuneen tytäryhtiön saamia tuloja ei pitäisi verottaa. Näiden tulojen verottamatta jättäminen ei siten ole etu.

(58) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset myös muistuttavat, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi asiassa *Sanierungsklausel* ([56]), että sellainen vapautus veronkierron vastaisesta säännöksestä, joka ei ole yhteneväinen säännöksen tavoitteen kanssa, on poikkeus. Viranomaisten mukaan konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus ei kuitenkaan ole tällainen poikkeus, koska sillä ei vapauteta tiettyjä taloudellisia toimijoita CFC-järjestelmän soveltamisesta vaan pikemminkin sen avulla määritetään, katsotaanko konsernin sisäisistä lainoista saatavat tulot keinotekoisesti siirretyiksi Yhdistyneestä kuningaskunnasta ja miltä osin. Näin ollen poikkeus on Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten mukaan johdonmukainen CFC-järjestelmän tavoitteen kanssa.

### 4.2 **Valikoivuutta koskevat huomautukset**

#### 4.2.1 *Viitejärjestelmänä pitäisi olla Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöverojärjestelmä*

(59) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset eivät ole samaa mieltä menettelyn aloittamispäätöksessä esitetystä komission kannasta, jonka mukaan viitejärjestelmä on Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-järjestelmä, vaan niiden mukaan oikea viitejärjestelmä on Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöverojärjestelmä. Viranomaiset toteavat, että CFC-järjestelmän tarkoitus ja rakenne ovat ymmärrettävissä vain koko Yhdistyneen kuningaskunnan yritysten tuloverotusta koskevan lähestymistavan viitekehyksessä.

(60) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten mukaan on ensiarvoisen tärkeää ymmärtää yritystuoton määritelmä, myös erilaisten tulo- ja menolajien kohtelu ja niiden tunnistamisen ajoitus, maan laajemmassa yhtiöverojärjestelmässä niiden väärinkäyttömahdollisuuksien ymmärtämiseksi, joilta CFC-järjestelmä on suunniteltu suojaamaan.

(61) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset kuvaavat, että CFC-järjestelmä on vain yksi useista veronkierron vastaisista toimenpiteistä, joilla pyritään suojaamaan maan veropohjaa, ja että Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöverojärjestelmässä käytetty lähestymistapa konsernin sisäisen liiketoiminnan hinnoitteluun ja järjestelmän sisältämät laajemmat veropohjan suojelutoimenpiteet, kuten siirrettyjen tulojen verotusta ja verokohtelun eroavaisuuksia koskevat säännöt, muodostavat tärkeän viitekehyksen sen ymmärtämiselle, että CFC-järjestelmä on yksi osa Yhdistyneen kuningaskunnan puolustautumista tulojen keinotekoiselta siirtämiseltä.

(62) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten mukaan maan yhtiöverojärjestelmän taustalla olevien laajempien näkökohtien käsittäminen auttaa ymmärtämään CFC-sääntöjen yksityiskohtaisempaa rakennetta. Näihin näkökohtiin kuuluu tarve hallittavissa olevalle järjestelmälle, jolla saavutetaan oikeasuhteisia tuloksia erityyppisten yritysten osalta Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöverojärjestelmän puitteissa ja joka on myös perusvapauksia koskevan unionin oikeuden mukainen ([57]).

(63) Mikäli viitejärjestelmäksi otetaan CFC-järjestelmä, Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten mukaan CFC-järjestelmän tavoite on määritettävä suhteessa yhtiöverojärjestelmään, jonka sisällä se toimii. Tässä tapauksessa itse CFC-järjestelmän tavoite voidaan määritellä niin, että ”unionin oikeuden mukaisella hallittavissa olevalla säännöstöllä suojataan Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöveropohjaa siten, että pyritään yksilöimään ja saattamaan Yhdistyneen kuningaskunnan verotuksen piiriin sellaiset tulot, joiden voidaan kohtuudella katsoa olevan siirretty keinotekoisesti Yhdistyneestä kuningaskunnasta” ([58]).

([56]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio, *Heitkamp BauHolding GmbH v. komissio*, T-287/11, ECLI:EU:T:2016:60 ja unionin yleisen tuomioistuimen tuomio, *GFKL Financial Services AG v. komissio*, T-620/11, ECLI:EU:T:2016:59.

([57]) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset kuvaavat vaihtoehtoisia lähestymistapoja, joita pohdittiin toteutettaessa CFC-sääntöjen uudistamista, joka johti nykyisten CFC-sääntöjen voimaantuloon vuonna 2013. Lisäksi viranomaiset selittävät, miksi yksikään näistä vaihtoehdoista ei tullut valituksi (Yhdistyneen kuningaskunnan 22 päivänä maaliskuuta 2018 päivätty kirje, 4 jakso).

([58]) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten 15 päivänä tammikuuta 2018 päivätty kirje, jossa vastataan Euroopan komission menettelyn aloittamispäätökseen, johdanto-osan 106 kappale.

4.2.2 *Konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus ei ole poikkeus*

(64) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten mukaan 9 luvussa vahvistettu konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus ei ole etu, joka on lähtökohtaisesti valikoiva, sillä perusteella, että sillä ei kohdella eri tavoin taloudellisia toimijoita, jotka ovat viitejärjestelmän tavoitteiden kannalta toisiinsa rinnastettavassa oikeudellisessa ja tosiasiallisessa tilanteessa.

(65) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset vertaavat tilannetta, jota konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus koskee eli jossa ulkomainen väliyhteisö saa kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja ehdot täyttävästä lainasuhteesta, tilanteisiin, joita konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus ei koske ja joissa ulkomaiset väliyhteisöt saavat kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja lainoista Yhdistyneeseen kuningaskuntaan yhteydessä oleville osapuolille tai kolmansille osapuolille.

(66) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset katsovat, että nämä passiivisen lainanannon kolme tyyppiä, eli ehdot täyttävät lainasuhteet, lainat Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneille sidososapuolille (joita viranomaiset kutsuvat ketjun alkupään lainoiksi (upstream loans)) ja lainat kolmansille osapuolille (joita viranomaiset kutsuvat rahalippaiksi (money boxes)), ovat perustavanlaatuisesti erilaisia tilanteita, joissa on erilaiset mahdollisuudet veronkierrolle ja erilaiset keinotekoisen siirtämisen riskit, minkä vuoksi ne eivät oikeudellisesti ja tosiasiallisesti vastaa toisiaan.

(67) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset katsovat, että lainoille Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneille sidososapuolille ja lainoille kolmansille osapuolille ei selvästikään ole kaupallista perustetta ja että ne ovat ilmeinen osoitus keinotekoisesta siirtämisestä ([59]). Tilanne ei ole yhtä ilmeinen ehdot täyttävien lainasuhteiden kohdalla, koska niille voi konsernin sisäistä ulkomaista lainanantoa harjoittavien rahoitusyhtiöiden kohdalla olla selvempi kaupallinen peruste ja joiden osalta voi olla vaikeampaa osoittaa objektiivisesti, että järjestelyihin liittyy tulojen keinotekoista siirtämistä. Tämän perusteella Yhdistynyt kuningaskunta katsoo, että nämä kolme lainanannon tyyppiä eivät ole tosiasiallisesti ja oikeudellisesti toisiinsa rinnastettavissa ([60]).

(68) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset myös muistuttavat, että komissio on aiemmin Alankomaiden groepsrentebox-tukiohjelmaa ([61]) ja Unkarin konserninsisäisiä korkomaksuja koskevaa verojärjestelmää ([62]) koskevissa päätöksissään todennut, että keskenään etuyhteydessä olevilta konserniyrityksiltä ja kolmansia osapuolia olevilta yrityksiltä saatavien korkomaksujen välillä on eroja ([63]).

(69) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset eivät yhdy komission näkemykseen siitä, että suurimman verotukseen liittyvien järjestelyjen riskin katsotaan yleisesti liittyvän yritysten välisiin suhteisiin etenkään sellaisten rahoitusjärjestelyjen osalta, joissa hyödynnetään velkaa ja pääomaa koskevan sääntelyn katvealueita. Viranomaisten mukaan konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus on osoitus Yhdistyneen kuningaskunnan poliittisesta päätöksestä olla puuttumatta ulkomaisten tulojen keinotekoiseen siirtämiseen. Komission tunnistama erilainen kohtelu olisi näin ollen Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen tavoitteen mukaista. Viranomaiset muistuttavat, että CFC-järjestelmää sovelletaan vain tulojen keinotekoiseen siirtämiseen Yhdistyneestä kuningaskunnasta, ei konsernin ulkomaisten korkomaksujen keinotekoiseen siirtämiseen, josta ei aiheudu haittaa Yhdistyneelle kuningaskunnalle.

4.2.3 *Perusteleminen viitejärjestelmän perus- ja pääperiaatteilla*

(70) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset toteavat, että jos konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus on poikkeus, se on perusteltavissa yhtiöverojärjestelmän ja CFC-järjestelmän perus- ja pääperiaatteilla eli tulojen keinotekoisen Yhdistyneestä kuningaskunnasta siirtämisen estämisellä vankan, hallittavissa olevan ja unionin oikeuden mukaisen järjestelmän avulla.

([59]) Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneille sidososapuolille annettavien lainojen tapauksessa maahan sijoittautunut konserniyritys voi vähentää lainasta aiheutuvat korkokulut tuloistaan, kun taas ulkomaisen väliyhteisön tasolla sijoituksesta saatavia korkotuloja ei veroteta (tai verotetaan kevyesti). Tässä tilanteessa Yhdistynyt kuningaskunta katsoo, että ulkomaisen väliyhteisön kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen verottamatta jättäminen ja korkovähennykset Yhdistyneessä kuningaskunnassa ovat yhdessä uhka maan valtiontaloudelle. Yhdistynyt kuningaskunta katsoo, ettei ole pätevää kaupallista syytä sille, että Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneesta yrityksestä tuleva rahoitus ohjataan ulkomaisen väliyhteisön kautta sen sijasta, että laina annettaisiin suoraan toiselle Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneelle yritykselle. Näin ollen tällaisen rahoitusjärjestelyn tarkoitus ja tosiasiallinen vaikutus olisi siirtää korkotulot keinotekoisesti Yhdistyneestä kuningaskunnasta ja saada siten veroetu kotimaassa. Vastaavasti kolmansille osapuolille annettavien lainojen tapauksessa Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten mukaan riski sille, että tulot tosiasiassa siirretään keinotekoisesti, ja vaikutus Yhdistyneen kuningaskunnan veropohjaan ovat huomattavia.

([60]) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten 3 päivänä heinäkuuta 2018 päivätty kirje, liitteessä oleva 3 kohta.

([61]) Komission päätös 2009/809/EY, tehty 8 päivänä heinäkuuta 2009, groepsrentebox-tukiohjelmasta C 4/07 (ex N 465/06), jonka Alankomaat aikoo toteuttaa (EUVL L 288, 4.11.2009, s. 26).

([62]) Komission päätös 2010/95/EY, tehty 28 päivänä lokakuuta 2009, Unkarin toteuttamasta valtiontuesta C 10/07 (ex NN 13/07) – Konserninsisäisten korkomaksujen verovähennykset (EUVL L 42, 17.2.2010, s. 3).

([63]) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten 15 päivänä tammikuuta 2018 päivätty kirje, johdanto-osan 119 kappale.

(71) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset korostavat, että 9 luku perustuu mekaaniseen testiin, jolla varmistetaan yhtäläisesti se, että puututaan asianmukaisesti vain korkean riskin tapauksiin erilaisten verovelvollisten keskuudessa, ja myös se, ettei järjestelmän piiriin oteta ylimääräisiä tuloja perusvapauksia koskevan unionin oikeuskäytännön vastaisesti. Viranomaiset toteavat, että unionin tuomioistuimen sijoittautumisvapautta koskevan oikeuskäytännön ja erityisesti asian Cadbury Schweppes ([64]) mukaan CFC-maksua ei voida periä sellaisista ulkomaisista tytäryhtiöistä, joilla on aitoa kaupallista toimintaa. Viranomaiset toteavat, että mekaaniset testit ja kiinteät prosenttiosuudet on asetettu sellaiselle tasolle, jolla varmistetaan, ettei järjestelmän piiriin oteta ylimääräisiä tuloja. Viranomaiset katsovat, että tämä tasapaino on selvästi kansainvälisesti hyväksytyn käytännön ja erityisesti kolmatta toimenpidettä koskevan BEPS-kertomuksen mukainen.

(72) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten mukaan tämä lähestymistapa näkyy 5 ja 9 luvussa siten, että niissä käytetään erityisiä kriteerejä erilaisten järjestelyjen Yhdistyneen kuningaskunnan veropohjaan aiheuttaman riskin ja vaikutuksen erittelemiseksi ja mekaanista lähestymistapaa erityyppisten verovelvollisten veronkiertoa koskevien riskien käsittelyssä. Tällä lähestymistavalla saadaan perusteltuja arvioita keinotekoisesti siirrettyjen tulojen määrästä järjestelyissä, joissa määrää on vaikea määrittää tai joissa on välttämättä tehtävä subjektiivisia päätelmiä eri vaihtoehdoista. Viranomaisten mukaan konsernirahoitukseen sovellettavan poikkeuksen 75 prosentin vapautusasteella ja 25 prosentin huomioonottamisasteella varmistetaan asianmukainen tasapaino.

## 5. **ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN HUOMAUTUKSET**

(73) Huomautuksia esitti kahdeksan asianomaista osapuolta. The Law Society of England and Wales toimitti huomautuksensa 19 päivänä joulukuuta 2017. Joseph Hage Aaronson LLP toimitti huomautuksensa 21 päivänä joulukuuta 2017. Neljä asianomaista osapuolta, jotka pyysivät, ettei niiden nimiä julkaista, toimitti huomautuksensa 22 päivänä joulukuuta 2017. Samana päivänä huomautuksensa toimitti myös Ernst & Young LLP. Viimeisenä Vodafone Group plc toimitti huomautuksensa menettelyn aloittamispäätöksestä 2 päivänä tammikuuta 2018. Asianomaiset osapuolet ovat joko yrityksiä, jotka ovat soveltaneet konsernirahoitukseen sovellettavaa poikkeusta viime vuosina, tai veroneuvontayrityksiä, jotka neuvovat asiakkaita Yhdistyneessä kuningaskunnassa kansainvälisissä verotusasioissa, myös riidanalaisen toimenpiteen soveltamisessa, ja yhdessä tapauksessa asianomainen osapuoli on Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivia oikeusalan ammattilaisia edustava kansallinen järjestö.

(74) Sisällöllisesti suurin osa asianomaisten osapuolten huomautuksista myötäilee Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten esittämiä perusteluja. Tässä osassa esitetään tiivistettynä asianomaisten osapuolten esittämät perustelut, jotka poikkeavat Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten esittämistä perusteluista.

### 5.1 **Huomautukset viitejärjestelmän valinnasta**

(75) Useat asianomaiset osapuolet olivat yhtä mieltä Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa siitä, että viitejärjestelmä on koko Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöverojärjestelmä, koska CFC-säännöt ovat erottamaton ja välttämätön osa maan yhtiöverosäännöksiä, joita sovelletaan kaikkiin konserneihin, joilla on ulkomaisia tytäryhtiöitä.

(76) Joseph Hage Aaronson LLP:n mukaan Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-säännöt ovat oikea viitejärjestelmä, mutta se katsoi, että säännöillä on useita yhteenpunoutuneita tavoitteita: veronkierron ehkäiseminen, sääntöjen soveltamisalan rajaaminen keinotekoiseen toimintaan ulkomailla ja toimivan järjestelmän luominen. 5 ja 9 luku toimivat hyvin yhteen toinen toistaan tasapainottaen näiden yhteenpunoutuneiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Osa asianomaisista osapuolista katsoi, että jos CFC-järjestelmä on oikea viitejärjestelmä, vertailukohta tai yleinen sääntö keinotekoisesti siirrettyjen tulojen yksilöimiseksi olisi 4 luku. Riidanalainen toimenpide ei siten olisi poikkeus järjestelmästä, koska osittainen vapautus on tiukempi kuin 4 luvun yleiset säännöt, koska sen mukaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa peritään veroa useissa tilanteissa, joissa ulkomaisen väliyhteisön kaupankäynnistä saatavat liiketoimintatulot eivät kuuluisi CFC-maksun piiriin 4 luvun mukaan, eli silloin kun Yhdistyneessä kuningaskunnassa ei suoriteta avainhenkilötoimintoja tai kun Yhdistyneessä kuningaskunnassa suoritetaan alle 50 prosenttia kaikista olennaisista avainhenkilötoiminnoista.

(77) Yksi asianomainen osapuoli huomautti unionin tuomioistuimen katsoneen ([65]), ettei sääntelytekniikka voi vaikuttaa valikoivuuden arviointiin. Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädäntötekniikkaan kuuluu, että verkko levitetään laajalle ja sen jälkeen lainsäädännön soveltamisalaa kavennetaan erityissäännöksillä, joilla määritetään, mikä katsotaan hyväksyttäväksi, mutta tämä ei tarkoita, että lavea sääntö olisi yleinen järjestelmä.

([64]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, *Cadbury Schweppes plc ja Cadbury Schweppes Overseas Ltd v. Commissioners of Inland Revenue*, C-196/04, ECLI:EU:C:2006:544.

([65]) Unionin tuomioistuimen tuomio, *komissio v. Government of Gibraltar ja Yhdistynyt kuningaskunta*, yhdistetyt asiat C-106/09 P ja C-107/09 P, ECLI:EU:C:2011:732.

(78) Useat asianomaiset osapuolet totesivat, ettei konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus poikkea CFC-järjestelmän tavoitteista vaan että sillä pikemminkin varmistetaan sijoittautumisvapautta koskevan, asiassa Cadbury Schweppes vahvistetun unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön noudattaminen. Asiassa Cadbury Schweppes annetun tuomion noudattamiseksi CFC-järjestelmässä voidaan asettaa CFC-maksu vain tapauksissa, joissa täysin keinotekoisilla järjestelyillä pyritään kiertämään Yhdistyneen kuningaskunnan verolainsäädäntöä, mutta ei tapauksissa, joissa järjestelyillä pyritään kiertämään ulkomaista verolainsäädäntöä. Asianomaisten osapuolten mukaan tämä pyritään saavuttamaan konsernirahoitukseen sovellettavalla poikkeuksella.

### 5.2 **Poikkeusta koskevat huomautukset**

(79) Useiden asianomaisten osapuolten mukaan vain Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneet yritykset, joilla on ulkomaisia väliyhteisöjä, jotka saavat samaan kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen luokkaan kuuluvia tuloja, ovat samassa oikeudellisessa ja tosiasiallisessa tilanteessa. Ne kaksi tilannetta, joita konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus ei kata, eli lainananto Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneille sidososapuolille ja lainananto kolmansille osapuolille, eroavat selvästi tilanteista, joihin liittyy ehdot täyttävä lainasuhde. Toisaalta ulkomaisen väliyhteisön Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneelle konserniyritykselle myöntämät lainat ovat selvä esimerkki Yhdistyneen kuningaskunnan veropohjan kaventumisesta, toisaalta passiivisilla lainoilla tai kolmannen osapuolen kanssa tehtävillä talletuksilla ei rahoiteta todellisia kaupallisia toimintoja.

(80) Sitä vastoin tilanteessa, johon voidaan mahdollisesti soveltaa konsernirahoitukseen sovellettavaa poikkeusta, jossa Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneiden yritysten ulkomaiset väliyhteisöt saavat kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja ehdot täyttävästä lainasuhteesta, ulkomaisella väliyhteisöllä voi olla paikallista sisältöä ja selvempi kaupallinen peruste, esimerkiksi konserniin kuuluvien ulkomaisten yritysten aidon toiminnan rahoittaminen. Konsernirahoitukseen sovellettavaan poikkeukseen kuuluvilla testeillä pyritään tunnistamaan ja jättämään poikkeuksen ulkopuolelle tilanteet, joihin ei asian Cadbury Schweppes mukaan pitäisi soveltaa CFC-maksua.

(81) Asianomaiset osapuolet myös totesivat, että lainananto kolmansille osapuolille tuottaa koko konsernille ylijäämätuloja, jotka useimmiten siirretään keinotekoisesti, kun taas lainananto ulkomaisille sidososapuolille on resurssien kohdentamista konsernin sisällä yritysten aidon ulkomaan toiminnan rahoittamiseksi.

### 5.3 **Oikeutusta koskevat huomautukset**

(82) Asianomaiset osapuolet myös katsoivat, että hallittavissa olevien sääntöjen tarve voi oikeuttaa konsernirahoitukseen sovellettavan poikkeuksen. Osa niistä esitti perusteluja velan ja pääoman suhteen 1:3 oikeasuhteisuudesta, sillä se tukee osittaisen vapautuksen tasoa (75 prosenttia), ja totesi, ettei sitä voi verrata kohtuullisena pidettyyn alikapitalisointisuhteeseen. Muut määrittelivät 25 prosentin huomioonottamisasteen ja 75 prosentin vapautusasteen pragmaattiseksi ratkaisuksi olosuhteissa, joissa ei ole mahdollista edellyttää yrityksiä yksilöimään tai jäljittämään tarkasti kunkin pääomaerän lähdettä. Tästä aiheutuisi merkittävästi sääntöjen noudattamisesta koituvaa rasitusta.

(83) Yksi asianomainen osapuoli pohti, että osa verovelvollisista on voinut soveltaa 9 luvussa olevia hallinnollisesti yksinkertaisempia sääntöjä tarkistamatta, onko niiden soveltamisesta enemmän hyötyä kuin 5 luvun sääntöjen soveltamisesta, joten tosiasiassa nämä verovelvolliset ovat voineet hyötyä 9 luvun soveltamisesta vain vähän tai eivät ole hyötyneet siitä lainkaan.

## 6. **TOIMENPITEEN ARVIOINTI VALTIONTUKISÄÄNTÖJEN NOJALLA**

### 6.1 **Tuen olemassaolo**

(84) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(85) Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimenpiteen luokitteleminen SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi tueksi edellyttää, että kaikki kyseisessä määräyksessä tarkoitetut edellytykset täyttyvät ([66]). Niinpä toimenpiteen määritteleminen valtiontueksi edellyttää ensinnäkin, että toimenpide on valtion varoilla toteutettu toimenpide ja toimenpide johtuu valtiosta, toiseksi kyseisen toimenpiteen on oltava omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, kolmanneksi toimenpiteellä on annettava valikoivaa etua yritykselle ja neljänneksi toimenpiteen on vääristettävä tai uhattava vääristää kilpailua ([67]).

([66]) Ks. unionin tuomioistuimen tuomio, *komissio v. Deutsche Post*, C-399/08 P, ECLI:EU:C:2010:481, 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

([67]) Ks. unionin tuomioistuimen tuomio, *komissio v. Deutsche Post*, C-399/08 P, ECLI:EU:C:2010:481, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

(86) Mitä tulee valtiontuen olemassaolon toteamisen ensimmäiseen edellytykseen, konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus perustuu TIOPA-lain 9A osan 9 lukuun eli säädökseen, joka on epäilemättä valtion antama. Näin ollen konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus johtuu Yhdistyneestä kuningaskunnasta.

(87) Toimenpiteen rahoittamisesta valtion varoilla on todettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimenpidettä, jolla viranomaiset myöntävät tietyille yrityksille verovapautuksen ja jolla ei tosin siirretä valtion varoja mutta asetetaan nämä yritykset taloudellisesti edullisempaan asemaan kuin muut verovelvolliset, on pidettävä valtiontukena ([68]). Kuten edellä 2.2 jaksossa ja jäljempänä 6.3 jaksossa kuvataan, konsernirahoitukseen sovellettavan poikkeuksen myötä sellaisten yritysten, jotka ovat soveltaneet riidanalaista toimenpidettä, Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöveroa alennetaan pienentämällä CFC-maksua, joka muutoin perittäisiin sovellettaessa Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjä tavanomaisesti. Konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus johtaa siis valtion varojen menettämiseen, koska riidanalaisesta toimenpiteestä hyötyvien yritysten Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöveron alennukset vähentävät verotuloja, jotka muuten olisivat Yhdistyneen kuningaskunnan käytettävissä.

(88) Valtiontuen olemassaolon toteamisen toisesta edellytyksestä on todettava, että riidanalaisesta toimenpiteestä hyötyvät yritykset ovat Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneita yrityksiä, jotka kuuluvat monikansalliseen konserniin, joka toimii useilla lainkäyttöalueilla, mahdollisesti myös muissa jäsenvaltioissa, joten näille yrityksille annettu mahdollinen etu on omiaan vaikuttamaan unionin sisäiseen kauppaan. Lisäksi riidanalaisesta toimenpiteestä on suurempaa etua sellaisille Yhdistyneessä kuningaskunnassa verovelvollisille, jotka kuuluvat monikansallisiin konserneihin, joiden päätoimipaikka on Yhdistyneessä kuningaskunnassa, kuin Yhdistyneessä kuningaskunnassa verovelvollisille, jotka kuuluvat monikansallisiin konserneihin, joiden päätoimipaikka on muissa jäsenvaltiossa. Tämä johtuu siitä, että konsernirahoitukseen sovellettavaa poikkeusta voidaan soveltaa konserniin kuuluvalta ulkomaiselta yritykseltä saatuihin korkotuloihin vain, jos konserniin kuuluva ulkomainen yritys kuuluu niiden Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneiden yritysten määräysvaltaan, joiden määräysvaltaan ulkomainen väliyhteisö kuuluu. Poikkeusta ei sovelleta, jos korkotulot on saatu konserniin kuuluvalta ulkomaiselta yritykseltä, joka kuuluu muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden yritysten määräysvaltaan. Toisin sanoen konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus vaikuttaa kahdella tavalla kielteisesti unionin sisäiseen kauppaan. Ensinnäkin monikansalliset konsernit, joiden päätoimipaikka on Yhdistyneessä kuningaskunnassa, voivat siirtää konsernin rahoitustoimintoja (useimmiten myös avainhenkilötoiminnot) ulkomailta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja saada konsernirahoitukseen sovellettavan poikkeuksen nojalla alemman veroasteen. Toiseksi ulkomaisilla monikansallisilla konserneilla, jotka harjoittavat konsernin rahoitustoimintaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa, voi olla houkutus muuttaa organisaatiotaan siten, että niistä tulee monikansallisia konserneja, joiden päätoimipaikka on Yhdistyneessä kuningaskunnassa, siirtämällä keskeisen hallintayhtiönsä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, jotta ne saisivat enemmän etua konsernirahoitukseen sovellettavasta poikkeuksesta. Näin ollen riidanalainen toimenpide on omiaan vaikuttamaan monikansallisten konsernien päätöksiin, jotka koskevat sekä niiden konsernin rahoitustoimintojen että niiden päätoimipaikan sijaintia unionissa, ja siten vaikuttamaan unionin sisäiseen kauppaan.

(89) Vastaavasti valtion myöntämän toimenpiteen katsotaan vääristävän tai uhkaavan vääristää kilpailua, jos se on omiaan parantamaan vastaanottajien kilpailuasemaa verrattuna muihin yrityksiin, joiden kanssa vastaanottajat kilpailevat ([69]). Koska riidanalaisella toimenpiteellä vapautetaan yritykset, joihin toimenpidettä sovelletaan, rasituksesta, joka niihin muutoin kohdistettaisiin, alentamalla yhtiöveroa, joka niiden muutoin olisi maksettava yritystulojen verotukseen sovellettavan Yhdistyneen kuningaskunnan tavanomaisen järjestelmän mukaan, se vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua vahvistamalla näiden yritysten rahoitusasemaa. Näin ollen myös valtiontuen olemassaolon toteamisen neljäs edellytys täyttyy käsiteltävänä olevassa asiassa.

### 6.2 **Tukiohjelman olemassaolo**

(90) Komissio katsoo, että kiistanalainen toimenpide on asetuksen (EU) 2015/1589 1 artiklan d alakohdassa tarkoitettu tukiohjelma. Kyseisen alakohdan mukaan tukiohjelmalla tarkoitetaan ”säädöstä tai päätöstä, jonka perusteella yksittäisiä tukia voidaan myöntää yrityksille, jotka määritellään säädöksessä tai päätöksessä yleisesti ja käsitteellisesti ilman, että edellytetään muita täytäntöönpanotoimenpiteitä”.

(91) Määritelmässä asetetaan seuraavat kolme edellytystä sille, että toimenpide on tukiohjelma: i) sen on oltava säädös tai päätös, jonka perusteella voidaan myöntää yksittäisiä tukia, ii) tällaisten tukien myöntäminen ei saa edellyttää muita täytäntöönpanotoimenpiteitä ja iii) tukien mahdolliset saajat on määriteltävä säädöksessä tai päätöksessä yleisesti ja käsitteellisesti.

([68]) Ks. unionin tuomioistuimen tuomio, *komissio v. Government of Gibraltar ja Yhdistynyt kuningaskunta*, yhdistetyt asiat C-106/09 P ja C-107/09 P, ECLI:EU:C:2011:732, 72 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

([69]) Ks. yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, *Philip Morris*, 730/79, ECLI:EU:C:1980:209, 11 kohta ja yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, *Alzetta*, yhdistetyt asiat T-298/97, T-312/97 ym., ECLI:EU:T:2000:151, 80 kohta.

(92) Ensimmäisestä edellytyksestä on todettava, että konsernirahoitukseen sovellettavan poikkeuksen myöntämisen perusteena on TIOPA-laki, joka on yleinen laki, johon konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus kuuluu olennaisena osana.

(93) Toisen edellytyksen osalta komissio katsoo, että konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus ei edellytä muita täytäntöönpanotoimenpiteitä, koska poikkeusta voivat soveltaa kaikki edellytykset täyttävät monikansalliset konsernit vain valitsemalla, että poikkeusta sovelletaan, ja koska poikkeuksen soveltaminen ei edellytä Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten muuta hyväksyntää tai muita toimia ([70]).

(94) Mitä tulee kolmanteen edellytykseen, säädöksessä, jonka perusteella konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus myönnetään, mahdolliset tuensaajat on määritelty yleisesti ja käsitteellisesti. Poikkeuksen soveltamisen oikeusperustan muodostaa 9 luku, jota sovelletaan yleisesti ja käsitteellisesti kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin, jotka ovat peräisin Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolelle sijoittautuneille, Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneen yrityksen määräysvaltaan kuuluville konserniyrityksille annetuista lainoista.

(95) Johtopäätöksenä voidaan todeta, että konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus täyttää asetuksen (EU) 2015/1589 1 artiklan d alakohdassa vahvistetut tukiohjelmaksi luokittelua koskevat edellytykset. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti komissio voi tukiohjelmaa tarkastellessaan tutkia vain sen yleisiä piirteitä eikä se ole velvollinen tutkimaan jokaista yksittäistä ohjelman soveltamistapausta ([71]).

### 6.3 **Etu**

(96) Jos valtion hyväksymä toimenpide parantaa yrityksen nettorahoitusasemaa, etu on olemassa SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla ([72]). Kun etu on todettu, on syytä tutkia itse toimenpiteen vaikutusta ([73]). Verotustoimenpiteillä etu voidaan myöntää pienentämällä eri tavoin tietyn yrityksen verorasitusta ja etenkin pienentämällä sen verotettavaa tuloa tai maksettavan veron määrää ([74]).

(97) Riidanalaisen toimenpiteen ansiosta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautunut yritys, jonka on maksettava CFC-maksua 5 luvun mukaisesti, voi hakea, että CFC-maksu peritään 25 prosentista ulkomaisen väliyhteisön kaupankäynnin ulkopuolisista rahoitustuloista (osittainen 75 prosentin vapautus) tai jopa pienemmästä osuudesta, alimmillaan nollasta prosentista (täysimääräinen vapautus), edellyttäen että kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot on rahoitettu ehdot täyttävistä resursseista tai niihin sovelletaan niin sanottua vastaavan koron sääntöä. Konsernirahoitukseen sovellettavan poikkeuksen soveltamista voidaan pyytää vain tiettyjen kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen luokan eli ehdot täyttävästä lainasuhteesta saatavien tulojen osalta.

(98) Niinpä riidanalaisesta toimenpiteestä on etua aina, jos yli 25 prosenttia ulkomaisen väliyhteisön kaupankäynnin ulkopuolisista rahoitustuloista kuuluisi CFC-maksun piiriin 5 luvun nojalla, ja siitä voi olla etua, jos alle 25 prosenttia näistä kaupankäynnin ulkopuolisista rahoitustuloista kuuluisi CFC-maksun piiriin 5 luvun nojalla riippuen siitä, voidaanko täysimääräistä vapautusta soveltaa ehdot täyttäviä resursseja tai vastaavaa korkoa koskevan säännön perusteella.

(99) Myös HMRC:n ohjeissa tunnustetaan se tosiasia, että riidanalaisen toimenpiteen soveltamisesta 5 luvun säännösten soveltamisen sijasta on etua, kun ohjeissa selitetään, kannattaako riidanalaisen toimenpiteen soveltamista hakea vai ei: ”Jos laina on ehdot täyttävä lainasuhde, 9 luvun soveltamisella on yrityksen kannalta suotuisampi lopputulos kuin 5 luvun mukaisen CFC-maksun soveltamisella paitsi jos TIOPA-lain 371EB jaksoa soveltamalla vähintään 75 prosenttia lainaan liittyvistä tuloista jää CFC-maksun ulkopuolelle. Suurten rakenteellisten lainojen kohdalla HMRC:n oletus on, että suurin osa avainhenkilötoiminnoista tai kaikki toiminnot suoritetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa” ([75]).

---

([70]) Selvityksen voi hankkia ei-lakisääteisessä selvitysmenettelyssä, jossa HMRC voi antaa Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneelle yritykselle varmuuden CFC-sääntöjen soveltamisesta sen nimenomaisessa tosiasiallisessa tilanteessa, jolloin epäselvät asiat voidaan selvittää ennen kuin Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautunut yritys täydentää itsearviointiin perustuvan veroilmoituksen (ks. myös johdanto-osan 46 kappale). Tällaisen selvityksen pyytäminen on vapaaehtoista. Se ei ole edellytys toimenpiteen soveltamiselle, eikä se ole asetuksen (EU) 2015/1589 1 artiklan d alakohdassa tarkoitettu täytäntöönpanotoimenpide.

([71]) Ks. yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, *Belgia ja Forum 187 ASBL v. komissio*, yhdistetyt asiat C-182/03 ja C-217/03, ECLI:EU:C:2006:416, 82 kohta; yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 14.10.1987, Saksa v. komissio, C-248/84, ECLI:EU:C:1987:437, 18 kohta ja yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 17.6.1999, Belgia v. komissio, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, 48 kohta.

([72]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, *Adria-Wien Pipeline ja Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, C-143/99, ECLI:EU:C:2001:598, 41 kohta.

([73]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, *Italia v. komissio*, C-173/73, ECLI:EU:C:1974:71, 13 kohta.

([74]) Ks. yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, *Italia v. komissio*, C-66/02, ECLI:EU:C:2005:768, 78 kohta; yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10.1.2006, Cassa di Risparmio di Firenze ja muut, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, 132 kohta ja unionin tuomioistuimen tuomio 9.10.2014, Ministerio de Defensa ja Navantia, C-522/13, ECLI:EU:C:2014:2262, 21–31 kohta.

([75]) HMRC Internal Manual, International Manual, INTM203410. TIOPA-lain 371EB jakso, johon ohjeissa viitataan, on se 5 luvun säännös, joka sisältää avainhenkilötoimintoja koskevan testin, jonka mukaan CFC-maksu peritään niistä ulkomaisen väliyhteisön kaupankäynnin ulkopuolisista rahoitustuloista, jotka on saatu Yhdistyneessä kuningaskunnassa suoritetuista olennaisista avainhenkilötoiminnoista.

(100) Koska 9 luvun mukaisen hakemuksen tekeminen on vapaaehtoista, on täysin maksuvelvollisen yksikön harkintavallassa, soveltaako se CFC-maksun määräytymistä koskevia 5 luvun säännöksiä tai hakeeko se osittaisen (75 prosenttia) tai täysimääräisen vapautuksen soveltamista. Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneet yritykset hakevat vapautusta 9 luvun nojalla vain, jos tämä vaihtoehto on niiden kannalta suotuisampi kuin pelkän 5 luvun soveltaminen. Vaikka ei voida kokonaan sulkea pois sitä, että yritykset ottavat huomioon hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistamiseen liittyvät syyt, yleisesti ottaen Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneet yritykset tekevät hakemuksen 9 luvun nojalla vain, jos sillä voidaan pienentää 5 luvun mukaisesti niiden maksettavaksi tulevaa CFC-maksua.

(101) Näin ollen riidanalaisen toimenpiteen edunsaajat ovat yleisesti ottaen saaneet etua verrattuna siihen tilanteeseen, että toimenpidettä ei olisi sovellettu.

### 6.4 **Valikoivuus**

(102) Verotoimenpiteiden yhteydessä toimenpiteen luokitteleminen ”valikoivaksi” edellyttää ensinnäkin asianomaisessa jäsenvaltiossa sovellettavan yleisen tai ”normaalin” verojärjestelmän eli viiteverojärjestelmän määrittämistä ja tämän jälkeen viitejärjestelmän toiminnan tarkastelua sen tavoitteen kannalta ([76]). Toiseksi on arvioitava, poikkeaako toimenpide viitejärjestelmästä siten, että sillä otetaan käyttöön erilainen kohtelu sellaisten taloudellisten toimijoiden välillä, jotka ovat viitejärjestelmän tavoitteen kannalta toisiinsa rinnastettavassa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa. Jos tällainen poikkeus on olemassa, toimenpide katsotaan lähtökohtaisesti valikoivaksi. Kolmanneksi, vaikka toimenpide katsotaan poikkeukseksi viitejärjestelmästä, se voi kuitenkin olla perusteltavissa viitejärjestelmän luonteella ja yleisellä rakenteella. Tällaisessa tilanteessa asianomaisen jäsenvaltion on osoitettava, että toimenpide on suora seuraus viitejärjestelmän perus- tai pääperiaatteista ja tulosta järjestelmään olennaisena osana kuuluvista ja sen toiminnan ja vaikuttavuuden kannalta tarpeellisista mekanismeista. Jos poikkeaminen viitejärjestelmästä perustellaan näillä perusteilla, toimenpidettä ei katsota valikoivaksi.

#### 6.4.1 *Viitejärjestelmä*

(103) Menettelyn aloittamispäätöksessä komissio katsoi asiaankuuluvan viitejärjestelmän olevan Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-järjestelmä. Kuvauksen mukaan Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-järjestelmän tavoite on varmistaa sellaisten tulojen verottaminen, jotka on keinotekoisesti siirretty Yhdistyneestä kuningaskunnasta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneiden yritysten määräysvaltaan kuuluviin ulkomaisiin konserniyksiköihin ([77]). Tällä perusteella komissio teki alustavan päätelmän, että lähtökohtaisesti valikoivaan kohteluun johtava poikkeus on olemassa, jos tietyt Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneet yritykset vapautetaan verosta niiden siirtäessä keinotekoisesti tuloja (kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja) niiden määräysvaltaan kuuluvaan ulkomaiseen väliyhteisöön, kun taas yleisen säännön mukaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneilta yrityksiltä peritään vero määräysvaltaansa kuuluvaan ulkomaiseen väliyhteisöön keinotekoisesti siirtämistään tuloista (kaupankäynnin ulkopuolisista rahoitustuloista), jos nämä yritykset ovat toisiinsa rinnastettavassa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa viitejärjestelmän tavoitteen kannalta (sellaisten Yhdistyneessä kuningaskunnassa hankittujen tulojen verottamisen varmistaminen, jotka on keinotekoisesti siirretty Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneiden yritysten määräysvaltaan kuuluviin ulkomaisiin yksiköihin).

(104) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset sekä jotkin asianomaiset osapuolet pitivät asiaankuuluvana viitejärjestelmänä Yhdistyneen kuningaskunnan yleistä yhtiöverojärjestelmää ja perustelivat tätä sillä, että CFC-järjestelmän tarkoitus ja rakenne ovat ymmärrettävissä oikein vain koko Yhdistyneen kuningaskunnan yritysten tuloverotusta koskevan lähestymistavan viitekehyksessä. Komissio on samaa mieltä näistä perusteluista ja tunnustaa Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöverojärjestelmän tavoitteen merkityksen Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen tavoitteen kannalta, mutta se toteaa edelleen, että analyysissa, joka koskee riidanalaisen toimenpiteen katsomista valtiontueksi, käytettävä viitejärjestelmä on Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-säännöt.

(105) Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan maassa on käytössä pitkälti alueellinen yhtiöverojärjestelmä, joka on suunniteltu Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoitetusta toiminnasta ja maassa olevista varoista saatavien tulojen verottamiseen ([78]). Järjestelmän tavoitteena on siten periä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneilta verovelvollisilta tai ulkomaille sijoittautuneilta verovelvollisilta, joilla on kiinteä toimipaikka Yhdistyneessä kuningaskunnassa, veroa kotimaassa harjoitetusta toiminnasta ja siellä olevista varoista saatavista tuloista. Yhdistyneen kuningaskunnan yleisen yhtiöverojärjestelmän tavoitteeseen ei pääsääntöisesti kuulu veron periminen

([76]) Unionin tuomioistuimen tuomio, *Finanzamt B v. A-Brauerei*, C-374/17, ECLI:EU:C:2018:1024, 35 ja 36 kohta.
([77]) Ks. menettelyn aloittamispäätöksen johdanto-osan 61 kappale. Komissio esitti menettelyn aloittamispäätöksen alaviitteessä 52 vaihtoehtoista suppeampaa viitejärjestelmää, johon kuuluisivat TIOPA-lain 3, 5 ja 9 luku. Komissio ei esitä tämän suppeamman järjestelmän valitsemista viitejärjestelmäksi.
([78]) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten 22 päivänä maaliskuuta 2018 päivätty kirje.

tuloista sellaisilta ulkomaille sijoittautuneilta verovelvollisilta, joilla ei ole kiinteää toimipaikkaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Tämä ei kuitenkaan välttämättä päde ulkomaisiin tuloihin, jotka on *keinotekoisesti siirretty* Yhdistyneestä kuningaskunnasta ja jotka ovat peräisin Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoitetusta toiminnasta ja maassa olevista varoista. Itse asiassa viimeksi mainittujen tulojen verottamiseen tähtäävien sääntöjen voidaan katsoa olevan välttämättömiä Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöverojärjestelmän kaltaisen pitkälti alueellisen verojärjestelmän täydentämiseksi, ja Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-järjestelmä on juuri tämäntyyppinen säännöstö. Kuten Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset aivan oikein toteavat, Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-järjestelmä suojaa yhdessä useiden muiden väärinkäytön vastaisten sääntöjen kanssa Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöverojärjestelmää. Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen tavoitteena on suojata maan yhtiöveropohjaa ja sitä kautta varmistaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöverojärjestelmän tavoite saavutetaan. Tämä tavoite saavutetaan siten, että maksun piiriin saatetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoitetusta toiminnasta ja maassa olevista varoista saatavat tulot, jotka katsotaan *keinotekoisesti siirretyiksi* Yhdistyneestä kuningaskunnasta ulkomaille sijoittautuneisiin konserniyksiköihin. Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen tavoite voidaan todella johtaa maan yleisen yhtiöverojärjestelmän tavoitteesta, ja sitä voidaan pitää loogisena ja tarpeellisena yhtiöverojärjestelmän tavoitteen jatkeena.

(106) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat tuoneet nämä tekijät perustellusti esiin, mutta tämä ei tarkoita, että riidanalaisen toimenpiteen – joka koskee vapautusta CFC-maksusta – arvioinnissa käytettävä viitejärjestelmä olisi laajennettava Yhdistyneen kuningaskunnan koko yhtiöverojärjestelmäksi. Komissio katsoo, että CFC-säännöt ovat erillinen säännöstö. Ne ovat osa Yhdistyneen kuningaskunnan yleistä yhtiöverojärjestelmää, mutta niillä on oma tavoitteensa. Tämä tavoite ja sen tarkoitus ovat johdettavissa Yhdistyneen kuningaskunnan yleisestä yhtiöverojärjestelmästä, mutta tavoite on riittävän erottuva, jotta se voi sellaisenaan muodostaa viitejärjestelmän.

(107) Verotoimenpiteiden tai maksujen tapauksessa viitejärjestelmä koostuu säännöstöistä, jotka yhdessä muodostavat asianomaisen jäsenvaltion tavanomaiset tai normaalit verotussäännöt tai maksuja koskevat säännöt, jotka koskevat kaikkia mahdollisesti veron tai maksun piiriin kuuluvia yrityksiä. CFC-säännöt määrittävät kokonaisuutena CFC-maksun kohteen ja maksun määräytymisperustan, ja rinnastettavuutta on näin ollen tarkasteltava näiden sääntöjen viitekehyksessä ([79]).

(108) Muista Yhdistyneen kuningaskunnan ja asianomaisten osapuolten esittämistä perusteluista on todettava, että verojärjestelmän tavoitteen ei pääsääntöisesti voida väittää olevan sovellettavan unionin lainsäädännön noudattaminen. Se on pikemminkin edellytys, joka pätee kaikkien jäsenvaltioiden kaikkeen lainsäädäntöön. Komissio katsoo, että hallittavissa olevien CFC-sääntöjen tarve ei niinkään ole viitejärjestelmän tavoite mutta voisi olla perusteluna viitejärjestelmään olennaisena osana kuuluvalle ja sen toiminnan ja vaikuttavuuden kannalta tarpeelliselle mekanismille.

#### 6.4.1.1 Viitejärjestelmään kuuluva yleinen sääntö: CFC-maksun määräytyminen

(109) Alustavana huomautuksena komissio toteaa, että on ensisijaisesti Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäätäjän tehtävä määritellä Yhdistyneen kuningaskunnan veropohjaa suojaavien väärinkäytön vastaisten sääntöjen tarve ja niiden soveltamisala ([80]). Samalla komissio kuitenkin toteaa, että koska Yhdistynyt kuningaskunta on päättänyt ottaa käyttöön väärinkäytön vastaisen säännön, sen olisi sovellettava sitä samalla tavoin kaikkiin taloudellisiin toimijoihin. Valtiontukilainsäädännön mukaan tämä tarkoittaa, että kahta väärinkäytön vastaisen säännön tavoitteen kannalta toisiinsa oikeudellisesti ja tosiasiallisesti rinnastettavissa olevaa tilannetta ei pitäisi kohdella eri tavoin ([81]).

#### 6.4.1.2 Sääntelytekniikka ei itsessään määritä poikkeuksen olemassaoloa

(110) Yhdistynyt kuningaskunta ja useat asianomaiset osapuolet ovat todenneet, että 9 ja 5 lukua on luettava yhdessä sen määrittämiseksi, mitä Yhdistynyt kuningaskunta tarkoittaa keinotekoisesti siirretyillä kaupankäynnin ulkopuolisilla rahoitustuloilla. Ne korostavat, että vaikka 9 luku on erillinen 5 luvusta ja sitä kutsutaan ”poikkeukseksi”, tämä ei itsessään tarkoita, että 9 luku olisi valtiontuen osalta poikkeus 5 luvussa säädetystä ”tavanomaisesta kohtelusta”. Komissio yhtyy osittain tähän näkemykseen. Poikkeuksen osoittaminen perustuu tässä tapauksessa kuitenkin laajaan rinnastettavuutta koskevaan analyysiin, jossa tarkastellaan, kohdellaanko viitejärjestelmän tavoitteen kannalta oikeudellisesti ja tosiasiallisesti toisiinsa rinnastettavia tilanteita eri tavoin.

([79]) Unionin tuomioistuimen tuomio, *Finanzamt B v. A-Brauerei*, C-374/17, ECLI:EU:C:2018:1024, 37 kohta.

([80]) Yhdistyneen kuningaskunnan on kuitenkin kunnioitettava unionin tuomioistuimen asettamia rajoja, jos väärinkäytön vastainen sääntö voi mahdollisesti rajoittaa sijoittautumisvapautta EU:ssa.

([81]) Rinnastettavuutta koskeva testi ei ole erillinen testi, vaan sen yhteydessä on aina otettava huomioon viitejärjestelmän tavoite, joka on tosiasiallinen vertailukohta ja siten ensisijaisen tärkeä (ks. unionin tuomioistuimen tuomio 28.6.2018, Dirk Andres v. komissio, C-203/16 P, ECLI:EU:C:2018:505, erityisesti 86 ja 89 kohta).

Kuten unionin tuomioistuin korosti asiassa A-Brauerei antamassaan tuomiossa ([82]), ”vaikka käytetty sääntelytekniikka ei ole ratkaiseva seikka verotuksellisen toimenpiteen valikoivuuden osoittamiseksi eikä aina ole tarpeen, että toimenpiteellä poikettaisiin yleisestä verojärjestelmästä, sillä seikalla, että toimenpiteellä on pääasiassa kyseessä olevan toimenpiteen tavoin tällainen ominaisuus, on tässä tarkoituksessa merkitystä, jos siitä seuraa, että kaksi toimijoiden ryhmää eli poikkeavan toimenpiteen piiriin kuuluvat ja yleisen verojärjestelmän piiriin jäävät toimijat erotellaan toisistaan ja että niitä kohdellaan a priori eri tavoin, vaikka nämä kaksi ryhmää ovat kyseiselle järjestelmälle asetetun päämäärän kannalta toisiinsa rinnastettavassa tilanteessa (ks. vastaavasti tuomio 21.12.2016, komissio v. World Duty Free Group ym., C-20/15 P ja C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, 77 kohta ja tuomio 28.6.2018, Andres (Heitkamp BauHoldingin konkurssipesä) v. komissio, C-203/16 P, ECLI:EU:C:2018:505, 93 kohta)”.

(111) Tässä tapauksessa tämä tarkoittaa sen arvioimista, vapautetaanko riidanalaisella toimenpiteellä tiettyjä toimijoita CFC-maksusta sellaisten tulojen osalta, jotka muutoin kuuluisivat maksun piiriin Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-säännöissä vahvistettujen keinotekoista siirtämistä koskevien yleisten perusteiden mukaan, ja kohdellaanko näin ollen CFC-sääntöjen tavoitteen kannalta toisiinsa rinnastettavassa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa olevia yrityksiä eri tavoin.

(112) Niinpä on tarkasteltava yleisiä perusteita, joiden perusteella arvioidaan, milloin ulkomaisen väliyhteisön tulot ovat Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen mukaan keinotekoisesti siirrettyjä, ottaen huomioon säännöillä torjuttujen riskien tyyppi ja taso, sääntöjen rakenne ja logiikka ja riskien torjuntaan käytetyt välineet ([83]).

6.4.1.3 Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen menetelmät ja logiikka

(113) Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-säännöt sisältävät erilaisia testejä, joita sovelletaan joko kaikentyyppisiin ulkomaisen väliyhteisön saamiin tuloihin tai jotka on kohdennettu tiettyihin tulolajeihin, jotta voidaan yksilöidä ulkomaisen väliyhteisön arvioidut kokonaistulot ja määrittää niiden tulojen määrä, jotka täyttävät CFC-maksun määräytymisperusteet ja jotka ovat siten maksun piiriin kuuluvia tuloja. Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan nämä testit ja edellytykset eroavat toisistaan tulon taustalla olevan toiminnan tyypin mukaan, jotta otetaan huomioon erilaisten tulonhankkimisjärjestelyjen osalta se riski, että verotuloja jää kertymättä Yhdistyneen kuningaskunnan valtiontalouteen. Niillä pyritään takaamaan se, että on hallinnollisesti mahdollista soveltaa väärinkäytön vastaista testiä lukuisten erilaisten verovelvollisten hyvin erityyppisiin järjestelyihin, ja varmistamaan siten CFC-sääntöjen vaikuttavuus ja tehokkuus.

(114) Komissio hyväksyy sen, että sellaisen säännön soveltamisala, jonka tavoitteena on suojata yhtiöverojärjestelmää tulojen keinotekoisesta siirtämisestä johtuvalta verotulojen menettämiseltä, voi olla rajattu tilanteisiin, joissa tällaisen verotulojen menettämisen riski on objektiivisesti katsottuna suurin, jotta varmistetaan säännön tehokkuus, hallinnoitavuus ja vaikuttavuus.

(115) Tämä logiikka ilmenee Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen rakenteessa. Ne kattavat ensin hyvin laajan verkon, eli Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneiden yritysten määräysvaltaan kuuluvien ulkomaisten tytäryhtiöiden kaikki tulot, ja tämän jälkeen niissä suljetaan pois erilaisia tilanteita, joissa Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäätäjä katsoo verotulojen menettämisen riskin olevan objektiivisesti katsottuna pieni. Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjä koskevissa HMRC:n ohjeissa todetaan asiasta, että jos ulkomaiseen väliyhteisöön sovelletaan jotakin ulkomaisia väliyhteisöjä koskevaa poikkeusta, ei ole tarpeen tarkastella, onko sillä mahdollisia maksun piiriin kuuluvia tuloja, ja että käytännössä konsernit voivat helposti todeta, että lähes kaikki niiden ulkomaisista tytäryhtiöistä jäävät uuden CFC-järjestelmän soveltamisalan ulkopuolelle tai niille annetaan poikkeus siitä. Tämä lähestymistapa ilmenee 3 luvussa säädetyissä yleisissä lähtötason poikkeuksissa sekä 10–14 luvussa säädetyissä yhteisötason poikkeuksissa. Ulkomaisen väliyhteisön maksun piiriin kuuluvat tulot on yksilöitävä ja niiden määrä on määritettävä vain, jos mitään näistä poikkeuksista ei sovelleta.

([82]) Unionin tuomioistuimen tuomio, *Finanzamt B v. A-Brauerei*, C-374/17, ECLI:EU:C:2018:1024, 33 kohta.
([83]) Ks. menettelyn aloittamispäätöksen johdanto-osan 61 kappale.

(116) CFC-maksun määräytymistä koskevien säännösten alkuosa on 3 luvussa. Se sisältää testejä, joita Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneet yritykset soveltavat määräysvaltaansa kuuluvaan ulkomaiseen väliyhteisöön sen määrittämiseksi, tarvitseeko mahdollisesti soveltaa 4–8 luvussa säädettyjä yksityiskohtaisempia maksun määräytymistä koskevia säännöksiä. Esimerkiksi kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen osalta 3 luvussa säädetään, että Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneiden yritysten ei tarvitse soveltaa 5 luvun (eikä siten myöskään 9 luvun) säännöksiä, jos ulkomaisen väliyhteisön saamat kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot liittyvät väliyhteisön muihin toimintoihin ja kuuluvat 5 prosentin ”safe harbour” -säännön piiriin ([84]).

(117) Vastaavasti 10–14 luvussa säädetään yhteisötason poikkeuksia (ks. johdanto-osan 19 ja 20 kappale), kuten poikkeuksen piiriin kuuluvia alueita koskeva poikkeus, pieniä tuloja koskeva poikkeus ja pientä voittomarginaalia koskeva poikkeus, joilla jätetään ulkomaisen väliyhteisön tulot Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle, jos voidaan perustellusti olettaa, että on pieni riski sille, että tällaisen ulkomaisen väliyhteisön tulot on siirretty keinotekoisesti, tai yleisemmin pieni riski sille, että verotuloja jää maksamatta Yhdistyneen kuningaskunnan valtiontalouteen. Riskin arvioiminen pieneksi todella vaikuttaa perustellulta sellaisten ulkomaisten väliyhteisöjen kohdalla, jotka saavat vähän tuloja, joiden voittomarginaali on pieni tai joihin kohdistuu suhteellisen korkea tosiasiallinen veroaste.

(118) Yhteenvetona voidaan todeta, että Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-säännöillä ja niissä säädetyillä lähtötason ja yhteisötason poikkeuksilla pyritään varmistamaan, että sääntöjä sovelletaan vain tilanteisiin, joista aiheutuu suuri riski Yhdistyneen kuningaskunnan valtiontaloudelle ja joissa tulojen keinotekoisen siirtämisen mahdollisuus on suuri.

6.4.1.4 Käytetyt välineet: maksun määräytymistä koskevat säännökset

(119) Jos mitään 10–14 luvussa säädetyistä yhteisötason poikkeuksista eikä 3 luvussa säädetyistä lähtötason poikkeuksista ei sovelleta, on sovellettava maksun määräytymistä koskevia lukuja alkaen 4 luvusta (Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoitetusta toiminnasta saatavat tulot). Kuten edellä on todettu, 4 lukua sovelletaan kaikkiin tuloihin, paitsi jos ulkomainen väliyhteisö saa vain kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja tai kiinteistöistä saatavia liiketoimintatuloja ([85]). 4 luvussa käytetty yleinen lähestymistapa keinotekoisesti siirrettyjen tulojen yksilöimiseen ja niiden määrän määrittämiseen perustuu avainhenkilötoiminnon käsitteeseen. Lähestymistavassa tulot kohdennetaan käyttäen samaa logiikkaa ja periaatteita, joita käytetään auktorisoidussa OECD:n lähestymistavassa kiinteälle toimipaikalle kohdennettavien tulojen yksilöimiseksi. Siinä yksilöidään olennaiset avainhenkilötoiminnot, jotka suoritetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ja ne toiminnot, jotka suoritetaan ulkomaisen väliyhteisön kotimaassa tai muualla Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolella. Tämän jälkeen on määritettävä, missä määrin ulkomaisen väliyhteisön asiaankuuluvat tulot on kohdennettavissa Yhdistyneessä kuningaskunnassa suoritettaviin avainhenkilötoimintoihin ([86]). Tätä analyysia edellytetään eri muodoissa myös

([84]) Ks. TIOPA-lain 371CC jakso.

([85]) Jos ulkomainen väliyhteisö saa ainoastaan kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja, sitä koskevat vain 5 ja 9 luku, joihin sisältyy myös avainhenkilötoimintoja koskeva testi, joskin hieman eri muodossa. Jos ulkomainen väliyhteisö saa vain kiinteistöistä saatavia liiketoimintatuloja, se ei kuulu CFC-sääntöjen soveltamisalaan, koska tällaisia tuloja ei voi luonteensa vuoksi siirtää Yhdistyneestä kuningaskunnasta.

([86]) Ks. TIOPA-lain 371DB jakso. Tulojen kohdentamiseen tietyille henkilötoiminnoille perustuvat CFC-säännöt tunnustetaan laajalti sekä CFC-säännöksiä koskevissa kansainvälisissä määräyksissä että unionin säädöksissä. Kolmatta toimenpidettä koskevassa OECD:n BEPS-loppukertomuksessa vaikuttavien CFC-sääntöjen suunnittelusta vuodelta 2015 esimerkiksi korostetaan, että monella unionin lainkäyttöalueella tukeudutaan tai tukeudutaan osittain substanssiin perustuvaan testiin, jossa analysoidaan, harjoittaako ulkomainen väliyhteisö merkittävää toimintaa, ja käytetään useita korvikemuuttujia, erityisesti sitä, onko ulkomaisen väliyhteisön tulo erotettu sen taustalla olevasta substanssista, mukaan luettuina henkilöstö, toimitilat, varat ja riskit. Kertomuksessa painotetaan, että käytettävistä testeistä riippumatta substanssiin liittyvä perustavanlaatuinen kysymys on – avainhenkilötoimintoja koskevan testin mukaisesti –, onko ulkomaisella väliyhteisöllä ollut kyky hankkia tulot itse. Pohdittaessa substanssianalyysin suunnittelun parhaita käytäntöjä kertomuksessa suositellaan testiä, jossa tarkasteltaisiin kaikkia konserniin kuuluvissa yksiköissä suoritettavia merkittäviä toimintoja sen määrittämiseksi, onko ulkomainen väliyhteisö se yksikkö, joka todennäköisimmin omistaa tietyt varat tai vastaa tietyistä riskeistä, jos yksiköt erotettaisiin. Kertomuksessa pidetään Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjä esimerkkinä tällaisesta avainhenkilötoimintoja koskevasta testistä ja todetaan, että näissä säännöissä *on käytetty OECD:n 7 artiklaa varten kehittämiä käsitteitä ja ohjeita kuhunkin varojen erään liittyvien konsernin merkittävien henkilötoimintojen yksilöimiseksi, jotta voidaan määrittää, suorittaako ulkomainen väliyhteisö nämä toiminnot*. Unionin tasolla direktiivin (EU) 2016/1164 johdanto-osassa todetaan, että oikeasuhteinen ratkaisu veropohjan rapautumisesta ja voitonsiirroista aiheutuviin ongelmiin on, että ”*jäsenvaltiot, jotka rajaavat ulkomaisia väliyhtiöitä koskevat sääntönsä tytäryhtiölle keinotekoisesti ohjattuun tuloon, tähtäävät tarkasti tilanteisiin, joissa suurin osa määräysvallassa olevan tytäryhtiön tuloja koskevasta päätöksenteosta tapahtuu verovelvollisen jäsenvaltiossa*”.

muissa maksun määräytymistä koskevissa luvuissa. Lainsäädäntöön liittyvissä HMRC:n ohjeissa ([87]) korostetaan avainhenkilötoimintoja koskevan testin merkitystä ja kuvataan sitä keskeiseksi sen analysoimiseksi, ovatko tulot kohdennettavissa Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

(120) Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen 5–8 luvussa on lisää maksun määräytymistä koskevia säännöksiä, joita voidaan soveltaa 4 luvun lisäksi. Näitä säännöksiä sovelletaan yksinomaan tiettyihin tulolajeihin, joiden osalta voidaan samanaikaisesti soveltaa yleistä 4 lukua ja erityistä maksun määräytymistä koskevaa lukua. On esimerkiksi mahdollista, että vain osa ulkomaisen väliyhteisön tuloista kuuluu maksun piiriin 4 luvun perusteella, mutta tämä ei sulje pois sitä mahdollisuutta, että loppuosa tuloista kuuluu maksun piiriin 6 luvun perusteella ([88]). On myös mahdollista, että CFC-maksua ei peritä 4 luvun perusteella mutta maksua sovelletaan 5–8 luvun perusteella. Näin ollen CFC-maksu voi kasvaa sovellettaessa muita maksun määräytymistä koskevia lukuja, mutta se ei voi pienentyä siitä, mitä se on 4 luvun perusteella ([89]).

(121) Yksi erityisistä maksun määräytymistä koskevista säännöksistä on 5 luku, joka koskee kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja. Kuten 4 luvussa, myös 5 luvussa käytetään avainhenkilötoimintoanalyysia sen arvioimiseksi, pitäisikö CFC-maksua soveltaa. Siinä yksilöidään kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot, jotka on saatu ulkomaisen väliyhteisön omistamista varoista, ja tulot, jotka on saatu ulkomaiselle väliyhteisölle kohdennetuista riskeistä, tilanteissa, joissa olennaiset avainhenkilötoiminnot suoritetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Avainhenkilötoimintoja koskeva analyysi kuitenkin poikkeaa 4 luvun mukaisesta analyysista kahdella merkittävällä tavalla.

(122) Ensinnäkin 5 luvussa kuvattu avainhenkilötoimintoja koskeva testi on siinä mielessä ”kevyempi” kuin 4 luvussa kuvattu testi, että se on helpompi läpäistä, joten 5 luvussa säädetyn avainhenkilötoimintoja koskevan analyysin soveltaminen voi johtaa CFC-maksun määräytymiseen, vaikka 4 luvussa säädetyn avainhenkilötoimintoja koskevan analyysin perusteella maksua ei samoissa olosuhteissa olisi määräytynyt. Tämä johtuu siitä, että 5 luvussa viitataan suoraan 4 lukuun avainhenkilötoimintoja koskevan analyysin tekemistä varten keinotekoisesti siirrettyjen tulojen yksilöimiseksi ja niiden määrän määrittämiseksi, mutta 5 luvun mukaisessa analyysissa on vähemmän vaiheita ([90]).

(123) Lisäksi 5 luvussa on toinen testi, jonka perusteella CFC-maksu voi määräytyä myös silloin, kun avainhenkilötoimintoja ei suoriteta Yhdistyneessä kuningaskunnassa, mikä voi tapahtua vain kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen kohdalla. Toisessa testissä, jonka perusteella CFC-maksu voi määräytyä, tarkastellaan sitä, kuinka ulkomaisen väliyhteisön kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen taustalla olevat lainat on rahoitettu, ja sen perusteella asetetaan CFC-maksu ulkomaisen väliyhteisön sellaisille kaupankäynnin ulkopuolisille rahoitustuloille, joiden taustalla olevat lainat on rahoitettu Yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvällä pääomalla. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat perustelleet 5 luvun toisen testin olemassaoloa sillä, että kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot eivät aina edellytä merkittävien avainhenkilötoimintojen läsnäoloa, joten tukeutumalla yksinomaan avainhenkilötoimintoja koskevaan testiin Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöveropohjaa ei suojattaisi riittävästi tulojen keinotekoiselta siirtämiseltä kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen osalta.

6.4.2 *Konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus on poikkeus*

(124) Vakiintuneen oikeuskäytännön ([91]) mukaan toimenpide on lähtökohtaisesti valikoiva, jos sen myötä viitejärjestelmän tavoitteen kannalta toisiinsa rinnastettavassa oikeudellisessa ja tosiasiallisessa tilanteessa olevia yrityksiä kohdellaan eri tavoin. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa kysymys on, vapautetaanko konsernirahoitukseen

([87]) HMRC Internal Manual, International Manual, INTM200200.
([88]) Ks. esimerkiksi HMRC Internal Manual, International Manual, INTM210200.
([89]) Tähän ei vaikuta se, että 4 lukua ei sovelleta ulkomaiseen väliyhteisöön, joka saa yksinomaan kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja, missä tapauksessa sovelletaan vain 5 lukua, koska 5 luvussa käytetään hyvin pitkälti samanlaista avainhenkilötoimintoja koskevaa testiä kuin 4 luvussa, kuten johdanto-osan 121 ja 122 kappaleessa selitetään.
([90]) Avainhenkilötoimintoja koskeva testi tehdään 4 luvun mukaan kahdeksanvaiheisella menetelmällä (TIOPA-lain 371DB jakson 1 kohta). 5 luvussa viitataan 4 lukuun ja edellytetään joidenkin 4 luvussa kuvattujen vaiheiden tekemistä. Näitä ovat vaiheet 1–5 ja 7 sen määrittämiseksi, miltä osin kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot kuuluvat 5 luvun soveltamisalaan. Vaiheita 6 ja 8 ei tehdä, koska Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäätäjä ei ole katsonut näitä vaiheita tärkeiksi kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen kohdalla.
([91]) Unionin tuomioistuimen tuomio 15.11.2011, *komissio ja Espanja v. Government of Gibraltar ja Yhdistynyt kuningaskunta*, yhdistetyt asiat C-106/09 P ja C107/09 P, ECLI:EU:C:2011:732, 75 kohta. Ks. myös unionin tuomioistuimen tuomio 21.12.2016, komissio v. World Duty Free Group SA ja muut, yhdistetyt asiat C-20/15 P ja C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, 54 kohta.

sovellettavalla poikkeuksella jotkin yritykset CFC-maksusta, joka muiden yritysten olisi maksettava tavanomaisen CFC-järjestelmän mukaan, kun molemmat tilanteet ovat viitejärjestelmän, eli Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen, tavoitteen kannalta oikeudellisesti ja tosiasiallisesti toisiinsa rinnastettavissa.

(125) Konsernirahoitukseen sovellettavalla poikkeuksella tietty kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen ([92]) luokka vapautetaan CFC-maksusta. Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen mukaan perusteet, joiden perusteella määritetään, peritäänkö CFC-maksua ja miltä osin, jos ulkomainen väliyhteisö saa tällaisia tuloja, sisältyvät 5 ja 9 lukuun. 5 luvussa säädetään säännöt ja perusteet, joita sovelletaan kaikkiin kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin, olipa ne saatu samaan konserniin kuuluvalta velalliselta (konsernilainasta) tai ulkopuoliselta velalliselta (esimerkiksi pankilta) ja riippumatta siitä, onko ne saatu Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneelta vai ulkomaiselta velalliselta. Puolestaan 9 luku sisältää erityissääntöjä (konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus), jotka koskevat ulkomaisille konserniyrityksille annetuista lainoista, niin sanotuista ehdot täyttävistä lainasuhteista ([93]), saatuja kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja, ja joilla (osittain) vapautetaan nämä tulot CFC-maksusta, joka muutoin perittäisiin 5 luvun perusteella. Menettelyn aloittamispäätöksessä komissio katsoi alustavasti, että konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus antaa tietyille yrityksille, joiden määräysvaltaan kuuluu ehdot täyttävästä lainasuhteesta kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja saava ulkomainen väliyhteisö, lähtökohtaisesti valikoivan edun sellaisiin yrityksiin nähden, joiden määräysvaltaan kuuluu muuntyyppisiä kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja saava ulkomainen väliyhteisö, kun molemmat ovat viitejärjestelmän kannalta toisiinsa verrattavissa olevassa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa.

(126) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat esittäneet kaksi perustelua sille, miksi sellaisen maksuvelvollisen yksikön tilanne, jonka määräysvaltaan kuuluu ehdot täyttävästä lainasuhteesta kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja saava ulkomainen väliyhteisö, ei olisi rinnastettavissa sellaisen maksuvelvollisen yksikön tilanteeseen, jonka määräysvaltaan kuuluu muuntyyppisiä kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja ([94]) saava ulkomainen väliyhteisö. Viranomaisten ensimmäinen perustelu on, että ulkomaisen väliyhteisön saamat kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot, muut kuin ehdot täyttävästä lainasuhteesta saatavat rahoitustulot, ovat itsessään keinotekoisesti siirrettyjä, kun taas samaa ei voida sanoa ehdot täyttävästä lainasuhteesta saatavista kaupankäynnin ulkopuolisista rahoitustuloista ([95]). Toinen perustelu on, että velvollisuus kunnioittaa perussopimuksissa vahvistettuja perusvapauksia vaikuttaa eri tavoin eri tulolajien osalta ([96]).

6.4.2.1 CFC-sääntöjen 9 luvun nojalla vapautetun ulkomaisen väliyhteisön ja muuntyyppisiä kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja saavan ulkomaisen väliyhteisön rinnastettavuus

(127) Ensimmäisen perustelun mukaan Yhdistynyt kuningaskunta katsoo, että ulkomaiset väliyhteisöt, jotka antavat lainoja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneille sidososapuolille, eli niin sanottuja ketjun alkupään lainoja, ovat välitön ja ilmeinen uhka maan veropohjalle, jos lainoista saa tuloja ulkomainen väliyhteisö. Uhka ei olisi niin ilmeinen sellaisten ulkomaisten väliyhteisöjen kohdalla, joilla on ehdot täyttäviä lainasuhteita (lainoja ulkomaisille konserniyrityksille). Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan ketjun alkupään lainat ovat pohjimmiltaan kehämäisiä liiketoimia: Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautunut yritys antaa pääomavaroja ulkomaiselle väliyhteisölle, joka palauttaa varat lainan muodossa Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneelle samaan konserniin kuuluvalle yritykselle. Yhdistynyt kuningaskunta katsoo myös, että näissä tapauksissa korkotulot on vähennetty Yhdistyneen kuningaskunnan veropohjasta maahan sijoittautuneiden konserniyritysten tasolla, mikä kaventaa suoraan maan veropohjaa. Sitä vastoin kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot lainoista ulkomaisille samaan konserniin kuuluville osapuolille ovat tosiasiallisesti Yhdistyneestä kuningaskunnasta ulkomaille suuntautuvaa rahoitusta, joten niitä ei voida pitää kehämäisinä järjestelyinä. Lisäksi mahdollinen korkotulojen vähennys lainan ulkomaiselta väliyhteisöltä saavan konserniyrityksen tasolla ei kavenna Yhdistyneen kuningaskunnan veropohjaa.

([92]) Kaupankäynnin ulkopuolisilla rahoitustuloilla tarkoitetaan korkotuloja, jotka eivät ole peräisin finanssikaupasta tai liiketoiminnasta. Niihin kuuluvat korkotulot passiivisista salkkusijoituksista, pankkitalletuksista saatavat korkotulot ja samaan konserniin kuuluville tai muille osapuolille annettavista satunnaisista lainoista saatavat korkotulot.

([93]) TIOPA-lain 371IG jakson 1 kohta.

([94]) Tässä tarkoitetut muut kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot voivat olla peräisin lainoista Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneille konserniyrityksille tai lainoista kolmansille osapuolille.

([95]) Ks. johdanto-osan 66 kappale.

([96]) Ks. johdanto-osan 71 kappale.

(128) Vastaavasti Yhdistynyt kuningaskunta katsoo, että ehdot täyttävistä lainasuhteista kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja saavat ulkomaiset väliyhteisöt ja ulkomaiset väliyhteisöt, jotka antavat lainoja ulkopuolisille osapuolille, ovat perustavanlaatuisesti erilaisessa tilanteessa ja niistä aiheutuu erilaisia riskejä Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöveropohjalle. Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan riski maan valtiontaloudelle on ilmeisempi sellaisten järjestelyjen osalta, joissa ulkomainen väliyhteisö lainaa ulkopuoliselle osapuolelle ja joita Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset kutsuvat rahalippaiksi, minkä vuoksi tällaisia tilanteita varten tarvitaan tiukka sääntö, koska tällaisille järjestelyille ei ole kaupallista perustetta eikä niillä voi olla muuta tarkoitusta kuin veron välttely Yhdistyneessä kuningaskunnassa ([97]). Sitä vastoin ehdot täyttävien lainasuhteiden tapauksessa kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot liittyvät aidon rahoituksen tarjoamiseen konsernin ulkomaista liiketoimintaa varten. Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan tällaisen järjestelyn kohdalla keinotekoisen siirtämisen riski ei ole yhtä välittömän ilmeinen, ja tällaisen järjestelyn yhteydessä voidaan olla siirtämättä tuloja keinotekoisesti taikka siirtää keinotekoisesti osa tuloista tai kaikki tulot ([98]). Koska keinotekoisen siirtämisen riski on näissä järjestelyissä erilainen, Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten mukaan ne eivät ole CFC-sääntöjen tavoitteen kannalta toisiinsa rinnastettavassa oikeudellisessa ja tosiasiallisessa tilanteessa.

(129) Komissio ei voi hyväksyä Yhdistyneen kuningaskunnan ensimmäisen perustelunsa tueksi esittämiä seikkoja.

(130) Kuten johdanto-osan 111 kappaleessa todetaan, käsiteltävä kysymys on, ovatko konserniin kuuluville ulkomaisille yrityksille annetuista lainoista saatavat kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot CFC-sääntöjen tavoitteen kannalta tosiasiallisesti ja oikeudellisesti rinnastettavissa kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin, jotka on saatu kolmansille osapuolille annetuista lainoista tai lainoista Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneille konserniyrityksille.

(131) Tämä huomioon ottaen komissio muistuttaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen tavoite eli maan yhtiöveropohjan suojaaminen saavutetaan saattamalla maksun piiriin Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoitetusta toiminnasta ja siellä sijaitsevista varoista saatavat tulot, jotka on *keinotekoisesti siirretty* kotimaasta ulkomailla sijaitseviin samaan konserniin kuuluviin yksiköihin. Testit tiettyyn kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen luokkaan kuuluvien keinotekoisesti siirrettyjen tulojen yksilöimiseksi ja niiden määrän määrittämiseksi sisältyvät 5 lukuun. Koska Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-säännöillä pyritään suojaamaan maan yhtiöveropohjaa, on ymmärrettävää, että testit keinotekoisesti siirrettyjen tulojen yksilöimiseksi liittyvät suoraan niihin tekijöihin, joihin Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöveropohja perustuu, eli *Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoitettuun toimintaan* (jota ilmentävät maassa suoritetut avainhenkilötoiminnot) tai *Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitseviin varoihin* (joita ilmentää maahan liittyvä pääoma). Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-säännöissä olevat perusteet kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen keinotekoisen siirtämisen osoittamiseksi liittyvät näin ollen erottamattomasti ja loogisesti maan yhtiöveropohjaan, jota maan CFC-säännöillä pyritään suojaamaan. Tämä tavoite huomioon ottaen komissio ei katso, että nämä perusteet sopisivat ehdot täyttävistä lainasuhteista saatavia rahoitustuloja lukuun ottamatta kaikkien kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen keinotekoisen siirtämisen osoittamiseen.

(132) Yhdistynyt kuningaskunta on väittänyt, että riidanalaisen toimenpiteen soveltamisalan ulkopuolelle jätetyille kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen tyypeille ei selvästikään ole kaupallista perustetta, mikä on ilmeinen merkki keinotekoisesta siirtämisestä, ja että keinotekoinen siirtäminen ei ole yhtä ilmeistä ehdot täyttävistä lainasuhteista saatavien kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen kohdalla, jolloin tilanteet eivät ole oikeudellisesti ja tosiasiallisesti toisiinsa rinnastettavia Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen tavoitteen kannalta. Tämän osalta komissio käsittelee ensiksi ehdot täyttävistä lainasuhteista saatavien kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen ja lainoista Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneille konserniyrityksille saatavien kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen rinnastettavuutta ja sen jälkeen rinnastettavuutta kolmansille osapuolille annettavista lainoista saataviin kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin.

(133) Mitä tulee rinnastettavuuteen Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneille osapuolille annettavista lainoista saataviin kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin, ensinnäkin komissio ymmärtää, että tällaiset järjestelyt voivat aiheuttaa huolta Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäätäjälle erityisesti veropohjan kaventumisesta sellaisten korkovähennysten vuoksi, jotka ovat seurausta Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoitettavan toiminnan rahoittamisesta ylimitoitetulla velalla. On totta, että näitä huolenaiheita ei esiinny ehdot täyttävistä lainasuhteista saatavien kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen yhteydessä, koska mahdolliset huolet veropohjan kaventumisesta, jos sellaisia on, ilmenisivät ulkomailla, ei Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Alustavana

([97]) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten 15 päivänä tammikuuta 2018 päivätty kirje, jossa vastataan menettelyn aloittamispäätökseen, johdanto-osan 116 kappale.

([98]) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten 15 päivänä tammikuuta 2018 päivätty kirje, jossa vastataan menettelyn aloittamispäätökseen, johdanto-osan 117 kappale.

huomautuksena komissio toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole käsitellyt tätä huolenaihetta täysin johdonmukaisesti. Voimassa olevien sääntöjen mukaan tilanne voi syntyä, kun Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneelle konserniyritykselle annettava laina voidaan katsoa ehdot täyttäväksi lainasuhteeksi 9 luvun nojalla edellyttäen, että kyseisessä lainajärjestelyssä lopullinen velallinen on konserniin kuuluva ulkomainen yritys (rahoitus ohjataan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneen läpikulkuyhtiön kautta). Lisäksi tässä tilanteessa Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautunut läpikulkuyhtiö hakee korkovähennystä ulkomaiselle väliyhteisölle maksetuista korkomaksuista, ja korko vapautetaan siitä huolimatta (osittain) verosta riidanalaisen toimenpiteen mukaisesti ([99]).

(134) Jos molemmat järjestelyt kuitenkin erotettaisiin toisistaan johdonmukaisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa tehtävien vähennysten perusteella, nämä järjestelyt olisivat erilaisessa oikeudellisessa ja tosiasiallisessa tilanteessa vain, jos niitä arvioitaisiin sellaisen kansallisen toimenpiteen kannalta, jonka tavoitteena on suojata veropohjaa korkovähennysten aiheuttamalta veropohjan kaventumiselta. Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöverolainsäädännössä on useita veronkierron vastaisia toimenpiteitä, joilla on vastaava tavoite. Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen tavoite ei kuitenkaan ole veropohjan suojaaminen kaventumiselta liiallisten korkovähennysten vuoksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Niillä pyritään suojaamaan Yhdistynyttä kuningaskuntaa rahoitustoiminnasta ja muusta toiminnasta saatujen tulojen keinotekoiselta siirtämiseltä asettamalla CFC-maksu tällaisista tuloista ([100]). Yhdistyneen kuningaskunnan esiin nostama ero ei siten tarkoita, että nämä tilanteet olisivat erilaisessa oikeudellisessa ja tosiasiallisessa tilanteessa riidanalaisen toimenpiteen tavoitteen kannalta, joka on maan veropohjan suojaaminen tulojen, myös rahoitustoiminnasta saatavien tulojen, keinotekoiselta siirtämiseltä.

(135) Toiseksi komissio toteaa, että Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneille konserniyrityksille annetuista lainoista saatavien kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen taustalla voi olla päteviä kaupallisia syitä, eivätkä ne välttämättä ole aina kehämäisiä liiketoimia, joissa Yhdistyneessä kuningaskunnassa olevia varoja siirretään ulkomaiseen väliyhteisöön ja sitten takaisin Yhdistyneeseen kuningaskuntaan. Jos kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot ovat peräisin lainasta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneelle samaan konserniin kuuluvalle osapuolelle ja avainhenkilötoiminnot suoritetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, CFC-maksua olisi sovellettava 5 luvussa säädettyjen maksun määräytymisperusteiden mukaisesti, vaikka lainaa ei rahoitettaisi Yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvällä pääomalla (eli niin sanotusta kehämäisyydestä riippumatta).

(136) Kolmanneksi komissio ei ole Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa samaa mieltä siitä, että olisi olemassa ilmeinen perusteltu kaupallinen syy rahoituksen järjestämiseen Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneelta yritykseltä ulkomaiselle konserniyritykselle ulkomaisen väliyhteisön kautta (suoran lainanannon sijasta), mutta vastaavaa syytä ei olisi rahoituksen järjestämiseen Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneelta yritykseltä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneelle yritykselle ulkomaisen väliyhteisön kautta (suoran lainanannon sijasta). Ulkomaisella väliyhteisöllä on molemmissa järjestelyissä täysin samanlainen rahoituksen välittäjän tehtävä ja asema. Komissio ei yhdy näkemykseen, että toisessa tilanteessa voidaan olettaa olevan perusteltuja kaupallisia syitä ja toisessa tilanteessa ei, mikä tarkoittaisi, etteivät tilanteet ole CFC-sääntöjen tavoitteen kannalta oikeudellisesti ja tosiasiallisesti toisiinsa rinnastettavissa. Kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja saavan ulkomaisen väliyhteisön olemassaolon ja sen käytön perustellut kaupalliset syyt määritetään molemmissa järjestelyissä tosiseikkojen ja ulkomaisen väliyhteisön tehtävien ja riskien luonteeseen ja laatuun liittyvien olosuhteiden perusteella, ei kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen lähteen perusteella.

(137) Johdanto-osan 133–136 kappaleessa esitetyistä syistä Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten perustelu, jonka mukaan ehdot täyttävistä lainajärjestelyistä saatavat kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot ja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneille konserniyrityksille annettavista lainoista saatavat rahoitustulot eivät ole rinnastettavissa toisiinsa, on hylättävä.

(138) Ulkopuolisille osapuolille annettavista lainoista, joita Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset kutsuvat ”kassalippaiksi”, saatavien kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen rinnastettavuudesta komissio toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta pitää ulkopuolisille osapuolille annettavia lainoja järjestelynä, jossa kevyesti verotettavaa ulkomaista väliyhteisöä käytetään läpikulkuyhtiönä varojen tallettamiseksi pankkiin, jotta lainoista

([99]) Ks. tähän liittyen HMRC, International Manual, INTM217190, jossa todetaan seuraavaa: *Jos ulkomainen väliyhteisö antaa pitkäaikaisen lainan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneelle varainhallintayritykselle, joka puolestaan käyttää varat useiden lyhytaikaisten lainojen antamiseen muille konsernin jäsenille, ulkomaisen väliyhteisön kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot kuuluvat hyvin todennäköisesti 5 luvun soveltamisalaan. Lisäksi jos tehdään 9 luvun mukainen hakemus, on tarkasteltava lopullista velallista koskevia sääntöjä.*

([100]) Veropohjan kaventuminen voidaan erottaa tulojen keinotekoisesta siirtämisestä (tai voitonsiirroista) siten, että ensin mainittu kaventaa verovelvollisen veropohjaa liiallisten vähennysten kautta, kun taas viimeksi mainitussa tulon saaja kaventaa veropohjaansa siirtämällä kyseiset tulot keinotekoisesti ulkomaille. Veropohjan kaventumista torjutaan yleensä koron vähennysoikeutta rajoittavilla säännöillä (ks. esimerkiksi veronkiertodirektiivin 4 artikla), kun taas keinotekoiseen siirtämiseen puututaan CFC-säännöillä.

saatavat kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot tulevat ulkomaiselle väliyhteisölle eivätkä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, ja komissio ymmärtää, että Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-säännöt on suunniteltu tällaisten järjestelyjen estämiseksi. Tässä yhteydessä komissio toteaa, että kolmansille osapuolille annettavat lainat voivat olla pankkitalletuksia mutta ne eivät rajoitu niihin. Niihin voi kuulua esimerkiksi myös satunnaisia lainoja toimittajille, ulkopuolisille palveluntarjoajille, asiakkaille tai muille ulkopuolisille osapuolille. Komissio ei myöskään yhdy näkemykseen, että tällaisia järjestelyjä on pidettävä lähtökohtaisesti väärinkäyttönä, eikä tämä koskisi järjestelyjä, joissa kevyesti verotettavaa ulkomaista väliyhteisöä käytetään läpikulkuyhtiönä lainan antamiseksi konserniin kuuluvalle ulkomaiselle yritykselle. Myös tässä tapauksessa lainanannosta saatavat kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot tulevat ulkomaiselle väliyhteisölle eivätkä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

(139) Yksi asianomainen osapuoli katsoi, että ehdot täyttävässä lainajärjestelyssä konserniin kuuluva ulkomainen yritys käyttää varat aitojen kaupallisten toimintojen rahoittamiseen. Tämän osalta komissio ensinnäkin toteaa, kuten johdanto-osan 136 kappaleessa esitetään, että ulkomaiselta väliyhteisöltä lainan saavan osapuolen luonne tai laatu ei vaikuta ulkomaisen väliyhteisön saamien kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen keinotekoiseen siirtämiseen (tai sen riskiin). Toiseksi komissio ei ole samaa mieltä siitä, että voidaan olettaa, että velallinen käyttää ehdot täyttävästä lainasuhteesta saamansa varat aitojen kaupallisten toimintojen rahoittamiseen ja että kolmannelle osapuolelle lainan muodossa annettuja varoja ei käytetä tämän kolmannen osapuolen aitojen kaupallisten toimintojen rahoittamiseen. Jos velallinen harjoittaa itse kaupallista toimintaa, molemmissa tapauksissa se käyttää varat liiketoimintansa rahoittamiseen, esimerkiksi uusiin investointeihin, hankintoihin tai muuhun kaupalliseen tarkoitukseen. Lisäksi varojen fungibiliteetista johtuen velallinen voi molemmissa tapauksissa muuttaa varojen lopullista käyttökohdetta ajan myötä ja sitä voi olla erittäin hankalaa jäljittää, samoin kuin rahoituksen lähdettä, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset huomauttavat toisessa yhteydessä (ks. johdanto-osan 155 kappale).

(140) Loppupäätelmänä on johdanto-osan 138 ja 139 kappaleessa esitetyistä syistä, että vaikka voitaisiin olettaa, että ehdot täyttävien lainasuhteiden avulla rahoitetaan aitoja kaupallisia toimintoja ja kolmansille osapuolille annettavilla lainoilla ei – mitä näkemystä komissio ei hyväksy –, tällainen ero ulkomaisen väliyhteisön lainan muodossa tarjoamien varojen lopullisessa kohteessa ja tarkoituksessa ei vaikuta näiden lainojen rinnastettavuuteen Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen kannalta ([101]).

(141) Komissio toteaa yleisemmin Yhdistyneen kuningaskunnan ensimmäiseen perusteluun liittyen, että ehdot täyttävistä lainasuhteista saatavat kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot ovat tulolaji, joka on alttein keinotekoiselle siirtämiselle. Tämä johtuu ensinnäkin siitä, että kaupankäynnin ulkopuolinen toiminta on liikkuvampaa kuin kaupankäynti, koska se edellyttää yleensä vähemmän toimintoja ja/tai ihmisen osallistumista, minkä vuoksi sitä on helpompi siirtää paikasta toiseen (rahoitustulot ovat pääasiassa pääomaintensiivisiä, ja pääoma on liikkuvampaa kuin esimerkiksi työvoima, minkä vuoksi sitä on helpompi siirrellä). Toiseksi konsernit voivat hyvin pitkälle vapaasti päättää sisäisistä rahoitustoiminnoistaan käyttäen pääoman ja velan yhdistelmää, jolla saadaan suotuisin lopputulos verotuksen näkökulmasta. Tämän vuoksi kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja myös säännellään kansainvälisesti tyypillisesti CFC-säännöillä ([102]). Esimerkiksi veronkiertodirektiivin 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa luetellaan useita ulkomaisen väliyhteisön tulolajeja, alkaen koroista, joita on verotettava CFC-säännöillä. Lisäksi direktiivin 7 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat valita olla soveltamatta CFC-sääntöä, jos enintään kolmannes ulkomaisen väliyhteisön tuloista koostuu koroista ja enintään kolmannes korkotuloista koostuu konserniyrityksiltä saatavista korkomaksuista (ks. johdanto-osan 44 kappale). Tästä voidaan päätellä, että veronkiertodirektiivissä konserniyrityksiltä saatavia korkotuloja pidetään tärkeimpänä tulolajina, jota olisi säänneltävä CFC-säännöillä.

([101]) Säännökset, joissa määritellään ”lopullinen velallinen” (ks. alaviite 43), eivät vaikuta loppupäätelmään, koska niissä ei aseteta ehtoja velallisen varojen (kaupalliselle) käytölle lainajärjestelyn puitteissa, jälleenlainaamista koskevia säännöksiä lukuun ottamatta.

([102]) Kolmatta toimenpidettä koskevan G20-maiden/OECD:n BEPS-kertomuksen 78 kohdassa todetaan seuraavaa: *Korko- ja rahoitustulojen kohteluun liittyvä yleinen huolenaihe on, että tällaiset tulot on helppo siirtää ja siksi emoyhtiö on voinut siirtää ne ulkomaiseen väliyhtiöön, mikä voi johtaa emoyhtiön ylivelkaantumiseen ja ulkomaisen väliyhtiön ylipääomittamiseen. Huoli nousee esiin korko- ja rahoitustulojen kohdalla tavallista todennäköisemmin, jos tulot on saatu samaan konserniin kuuluvilta osapuolilta, jos ulkomaisen väliyhteisön pääoma on ylimitoitettu, jos korkotulojen syntymiseen vaikuttanutta toimintaa on harjoitettu ulkomaisen väliyhteisön lainkäyttöalueen ulkopuolella tai jos tulot eivät ole peräisin aktiivisesta rahoitusliiketoiminnasta*. Nämä tilanteet, joissa aiheutuu OECD:n mukaan objektiivisesti katsottuna eniten huolta tulojen siirtämisestä, ovat juuri ne olosuhteet, joihin Yhdistynyt kuningaskunta soveltaa riidanalaista toimenpidettä.

(142) Loppupäätelmänä komissio hylkää Yhdistyneen kuningaskunnan ensimmäisen perustelun, jonka mukaan ulkomaisen väliyhteisön kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot, jotka eivät ole ehdot täyttävästä lainasuhteesta saatuja kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja, ovat itsessään keinotekoisesti siirrettyjä, mutta samaa ei voida sanoa ehdot täyttävästä lainasuhteesta saatavista kaupankäynnin ulkopuolisista rahoitustuloista, mikä tarkoittaa, että perustelu ei tarjoa perustaa sen hyväksymiselle, että nämä tilanteet eivät olisi oikeudellisesti ja tosiasiallisesti toisiinsa rinnastettavissa Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen tavoitteen kannalta. Lisäksi komissio ei näe ristiriitaa tämän loppupäätelmän ja aiemmin antamiensa Alankomaiden groepsrentebox-tukiohjelmaa ja Unkarin konserninsisäisiä korkomaksuja koskevaa verojärjestelmää koskevien päätösten välillä. Komissio katsoo, ettei kummassakaan päätöksessä vahvisteta, kuten Yhdistynyt kuningaskunta väittää, että tarkasteltaessa samaan konserniin kuuluvien osapuolten kanssa toimivia yrityksiä koskevaa toimenpidettä viitejärjestelmä olisi välttämättä rajattava sääntöihin, jotka koskevat tämäntyyppisiä liiketoimia.

#### 6.4.2.2 Velvollisuus kunnioittaa perussopimuksissa vahvistettuja perusvapauksia sekä CFC-maksusta vapautettujen että muiden ulkomaisten väliyhteisöjen kohdalla

(143) Toisessa perustelussaan Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset väittävät, että maksuvelvollisiin yksiköihin, joilla on ehdot täyttävistä lainasuhteista kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja saava ulkomainen väliyhteisö, on perussopimuksissa vahvistettujen perusvapauksien toteutumisen varmistamiseksi sovellettava lievempää lähestymistapaa kuin maksuvelvollisiin yksiköihin, joilla on muita kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja saava ulkomainen väliyhteisö. Toisin sanoen perustelun mukaan syntyisi riski, että perussopimuksissa vahvistettuja perusvapauksia loukataan, jos ehdot täyttävistä lainajärjestelyistä saatavia tuloja verotettaisiin ilman 9 luvussa säädettyä poikkeusta. Tällaista riskiä ei olisi muiden kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen verotuksen osalta. Näin ollen nämä kaksi tilannetta eivät olisi toisiinsa rinnastettavia. Tähän liittyen Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset muistuttavat, että CFC-järjestelmän uudistus, jossa riidanalainen toimenpide otettiin käyttöön, perustui merkittävässä määrin unionin tuomioistuimen havaintoihin asiassa Cadbury Schweppes. Ne korostavat erityisesti, että asiassa Cadbury Schweppes annettua päätöstä oli vaikeaa pyrkiä noudattamaan, koska ei ollut olemassa oikeuskäytäntöä tai selkeitä ohjeita, kuinka täysin keinotekoisten järjestelyjen käsitettä olisi sovellettava ja tulkittava eri tilanteissa ([103]). Jotta tässä tilanteessa saatiin aikaan hallittavissa olevat säännöt, jotka ovat myös unionin oikeuden mukaiset, 9 lukuun sisällytettiin mekaanisia testejä ja kiinteitä prosenttiosuuksia, jotka asetettiin sellaiselle tasolle, että sillä katsottiin voitavan varmistaa, että maksun piiriin otettavat tulot yksilöidään asiaankuuluvan oikeuskäytännön mukaisesti. Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan uudet säännöt on suunniteltu niin, että ylimääräisten tulojen mukaan ottamisen riski on mahdollisimman pieni, koska tästä voisi aiheutua haasteita CFC-sääntöjen soveltamiselle unionin oikeuden vuoksi ([104]).

(144) Komissio ei hyväksy myöskään toista Yhdistyneen kuningaskunnan esittämää perustelua, koska se perustuu virheellisiin ja epäjohdonmukaisiin päätelmiin unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä.

(145) Kuten tämän päätöksen seuraavassa jaksossa (6.4.3) osoitetaan, 9 luvussa säädetyn, ehdot täyttävistä lainasuhteista saatavia kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja, joihin liittyvä avainhenkilötoiminto suoritetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, koskevan poikkeuksen poistaminen ei aiheuttaisi riskiä, että perussopimuksissa vahvistettuja perusvapauksia loukataan. Tässä perustelujaksossa komissio kuitenkin keskittyy perusteluun, jonka mukaan perussopimuksissa vahvistettujen perusvapauksien loukkaamisen riski olisi erilainen erityyppisten kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen verotuksen yhteydessä.

(146) Komissio ei ole samaa mieltä siitä, että perussopimuksissa vahvistettujen perusvapauksien loukkaamista (tai sen mahdollista riskiä) olisi arvioitava eri tavoin ehdot täyttävästä lainasuhteesta kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja saavan ulkomaisen väliyhteisön ja muita kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja saavan ulkomaisen väliyhteisön kohdalla, mikä tarkoittaisi, etteivät nämä olisi toisiinsa rinnastettavassa oikeudellisessa ja tosiasiallisessa tilanteessa CFC-sääntöjen tavoitteen kannalta.

(147) Asiassa Cadbury Schweppes annetussa tuomiossa ([105]) palautetaan mieliin unionin tuomioistuimen aiempi oikeuskäytäntö, jossa on selvennetty, että sijoittautumisvapauden päämääränä on tehdä jäsenvaltion kansalaiselle mahdolliseksi perustaa sivutoimipaikka toiseen jäsenvaltioon toiminnan harjoittamiseksi siellä ja siten edistää

([103]) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten 15 päivänä tammikuuta 2018 päivätty kirje, jossa vastataan menettelyn aloittamispäätökseen, 155 kohta.
([104]) Ks. edellinen alaviite, 26 kohta.
([105]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12.9.2006, *Cadbury Schweppes plc ja Cadbury Schweppes Overseas Ltd v. Commissioners of Inland Revenue*, C-196/04, ECLI:EU:C:2006:544.

taloudellista ja sosiaalista vuorovaikutusta yhteisössä. Unionin tuomioistuin on todennut ([106]), että jotta ulkomaisia väliyhteisöjä koskeva lainsäädäntö olisi yhteensoveltuva yhteisön oikeuden kanssa, sen soveltaminen on suljettava pois, kun ulkomaisen väliyhteisön perustamisella on verotuksellisten syiden olemassaolosta huolimatta taloudellinen todellisuuspohja. Näin ollen ulkomaisen väliyhteisön perustamisen on oltava todellista asettautumista, jonka tavoitteena on taloudellisen toiminnan tosiasiallinen harjoittaminen vastaanottajana olevassa jäsenvaltiossa ([107]).

(148) Komissio ei löydä asiassa Cadbury Schweppes annetusta tuomiosta tukea näkemykselle, jonka mukaan perussopimuksissa vahvistetuista perusvapauksista johtuvilla velvoitteilla olisi erilainen vaikutus maksuvelvollisiin yksiköihin, joilla on kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja saavia ulkomaisia väliyhteisöjä, ulkomaisen väliyhteisön velallisen laadun ja luonteen mukaan. Ratkaisevaa on, onko itse ulkomaisella väliyhteisöllä taloudellinen todellisuuspohja, eikä tätä voida määrittää yksinomaan passiivisen koron maksavan velallisen kansalaisuuden tai ulkomaisen väliyhteisön ja tämän velallisen suhteen perusteella.

(149) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset väittävät joidenkin asianomaisten osapuolten tavoin, että riidanalaisen poikkeuksen soveltamisen ehtona on sen edellytyksen täyttyminen, että ulkomainen väliyhteisö läpäisee liiketoimintatiloja koskevan testin, mikä olisi välttämätöntä perussopimuksissa vahvistettujen perusvapauksien kannalta, mutta komissio toteaa, ettei tällainen edellytys voi missään tapauksessa vaikuttaa rinnastettavuuden analysointiin. Tässä analyysissa on arvioitava, ovatko konserniin kuuluville ulkomaisille yrityksille annetuista lainoista saatavat kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot CFC-sääntöjen tavoitteen kannalta tosiasiallisesti ja oikeudellisesti rinnastettavissa kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin, jotka saadaan kolmansille osapuolille annettavista lainoista tai lainoista Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneille konserniyrityksille muutoin vastaavissa olosuhteissa. Viimeksi mainittu edellytys on ilmiselvä vaatimus kaikissa rinnastettavuutta koskevissa analyyseissa, koska elementtien lisääminen kahdesta tilanteesta vain toiseen vaikuttaa väistämättä näiden kahden tilanteen rinnastettavuuteen, mikä tekee arvioinnista tehottoman. Toisin sanoen edellä mainittu edellytys voitaisiin sisällyttää rinnastettavuutta koskevaan analyysiin mutta vain, jos sitä sovelletaan molempiin osapuoliin, eli vertailtaessa liiketoimintatiloja koskevan testin läpäissyttä ulkomaista väliyhteisöä, joka saa kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja ehdot täyttävistä lainasuhteista, ja toista liiketoimintatiloja koskevan testin läpäissyttä ulkomaista väliyhteisöä, joka saa muita kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja. Tässä tapauksessa ensiksi mainittua kohdeltaisiin edelleen paremmin riidanalaisen toimenpiteen ansiosta, vaikka molemmat olisivat CFC-sääntöjen tavoitteen kannalta toisiinsa rinnastettavassa oikeudellisessa ja tosiasiallisessa tilanteessa.

(150) Siksi komissio toteaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen maksun määräytymistä koskevissa säännöksissä, jotka koskevat nimenomaan kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja, asetetaan erilaiseen asemaan maksuvelvolliset yksiköt, joilla on ehdot täyttävistä lainasuhteista kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja saava ulkomainen väliyhteisö ja jotka voivat tehdä 9 luvun mukaisen hakemuksen, ja maksuvelvolliset yksiköt, joilla on muista passiivisista lainoista kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja saava ulkomainen väliyhteisö. Tosiasiassa molemmat tapaukset ovat oikeudellisesti ja tosiasiallisesti toisiinsa rinnastettavissa ottaen huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen tavoitteen, joka on Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöveropohjan suojaaminen saattamalla maksun piiriin Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoitetusta toiminnasta ja siellä sijaitsevista varoista saatavat tulot, jotka on keinotekoisesti siirretty Yhdistyneestä kuningaskunnasta ulkomailla sijaitseviin samaan konserniin kuuluviin yksiköihin.

(151) Näistä syistä riidanalainen toimenpide on poikkeus Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-järjestelmään kuuluvasta yleisestä säännöstä. Sillä vapautetaan sellaiset maksuvelvolliset yksiköt, joilla on ehdot täyttävistä lainasuhteista kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja saava ulkomainen väliyhteisö ja jotka ovat tehneet 9 luvun mukaisen hakemuksen, CFC-maksusta, josta tavallisesti maksuvelvollisten yksiköiden, joilla on kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja saava ulkomainen väliyhteisö, olisi vastattava. Niinpä kaikki maksuvelvolliset yksiköt, jotka ovat tehneet 9 luvun mukaisen hakemuksen, ovat saaneet lähtökohtaisesti valikoivaa etua.

6.4.3 *Perusteleminen verojärjestelmän luonteella tai yleisellä rakenteella*

(152) Toimenpidettä, joka poikkeaa viitejärjestelmästä, voidaan silti pitää perusteltuna viitejärjestelmän luonteen tai yleisen rakenteen vuoksi. Näin on silloin, kun asianomainen jäsenvaltio pystyy osoittamaan, että toimenpide on suora seuraus viitejärjestelmän perus- tai pääperiaatteista tai tulosta järjestelmään olennaisena osana kuuluvista ja sen toiminnan ja vaikuttavuuden kannalta tarpeellisista mekanismeista ([108]).

([106]) Ks. edellinen alaviite, 65 kohta.
([107]) Ks. edellinen alaviite, 66 kohta.
([108]) Unionin tuomioistuimen tuomio 8.9.2011, *Paint Graphos ja muut*, yhdistetyt asiat C-78/08–C-80/08, ECLI:EU:C:2011:550, 69 kohta.

(153) On syytä todeta, että tällaisen perustelun todistustaakka on Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisilla. Siksi komissio tarkastelee jäljempänä, ovatko Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset osoittaneet, että tällainen perustelu on käsiteltävänä olevassa asiassa olemassa. Asianomaiset osapuolet eivät ole esittäneet Yhdistyneen kuningaskunnan perusteluista poikkeavia perusteluja.

(154) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset esittivät kaksi keskeistä perustelua riidanalaisen toimenpiteen lähtökohtaisesti valikoivalle luonteelle. Ensinnäkin niiden mukaan toimenpiteellä pyritään varmistamaan, että järjestelmä on hallittavissa ja hallinnoitavissa sekä HMRC:n että verovelvollisten kannalta, ja toiseksi niiden mukaan toimenpiteellä varmistetaan perusvapauksia koskevan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön noudattaminen.

6.4.3.1 Perusteleminen varojen alkuperäisen lähteen jäljittämisen monimutkaisuudella

(155) Mitä tulee ensimmäiseen perusteluun, Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset toteavat, että oletusarvoisella 75 prosentin vapautuksella pyritään puuttumaan siihen, että ulkomaisen väliyhteisön myöntämien lainojen rahoittamiseen käytettyjen varojen alkuperäistä lähdettä on lähtökohtaisesti vaikeaa ja monimutkaista jäljittää. Se on erityisen ongelmallista monikansallisten konsernien kohdalla, joiden rahoitusjärjestelyihin liittyy tavallisesti monimutkaisia rahoitusmalleja. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset selittivät tähän liittyen, että konsernin rahoitusyritykset perustetaan usein osana monimutkaisia rakennemuutoksia tai hankintoja, että niiden lainat on usein rahoitettu uudelleen, yhdistetty, vaihdettu ja kohdennettu uudelleen ja niin tehdään edelleen ja että ne ovat usein osakkeenomistajia konsernin ulkomaisissa toiminnoissa ja saavat siten osansa voitosta, jolla ne voivat rahoittaa tai uudelleenrahoittaa lainoja. Viranomaisten mukaan lainojen rahoituslähteen jäljittämisen monimutkaisuus on tyypillistä monikansallisten konsernien rahoitusyrityksille.

(156) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten mukaan näiden piirteiden vuoksi Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneiden verovelvollisten on monimutkaista ja raskasta tehdä 5 luvussa säädetty Yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvää pääomaa koskeva testi osana itsearviointiin perustuvaa järjestelmää ja myös HMRC:n on vaikeaa valvoa testin täytäntöönpanoa.

(157) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat selittäneet, että maan lainsäätäjä on edellä mainitusta syystä vahvistanut erilaisen säännön keinotekoisesti siirrettyjen tulojen yksilöimiseksi ja niiden määrän määrittämiseksi tapauksissa, joissa ehdot täyttävästä lainasuhteesta saadaan passiivisia korkotuloja, ja että sääntöä on helpompaa soveltaa ja sen täytäntöönpanoa on helpompaa valvoa ja sillä varmistetaan Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöveropohjan riittävä suojaaminen maan CFC-sääntöjen tavoitteen mukaisesti. Viranomaisten mukaan tämän erilaisen säännön myötä CFC-maksu peritään kiinteästä osuudesta ulkomaisen väliyhteisön ehdot täyttävästä lainasuhteesta saamista kaupankäynnin ulkopuolisista rahoitustuloista sen sijasta, että CFC-maksu yhdistettäisiin Yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvään pääomaan perustuvaan rahoitukseen ja tosiasiassa jäljitettäisiin rahoituksen alkuperäinen lähde.

(158) Valitun osuuden on määrä ilmentää sitä, että ilman verotuksellisia syitä tällaiset konsernirahoituksesta vastaavat ulkomaiset väliyhteisöt olisi rahoitettu velan ja pääoman yhdistelmällä ja että ulkomaisen väliyhteisön rahoittamisesta velalla olisi syntynyt korkotuloja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneelle emoyhtiölle. Huomautuksissaan Yhdistynyt kuningaskunta selitti myös, että 25 prosentin maksun (ja 75 prosentin vapautuksen) sisältävä lähestymistapa hyväksyttiin kuulemisen ja sen jälkeen, kun oli pohdittu useita eri rahoitussuhteita, jotka oli poimittu markkinatiedoista, joiden mukaan velan ja pääoman oletettu suhde oli kokonaan pääomalla rahoitetuissa ulkomaisissa väliyhteisöissä 1:3. Valitun lähestymistavan mukaisesti ja ylimääräisten tulojen mukaan ottamisen estämiseksi riidanalaisessa toimenpiteessä on mahdollista laajentaa 75 prosentin vapautusta (eli pienentää 25 prosentin mukaanottamisastetta) tietyissä olosuhteissa, esimerkiksi jos ulkomainen väliyhteisö pystyy osoittamaan tosiasioiden ja todellisten olosuhteiden perusteella, että sen lainat on yli 75-prosenttisesti rahoitettu varoilla, jotka eivät ole peräisin Yhdistyneestä kuningaskunnasta.

(159) Komissio panee merkille, että tämä selitys vahvistetaan HMRC:n ohjeissa olevissa 9 lukua koskevissa johdanto-kommenteissa, joissa todetaan seuraavaa:

> ”9 luvussa säädetyt kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja koskevat poikkeukset on otettu käyttöön varojen fungibiliteetista monikansallisessa konsernissa aiheutuvien vaikeiden kysymysten käsittelemiseksi. Säännöt ovat lähinnä korvikemuuttuja sille, että olisi määritettävä konsernin rahoitusjärjestelyjen täsmällinen lähde ja historia ja se, missä määrin ne on hoidettu Yhdistyneessä kuningaskunnassa” ([109]).

(160) Tämä ja veronkierron vastaiset säännöt huomioon ottaen komissio voi yleisesti ottaen hyväksyä sen, että lähtökohtaisesti valikoivan toimenpiteen, jota sovelletaan tiettyihin tapauksiin sen varmistamiseksi, että veronkierron vastaiset säännöt ovat näissä tapauksissa riittävän vankkoja ja samalla hallittavissa ja hallinnoitavissa,

([109]) HMRC Internal Manual, International Manual, INTM216100.

voidaan sanoa olevan seurausta CFC-sääntöihin olennaisena osana kuuluvasta ja niiden toiminnan ja vaikuttavuuden kannalta tarpeellisesta mekanismista edellyttäen, että se on suhteellisuusperiaatteen mukainen ([110]). Tässä tapauksessa lähtökohtaisesti valikoiva toimenpide olisi perusteltu, eikä se näin ollen täyttäisi SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa vahvistettua edun valikoivuutta koskevaa edellytystä.

(161) Kuten edellä 2.1.2 jaksossa todetaan, on näiden periaatteiden mukaista, että CFC-sääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle jätetään tilanteita riskiperusteisesti, jotta CFC-maksun määräytymissäännösten soveltamisala voidaan rajata tilanteisiin, joissa joko verotulojen menetyksen riski on suuri Yhdistyneen kuningaskunnan valtiontalouden kannalta tai keinotekoisuuden todennäköisyys on suuri. Vastaavasti komissio toteaa, että vakiosuhteisiin perustuvien yleisten prosenttiosuuksien ja mekaanisten sääntöjen käyttäminen jokaisen tapauksen yksilöllisen arvioimisen sijasta voi olla hyväksyttävää joissakin olosuhteissa edellyttäen, että on todettu, että kunkin tapauksen arvioiminen erikseen vaatisi monimutkaisia, kalliita ja työläitä muodollisuuksia, ja edellyttäen, että käytetyt prosenttiosuudet ja suhteet ovat suhteellisuusperiaatteen mukaisia. Tässä suhteessa komissio ei pystynyt pitävästi kumoamaan sitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan käyttämä suhde ulkomaisen väliyhteisön Yhdistyneestä kuningaskunnasta peräisin olevan pääoman osuuden arvioimiseen on oikeasuhteinen, eikä se onnistunut yksilöimään jotakin toista, sopivampaa suhdetta.

(162) Näiden pohdintojen myötä ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten muodollisessa tutkinnassa esittämät perustelut ja selitykset huomioon ottaen komissio hyväksyy Yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvään pääomaan perustuvan testin osalta ja vain sen osalta, että riidanalaisen toimenpiteen voidaan sanoa varmistavan, että CFC-sääntöjä voidaan soveltaa hallittavalla tavalla erityisesti ehdot täyttävästä lainasuhteesta kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja saaviin ulkomaisiin väliyhteisöihin, ilman että yritysten ja Yhdistyneen kuningaskunnan veroviranomaisten on tehtävä suhteettoman työlästä jäljitystyötä, ja varmistavan samalla, että CFC-maksu peritään Yhdistyneessä kuningaskunnassa olevista varoista saaduista tuloista, joiden voidaan perustellusti katsoa olevan keinotekoisesti siirretty Yhdistyneestä kuningaskunnasta. Näistä syistä komissio pitää riidanalaisen toimenpiteen lähtökohtaisesti valikoivaa luonnetta perusteltuna eikä siten pidä toimenpidettä valikoivana, koska CFC-maksun yksilöiminen ja sen määrän määrittäminen 5 luvun nojalla perustuisi yksinomaan TIOPA-lain 5 luvun 371EC jaksossa säädettyyn Yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvää pääomaa koskevaan testiin, mikä edellyttäisi suhteettoman työlästä jäljitystyötä.

(163) Komissio kuitenkin huomauttaa, että Yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvää pääomaa koskeva testi kaupankäynnin ulkopuolisista rahoitustuloista perittävän CFC-maksun määrittämiseksi on vain toinen kahdesta 5 lukuun sisältyvästä yleisestä testistä, joista toinen on Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-säännöissä yleisesti sovellettavaan lähestymistapaan perustuva avainhenkilötoimintoja koskeva testi. Komissio muistuttaa, että 5 lukuun lisättiin yleisen avainhenkilötoimintoja koskevan testin lisäksi toinen testi sen varmistamiseksi, että asianmukainen CFC-maksu peritään myös tilanteissa, joissa kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin liittyy vain vähän avainhenkilötoimintoja tai joissa olennaisia avainhenkilötoimintoja on vaikea yksilöidä.

(164) Tilanteissa, joissa CFC-maksu perustuu avainhenkilötoimintoja koskevan testin soveltamiseen ja joissa niihin varoihin ja riskeihin liittyvät avainhenkilötoiminnot, joista ehdot täyttävistä lainasuhteista saatavat kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot ovat peräisin, suoritetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, riidanalaiseen toimenpiteeseen kuuluvan lähtökohtaisesti valikoivan mekaanisen säännön soveltaminen ei ole perusteltua. Tällaisiin tilanteisiin ei kuulu olennaisena osana mekanismeja, joiden vuoksi mekaanisen säännön soveltaminen olisi tarpeellista CFC-sääntöjen toiminnan ja vaikuttavuuden kannalta.

(165) CFC-sääntöjä koskevissa HMRC:n ohjeissa käsitellään avainhenkilötoimintojen sijaintia kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen tapauksessa ja osoitetaan, että tällainen mekaaninen sääntö ei ole välttämätön:

> ”Suurten konserninsisäisten lainojen jatkamista koskevaa aktiivista päätöksentekoa voidaan suunnitella ja siitä voidaan päättää konsernin ulkomaisessa varainhallintayrityksessä, mutta tärkeä tekijä on alkuperäinen suunnitelma ja päätös investoinnin järjestämisestä konserninsisäisenä lainana. Yhdistyneestä kuningaskunnasta johdetuissa monikansallisissa konserneissa tehtävien, esimerkiksi hankintoihin liittyvien merkittävien rakenteellisten lainojen tapauksessa HMRC tavallisesti olettaa, että keskeinen avainhenkilötoiminto suoritetaan

([110]) Ks. esimerkiksi unionin tuomioistuimen tuomio *Paint Graphos ja muut*, yhdistetyt asiat C-78/08–C-80/08, ECLI:EU:C:2011:550, 69 ja 73–75 kohta ja unionin yleisen tuomioistuimen tuomio *Heitkamp BauHolding GmbH v. komissio*, asia T-287/11, ECLI:EU:T:2016:60, 160 kohta.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa, vaikka varainhallinta- tai konsernin rahoitustoiminnot sijaitsevat muualla. Rahoituksen saatavuus ja muoto ovat tärkeä osa investoinnin hyväksymisprosessia, joka edellyttää toimintojen keskuspaikan osallistumista, vaikka paikallisille keskuksille ja yksiköille olisi annettu huomattava autonomia" ([111]).

(166) Yleinen oletus, että ehdot täyttävistä lainasuhteista saataviin kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin liittyvät avainhenkilötoiminnot kuuluvat yleensä konsernin rahoitustoimintoon suurempien keskipitkän tai pitkän aikavälin yritysten välisten lainojen tapauksessa, ilmenee myös HMRC:n ohjeiden toisessa kohdassa, jossa pohditaan, kannattaako tällaisten verovelvollisten hakea riidanalaisen toimenpiteen soveltamista:

"HMRC:n oletuksena on, että suurempien pääomalla rahoitettujen keskipitkän tai pitkän aikavälin lainojen tapauksessa lainan antamiseen ja useimmissa tapauksissa lainan jatkuvaan hallinnointiin liittyvä avainhenkilötoiminto kuuluu konsernin rahoitustoimintoon (eli toimintoon, johon kuuluvat kirjanpito, verotusasiat, varainhallinta, konsernin rahoitus ja sulautumat sekä hankintaryhmät tai vastaava keskeinen toiminta) pikemmin kuin erilliseen konsernin varainhallintaryhmään. Kokemusten mukaan tämäntyyppiset lainat suunnitellaan ja niitä hallinnoidaan "keskuspaikasta" käsin. Tosiasiallisen lainanantajan voidaan katsoa päättäneen lainan antamisesta, mutta useimmissa tapauksissa se ei ole aloittanut konserninsisäisten rahoitusrakenteiden suunnittelua tai vastannut siitä.

Siksi väitteitä siitä, että lainanantaja tai muut elimet suorittavat tällaisissa tilanteissa olennaiset avainhenkilötoiminnot konsernin rahoitustoiminnon ulkopuolella, on tarkasteltava huolellisesti. Suurten rakenteellisten lainojen kohdalla HMRC:n oletus on, että suurin osa avainhenkilötoiminnoista tai kaikki toiminnot suoritetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa" ([112]).

(167) Näin ollen yritysten väliset rahoitustoiminnot, erityisten ulkomaisten hankkeiden rahoittaminen ja muuntyyppiset rakenteelliset lainat edellyttävät tavallisesti toiminnallista päätöksentekoa ja seurantaa koskevia toimintoja. Lisäksi on perusteltua olettaa, että tämäntyyppisten ehdot täyttävien lainasuhteiden kannalta oleelliset avainhenkilötoiminnot ovat läheisessä yhteydessä rahoitustoiminnon sijaintiin monikansallisessa konsernissa.

(168) On myös korostettava, etteivät Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset eivätkä asianomaiset osapuolet ole väittäneet, että olisi hankalaa jäljittää kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin liittyvää avainhenkilötoimintoa tai että 9 luvussa säädetyt poikkeukset voitaisiin perustella tarpeella välttää työläs jäljittäminen avainhenkilötoiminnon sijainnin selvittämiseksi.

(169) Yhteenvetona voidaan todeta, että komissio hyväksyy Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten esittämän perustelun, että riidanalaisella toimenpiteellä vältetään suhteettoman työläs jäljittäminen, jonka voidaan sanoa johtuvan CFC-sääntöihin olennaisena osana kuuluvasta ja sen toiminnan ja vaikuttavuuden kannalta tarpeellisesta mekanismista. Perustelua voitaisiin kuitenkin soveltaa vain, jos 5 luvussa säädetty CFC-maksu perustuisi yksinomaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvää pääomaa koskevaan testiin. Komissio hylkää perustelun, jos 5 luvussa säädettyä CFC-maksua voitaisiin soveltaa ja se voitaisiin määrittää ilman suhteetonta rasitetta soveltamalla avainhenkilötoimintoja koskevaan testiin sisältyviä tavanomaisia kohdentamissääntöjä.

#### 6.4.3.2 Perusteleminen tarpeella noudattaa perussopimuksissa vahvistettuja perusvapauksia

(170) Koska komissio katsoo, että riidanalainen toimenpide on osittain perusteltu ja että näin ollen siltä osin toimenpide ei ole valikoiva, kuten johdanto-osan edellisessä kappaleessa on tiivistetysti esitetty, sen on arvioitava ainoastaan, voidaanko Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten esittämää toista perustelua – eli perussopimuksissa vahvistettujen perusvapauksien noudattaminen – käyttää perusteluna riidanalaisen toimenpiteen lähtökohtaisesti valikoivalle luonteelle, jota ei voida perustella ensimmäisellä perustelulla. Niinpä on tarkasteltava, voidaanko Yhdistyneen kuningaskunnan unionin oikeuteen perustuvalla velvollisuudella olla soveltamatta toimenpiteitä, joilla rajoitetaan kotimaisten yritysten sijoittautumisvapautta, perustella sellaisten maksuvelvollisten yksiköiden tapauksessa, joilla on ehdot täyttävästä lainasuhteesta kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja saava ulkomainen väliyhteisö, riidanalaisen toimenpiteen soveltaminen CFC-maksun määrittämiseksi sen sijasta, että sovelletaan 5 luvussa säädettyjä yleisiä testejä tilanteissa, joissa ehdot täyttävästä lainasuhteesta saataviin kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin liittyvät avainhenkilötoiminnot suoritetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Komissio ei katso, että asia olisi näin.

(171) Se, että verotetaan ulkomaisten tytäryhtiöiden tuloja vain siltä osin kuin ne ovat kohdennettavissa kotimaisiin varoihin ja kotimaiseen toimintaan, ei ole sijoittautumisvapauden rajoittamista, koska siinä noudatetaan samoja periaatteita, jotka ovat ulkomaisen yksikön tulojen kohdentamista kotimaiselle kiinteälle toimipaikalle koskevan

([111]) HMRC Internal Manual, International Manual, INTM203380.
([112]) HMRC Internal Manual, International Manual, INTM203410.

auktorisoidun OECD:n lähestymistavan perustana. Tämä lähestymistapa perustuu markkinaehtoperiaatteeseen. Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen mukainen avainhenkilötoimintoja koskeva analyysi toimii näin. Sillä varmistetaan CFC-maksun periminen ulkomaisen väliyhteisön tuloista mutta rajataan maksu tuloihin, jotka on siirretty keinotekoisesti Yhdistyneestä kuningaskunnasta, ja tällaiset keinotekoisesti siirretyt tulot yksilöidään ja niiden määrä määritetään testillä, jossa yksilöidään ensin, mitkä ulkomaisen väliyhteisön tulonmuodostuksen kannalta olennaiset avainhenkilötoiminnot suoritetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ja sen jälkeen asetetaan CFC-maksun piiriin vain sellainen osa ulkomaisen väliyhteisön tuloista, joka on oikeassa suhteessa asiaankuuluviin Yhdistyneessä kuningaskunnassa suoritettaviin avainhenkilötoimintoihin. Tämän avainhenkilötoimintoja koskevan testin vaikutuksen myötä tällaiseen testiin perustuvan CFC-maksun pitäisi periaatteessa olla sijoittautumisvapautta koskevien unionin oikeuden säännösten ja määräysten mukainen väärinkäytön käsitettä koskevan unionin tuomioistuimen määritelmän ja selitysten mukaan.

(172) Johdanto-osan edellisessä kappaleessa esitetty päätelmä on yhdenmukainen veronkiertodirektiivin 7 artiklan, jossa jäsenvaltiot velvoitetaan ottamaan käyttöön CFC-sääntö kansallisessa lainsäädännössään, rakenteen kanssa. Kuten edellä johdanto-osan 43 kappaleessa todetaan, direktiivissä annetaan jäsenvaltioille kaksi vaihtoehtoa kansallisen CFC-sääntönsä laatimiseen. Ensimmäinen vaihtoehto on sääntö, joka on kohdistettu tietyntyyppisiin tuloihin, joita olisi verotettava CFC-säännön nojalla, jos niitä verotetaan kevyesti. Sääntö on yhdistetty seuraavaan veronkiertodirektiivin 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa olevaan poikkeuslausekkeeseen: "*Tätä alakohtaa ei sovelleta, jos asiaan liittyvistä tosiseikoista ja olosuhteista käy ilmi, että ulkomainen väliyhtiö harjoittaa merkittävää taloudellista toimintaa, johon liittyy henkilöstöä, laitteita, varoja ja tiloja.*" Lausekkeen tarkoituksena on varmistaa unionin oikeudessa vahvistettujen perusvapauksien noudattaminen väärinkäytön käsitettä koskevan unionin tuomioistuimen määritelmän ja selitysten mukaisesti. Toinen vaihtoehto on avainhenkilötoimintoja koskevaan testiin perustuva sääntö, jonka mukaan CFC-maksua sovelletaan ulkomaisen väliyhteisön tuloihin, jotka syntyvät siinä jäsenvaltiossa, jossa määräysvaltaa käytetään, suoritetusta avainhenkilötoiminnosta, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen mukaan. Ei ole virhe, ettei veronkiertodirektiivin 7 artiklan 2 kohdan a alakohtaa (poikkeuslauseke) sovelleta toiseen vaihtoehtoon. Syynä on se, että unionin lainsäätäjän mukaan tällaiselle poikkeuslausekkeelle ei ollut tarvetta unionin oikeudessa vahvistettujen perusvapauksien noudattamisen varmistamiseksi avainhenkilötoimintoihin perustuvan CFC-säännön osalta johdanto-osan edellisessä kappaleessa esitetyistä syistä ([113]).

(173) Koska CFC-maksun periminen 5 luvussa säädetyn yleisen avainhenkilötoimintoja koskevan testin perusteella ei rajoita unionin oikeudessa vahvistettua sijoittautumisvapautta, Yhdistyneen kuningaskunnan toinen perustelu, jonka mukaan riidanalainen toimenpide olisi tarpeen perussopimuksissa vahvistettujen perusvapauksien noudattamisen varmistamiseksi, on virheellinen eikä sillä voida perustella lähtökohtaisesti valikoivaa kohtelua asiaankuuluvissa tilanteissa.

(174) Yhteenvetona komissio toteaa, että riidanalaisella toimenpiteellä annetaan lähtökohtaisesti valikoivaa etua Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöveroa maksaville verovelvollisille, joiden määräysvaltaan kuuluu ehdot täyttävistä lainasuhteista kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja saava ulkomainen väliyhteisö, tapauksissa, joissa kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin liittyvät avainhenkilötoiminnot suoritetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ja että lähtökohtaisesti valikoivaa etua ei voida perustella hallittavissa ja hallinnoitavissa olevien veronkierron vastaisten sääntöjen tarpeella eikä tarpeella noudattaa perussopimuksissa vahvistettuja perusvapauksia. Koska Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ja asianomaiset osapuolet eivät ole esittäneet muita perusteluja lähtökohtaisesti valikoivan edun perustelemiseksi eikä komissio ole tekemänsä muodollisen tutkinnan yhteydessä löytänyt muita perusteluja, komissio päättelee, ettei riidanalaisen toimenpiteen, kuten tässä kappaleessa kuvataan, voida katsoa olevan suora seuraus Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen perus- tai pääperiaatteista eikä tulosta järjestelmään olennaisena osana kuuluvista ja sen toiminnan ja vaikuttavuuden kannalta tarpeellisista mekanismeista. Siksi riidanalaista toimenpidettä ei voida perustella viitejärjestelmän luonteella ja yleisellä rakenteella.

6.4.4 *Päätelmä valikoivan edun olemassaolosta*

(175) Tässä jaksossa esitetyistä syistä komissio päättelee, että riidanalainen toimenpide antaa valikoivaa etua Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiöveroa maksaville verovelvollisille, jotka siirtävät keinotekoisesti ulkomaiselle väliyhteisölle ehdot täyttävästä lainasuhteesta saatavia kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja, kun kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin liittyvät avainhenkilötoiminnot voidaan yksilöidä ja ne suoritetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, vapauttamalla ne CFC-maksusta, joka kyseisten verovelvollisten muutoin olisi maksettava Yhdistyneen kuningaskunnan CFC-sääntöjen mukaisen CFC-maksun määräytymistä koskevan tavanomaisen järjestelmän mukaan.

([113]) Direktiivi (EU) 2016/1164.

6.4.5 *Riidanalaisen ohjelman tuensaajat*

(176) Riidanalaisen ohjelman tuensaajia ovat Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneet yksiköt, joiden määräysvaltaan kuuluu ehdot täyttävistä lainasuhteista kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja saava ulkomainen väliyhteisö, kun ohjelmaa sovelletaan ehdot täyttävistä lainasuhteista saataviin kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin, jotka kuuluvat TIOPA-lain 371EB jakson (Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoitettava toiminta) soveltamisalaan. Komissio toteaa, että kaikki tällaiset yksiköt kuuluvat monikansalliseen konserniin, koska sekä ulkomaisen väliyhteisön että ehdot täyttävän lainasuhteen kautta rahoitettavan konserniin kuuluvan ulkomaisen yrityksen tai ulkomaisten yritysten on kuuluttava saman Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneen yrityksen määräysvaltaan.

### 6.5 **Päätelmä tuen olemassaolosta**

(177) Komissio toteaa 6.1–6.4 jaksossa olevan analyysin perusteella, että riidanalaisella toimenpiteellä annetaan valikoivaa etua johdanto-osan 176 kappaleessa kuvatuille ohjelman tuensaajille sekä monikansallisille konserneille, joihin ne kuuluvat. Valikoiva etu on Yhdistyneen kuningaskunnan toteuttama, ja se rahoitetaan valtion varoista, vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua ja on omiaan vaikuttamaan unionin sisäiseen kauppaan. Riidanalainen ohjelma on näin ollen SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

(178) Koska riidanalaisella toimenpiteellä alennetaan maksuja, joista tuensaajien olisi tavallisesti vastattava vuotuisen toimintansa puitteissa, olisi katsottava, että sillä myönnetään toimintatukea tuensaajille ja monikansallisille konserneille, joihin ne kuuluvat.

(179) Komissio katsoo myös, että muodollisen tutkintamenettelyn aikana ohjelmaan tehdyillä muutoksilla, joita kuvataan 2.3 jaksossa, varmistetaan, ettei riidanalaisen toimenpiteen soveltamista ole 1 päivästä tammikuuta 2019 alkaen voinut hakea sellaisten ehdot täyttävistä lainasuhteista saatavien kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen osalta, jotka on saatu varoista ja riskeistä, joiden kannalta olennaiset avainhenkilötoiminnot suoritetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Koska näiden muutosten myötä järjestelmä on valtiontukisääntöjen mukainen, komissio ei vastusta 1 päivästä tammikuuta 2019 alkaen voimassa ollutta muutettua järjestelmää.

### 6.6 **Tuen sääntöjenvastaisuus**

(180) SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltioilla on velvollisuus ilmoittaa komissiolle, jos ne suunnittelevat tuen myöntämistä (ilmoitusvelvoite), eivätkä ne saa toteuttaa ehdotettuja tukitoimenpiteitä, ennen kuin komissio on vahvistanut lopullisen kantansa kyseisestä tuesta (täytäntöönpanokielto).

(181) Riidanalainen toimenpide tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 2013 eli hyvän aikaa sen jälkeen, kun SEUT-sopimus oli tullut voimaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, eikä toimenpide täytä mitään muita edellytyksiä, joiden perusteella se voitaisiin luokitella menettelyasetuksen (EU) 2015/1589 1 artiklan b alakohdassa tarkoitetuksi voimassa olevaksi tueksi. Näin ollen se on uusi tukiohjelma.

(182) Komissio toteaa, ettei Yhdistynyt kuningaskunta ole ilmoittanut sille aikomuksestaan myöntää riidanalaisen toimenpiteen mukaista tukea eikä myöskään noudattanut sitä SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti koskevaa täytäntöönpanokieltoa. Näin ollen riidanalainen toimenpide on asetuksen (EU) 2015/1589 1 artiklan f kohdassa tarkoitettua sääntöjenvastaista tukea.

### 6.7 **Tuen soveltuvuus sisämarkkinoille**

(183) Valtiontukea pidetään sisämarkkinoille soveltuvana, jos se kuuluu johonkin SEUT-sopimuksen 107 artiklan 2 kohdassa luetelluista ryhmistä, ja sitä voidaan pitää sisämarkkinoille soveltuvana, jos komissio toteaa sen kuuluvan johonkin SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdassa luetelluista ryhmistä. On kuitenkin tuen myöntävän jäsenvaltion tehtävä osoittaa, että sen myöntämä valtiontuki soveltuu sisämarkkinoille SEUT-sopimuksen 107 artiklan 2 tai 3 kohdan tai 106 artiklan 2 kohdan nojalla.

(184) Yhdistynyt kuningaskunta tai asianomaiset osapuolet eivät ole esittäneet mitään perusteita sille, että riidanalainen toimenpide soveltuisi sisämarkkinoille.

(185) Käsiteltävänä olevassa tapauksessa komissio ei ole löytänyt perusteita riidanalaisen toimenpiteen soveltuvuudelle sisämarkkinoille. Kuten johdanto-osan 178 kappaleessa selostetaan, olisi lisäksi katsottava, että riidanalaisella ohjelmalla myönnetään toimintatukea. Tällaista tukea ei pääsääntöisesti voida pitää SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan nojalla sisämarkkinoille soveltuvana siltä osin kuin sillä ei tueta tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämistä. Lisäksi riidanalaisella toimenpiteellä myönnettävät edut eivät ole määräaikaisia, asteittain alenevia tai oikeassa suhteessa siihen, mikä on tarpeen tietyn talousmarkkinoiden toimintapuutteen korjaamiseksi tai mahdollisen yleistä etua koskevan päämäärän saavuttamiseksi asianomaisilla aloilla.

(186) Riidanalainen ohjelma ei siten sovellu sisämarkkinoille siltä osin kuin sillä myönnetään valtiontukea.

## 7. **VALTIONTUEN TAKAISINPERINTÄ**

(187) Kun komissio toteaa toimenpiteen sääntöjenvastaiseksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi valtiontueksi, se on SEUT-sopimuksen ja unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimivaltainen vaatimaan jäsenvaltiota palauttamaan aikaisemmin markkinoilla vallinnut tilanne. Tämä toteutetaan perimällä valtiontuki takaisin ([114]) ja kumoamalla tukitoimenpide ([115]).

(188) Vastaavasti asetuksen (EU) 2015/1589 16 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että komissio määrää sisämarkkinoille soveltumattoman ja sääntöjenvastaisen tuen perittäväksi takaisin. Lisäksi säännöksen mukaan asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sääntöjenvastaisen ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi todetun tuen perimiseksi takaisin tuensaajalta. Saman asetuksen 16 artiklan 2 kohdassa säädetään, että takaisin perittävään tukeen lisätään korko, jota maksetaan siitä päivästä alkaen, jolloin sääntöjenvastainen tuki on ollut tuensaajan käytössä, sen takaisinperimispäivään asti. Komission asetuksessa (EY) N:o 794/2004 ([116]) säädetään menetelmistä, joilla tämä korko lasketaan. Lopuksi asetuksen (EU) 2015/1589 16 artiklan 3 kohdassa säädetään, että ”[t]akaisinperiminen on toteutettava viipymättä ja asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön menettelyjen mukaisesti, jos ne mahdollistavat komission päätöksen välittömän ja tehokkaan täytäntöönpanon”.

(189) Lisäksi komissio toteaa, että riidanalainen toimenpide ei ole enää ollut voimassa 1 päivästä tammikuuta 2019 alkaen.

### 7.1 **Ei oikeutettuja odotuksia**

(190) Asetuksen (EU) 2015/1589 16 artiklan 1 kohdassa säädetään myös, ettei komissio saa vaatia tuen takaisinperimistä, jos tämä olisi unionin lainsäädännön jonkin yleisen periaatteen vastaista.

(191) Vaikka Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset tai asianomaiset osapuolet eivät ole esittäneet nimenomaisia perusteluja sen puolesta, että luottamuksensuojan periaatteen pitäisi estää tuen takaisinperiminen, komissio arvioi silti, pitäisikö periaatetta mahdollisesti soveltaa. Tämän osalta komissio toteaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset olivat yhteydessä komission yksiköihin CFC-sääntöjen uudistamisesta vuosina 2009 ja 2010 ([117]). Yhteydenpito koostui virallisesta kirjeenvaihdosta, joka koski sitä, käsiteltiinkö Yhdistyneen kuningaskunnan tekemillä muutoksilla maan entisiin (ennen vuotta 2013 voimassa olleisiin) CFC-sääntöihin asianmukaisesti Yhdistyneelle kuningaskunnalle asetettua velvoitetta noudattaa yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Cadbury Schweppes antamaa tuomiota, minkä yksi asianomaisista osapuolista oli kyseenalaistanut.

(192) Jokaisella oikeussubjektilla on oikeus vedota luottamuksensuojan periaatteeseen silloin, kun toimivaltainen unionin toimielin on hänelle täsmällisiä, ehdottomia ja yhtäpitäviä vakuutteluja antamalla synnyttänyt hänelle perusteltuja ja oikeutettuja odotuksia. Tällaiset vakuuttelut on annettava sovellettavien sääntöjen mukaisesti ([118]).

(193) Käsiteltävänä olevassa asiassa johdanto-osan 191 kappaleessa kuvatun kirjeenvaihdon komission yksiköiden ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten välillä ei voida katsoa antaneen täsmällisiä ja ehdottomia vakuutteluja konsernirahoitukseen sovellettavan poikkeuksen yhteensopivuudesta unionin valtiontukisäännösten ja -määräysten kanssa. Kirjeenvaihdossa ei keskusteltu unionin valtiontukisäännöistä, eikä se varsinkaan kuulunut SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun muodolliseen menettelyyn. CFC-sääntöjä koskevat keskustelut liittyivät asiaan Cadbury Schweppes, joka koski mahdollista sijoittautumisvapauden loukkaamista CFC-sääntöjen kautta. Näin ollen kirjeissä ei ole voitu antaa Yhdistyneelle kuningaskunnalle tai ohjelman tuensaajille minkäänlaisia vakuutteluja siitä, ettei vuonna 2013 käyttöön otettuihin CFC-sääntöihin tai täsmällisemmin riidanalaiseen toimenpiteeseen liity valtiontukea.

([114]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio *Espanja v. komissio*, C-278/92, ECLI:EU:C:1994:325, 75 kohta.
([115]) Unionin tuomioistuimen tuomio *Residex Capital IV CV v. Gemeente Rotterdam*, C-275/10, ECLI:EU:C:2011:814, 45–47 kohta.
([116]) Komission asetus (EY) N:o 794/2004, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta, EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1.
([117]) Virallinen ilmoitus, päivätty 22 päivänä maaliskuuta 2010, C(2010)1521; perusteltu lausunto, päivätty 20 päivänä toukokuuta 2011, C(2011)3275 final.
([118]) Unionin tuomioistuimen tuomio 24. maaliskuuta 2011, *ISD Polska ja muut v. komissio*, C-369/09 P, ECLI:EU:C:2011:175, 123 kohta; unionin tuomioistuimen tuomio 16.12.2010, *Kahla Thüringen Porzellan v. komissio*, C-537/08 P, ECLI:EU:C:2010:769, 63 kohta ja yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 16.12.2008, *Masdar (UK) v. komissio*, C-47/07 P, ECLI:EU:C:2008:726, 34 ja 81 kohta.

### 7.2 **Muita unionin oikeudessa vahvistettuja perusperiaatteita ei ole loukattu**

(194) Komissio toteaa joidenkin asianomaisten osapuolten esiin nostamasta huolesta, että takaisinperiminen voisi loukata perussopimuksissa vahvistettuja perusvapauksia, että komission velvollisuus valvoa verotoimenpiteen yhdenmukaisuutta SEUT-sopimuksen valtiontukisääntöjen kanssa ei voi koskaan johtaa SEUT-sopimuksen muiden erityismääräysten vastaiseen tulokseen ([119]). Komissiolla oleva velvollisuus varmistaa valtiontukea koskevien unionin määräysten soveltaminen sopusoinnussa SEUT-sopimuksen muiden määräysten kanssa pätee erityisesti silloin, kun myös kyseisillä muilla määräyksillä on tavoitteena vääristymätön kilpailu sisämarkkinoilla, kuten SEUT-sopimuksen 49 artiklalla, jolla pyritään säilyttämään sijoittautumisvapaus ja vapaa kilpailu jonkin jäsenvaltion johonkin toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden taloudellisten toimijoiden ja viimeksi mainitun jäsenvaltion taloudellisten toimijoiden välillä ([120]).

(195) Kuten johdanto-osan 170–174 kappaleessa selostetaan, sääntöjenvastaista tukea, joka myönnetään vapauttamalla tuensaajat CFC-maksusta, ei voida perustella sijoittautumisvapauden huomioimisella, koska kyseisen maksun periminen ei itsessään loukkaa sijoittautumisvapautta. Koska maksun periminen ei loukkaa mainittua sisämarkkinoiden vapautta, oikean CFC-maksun takaisinperimisen määräämistä riidanalaisesta toimenpiteestä hyötyneiltä yrityksiltä ei siten voida katsoa kyseisen vapauden loukkaamiseksi. Menetetyn CFC-maksun periminen yrityksiltä, jotka soveltavat konsernirahoitukseen sovellettavaa poikkeusta, on tarpeen tasapuolisten toimintaedellytysten palauttamiseksi sisämarkkinoilla. Koska konsernirahoitukseen sovellettavan poikkeuksen yksilöiminen takaisinperittäväksi tueksi on täysin sellaisten SEUT-sopimuksen määräysten mukaista, joilla pyritään säilyttämään perusvapaudet, komissio katsoo, ettei mikään unionin oikeuden perusperiaate estä tuen takaisinperimistä ([121]).

(196) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset tai asianomaiset osapuolet eivät ole tuoneet esiin muita yleisiä periaatteita, eikä ole viitteitä siitä, että käsiteltävänä olevassa asiassa olisi loukattu muita periaatteita.

(197) Päätelmänä voidaan todeta, etteivät mitkään syyt tai perustelut estä tai rajoita riidanalaista ohjelmaa soveltamalla myönnetyn tuen takaisinperimistä.

### 7.3 **Takaisinperittävän tuen määrän laskemiseen sovellettavat menetelmät**

(198) Takaisinperinnän tarkoituksena on palauttaa tuen maksamista tuensaajalle edeltänyt tilanne sisämarkkinoilla ([122]). Tässä yhteydessä unionin tuomioistuin on todennut, että tämä tavoite on saavutettu, kun tuensaaja on palauttanut sääntöjenvastaisesti myönnetyt tuet ja tämän myötä menettänyt markkinoilla kilpailijoihinsa nähden saamansa edun ja kun ennen tuen maksamista vallinnut tilanne on palautettu ([123]).

(199) Yhdessäkään unionin oikeuden säännöksessä ei edellytetä, että kun komissio määrää sisämarkkinoille soveltumattomaksi todetun tuen palautettavaksi, se vahvistaa palautettavan tuen täsmällisen määrän. Sen sijaan riittää, että komission päätös sisältää sellaiset tiedot, joiden nojalla päätöksen vastaanottaja voi itse suuremmitta vaikeuksitta määrittää tuon summan ([124]).

(200) Jos kyse on verotustoimenpiteinä tai muina maksuina toteutetusta sääntöjenvastaisesta valtiontuesta, takaisin perittävä määrä lasketaan vertaamalla todellisuudessa maksetun veron määrää yleisesti sovellettavan verosäännön mukaisesti maksettavaan määrään. Sen veron määrän laskemiseksi, jonka johdanto-osan 176 kappaleessa tarkoitetut tuensaajat olisivat maksaneet, jos ne eivät olisi soveltaneet riidanalaista toimenpidettä, Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten olisi arvioitava uudelleen kaikkien riidanalaisesta toimenpiteestä hyötyneiden yksiköiden verovelvollisuus kunkin verovuoden osalta, jona ne ovat hyötyneet toimenpiteestä. Tällaisia yksiköitä ovat Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneet yksiköt, joiden määräysvaltaan kuuluu ulkomainen väliyhteisö, joka saa ehdot täyttävästä lainasuhteesta kaupankäynnin ulkopuolisia rahoitustuloja, joiden taustalla olevien varojen ja riskien kannalta olennaiset avainhenkilötoiminnot suoritetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, edellyttäen että nämä yksiköt ovat tehneet 9 luvun 371IJ jaksossa kuvatun hakemuksen.

---

([119]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21.5.1980, *komissio v. Italia*, 73/79, ECLI:EU:C:1980:129, 11 kohta; yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 19.9.2000, Saksa v. komissio, C-156/98, ECLI:EU:C:2000:467, 78 kohta ja yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 31.1.2001, Weyl Beef Products ja muut v. komissio, yhdistetyt asiat T-197/97 ja T-198/97, ECLI:EU:T:2001:28, 75 kohta.

([120]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.5.2015, *Niki Luftfahrt v. komissio*, T-511/09, ECLI:EU:T:2015:284, 215 kohta.

([121]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio *Salzgitter v. komissio*, T-308/00 RENV, ECLI:EU:T:2013:30.

([122]) Ks. unionin tuomioistuimen tuomio 11.12.2012, *komissio v. Espanja ("Magefesa II")*, C-610/10, ECLI:EU:C:2012:530, 105 kohta.

([123]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 4.4.1995, *komissio v. Italia* ("Alfa Romeo"), C-348/93, ECLI:EU:C:1995:95, 27 kohta.

([124]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, *komissio v. Ranska*, C-441/06, ECLI:EU:C:2007:616, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

(201) Laskettaessa kultakin tuensaajalta takaisinperittävää tuen määrää olisi otettava huomioon seuraavat:

— sen veron määrä, joka on jäänyt maksamatta 9 luvun 371IJ jaksossa kuvatun hakemuksen tekemisen myötä, ja

— tähän määrään lisättävä korko, joka lasketaan siitä päivästä alkaen, kun tuki asetettiin tuensaajien käyttöön. Kunkin verovuoden osalta tuen katsotaan olleen tuensaajan käytössä siitä päivästä lähtien, kun maksamaton vero olisi pitänyt maksaa, jos hakemusta ei olisi tehty.

(202) Kunakin vuonna maksamatta jääneen veron määrä olisi laskettava seuraavasti:

— ehdot täyttävistä lainasuhteista saatavista kaupankäynnin ulkopuolisista rahoitustuloista perittävä CFC-maksu, joka olisi sisällytetty yhtiöveroilmoitukseen, jos 9 luvun 371IJ jaksossa kuvattua hakemusta ei olisi tehty, *josta vähennetään*

— näistä tuloista todellisuudessa peritty CFC-maksu.

(203) CFC-maksu, jota olisi sovellettu tuensaajaan, jos se ei olisi tehnyt 9 luvun 371IJ jaksossa kuvattua hakemusta, olisi laskettava Yhdistyneen kuningaskunnan yleisen yhtiöverojärjestelmän ja siihen sisältyvien CFC-sääntöjen perusteella, joita sovellettiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa silloin kun tuki katsotaan myönnetyn, ottaen huomioon kunkin tuensaajan oikeudellinen ja tosiasiallinen tilanne. Huomioon ei pitäisi ottaa hypoteettisia vaihtoehtoisia tilanteita, jotka perustuvat erilaisiin toiminnallisiin ja oikeudellisiin olosuhteisiin, jotka tuensaaja olisi voinut valita, jos se ei olisi voinut tehdä 9 luvun 371IJ jaksossa kuvattua hakemusta ([125]).

(204) Velvollisuus periä takaisin sääntöjenvastainen ja sisämarkkinoille soveltumaton tuki koskee aikaväliä verovuodesta 2013 viimeiseen verovuoteen, jona kukin tuensaaja hyödynsi tukitoimenpidettä. Komissio katsoo ohjelman olleen voimassa 31 päivään joulukuuta 2018 saakka. Tämän päätöksen tiedoksi antamisesta alkaen Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten on maksuvelvollisten yksiköiden veroilmoituksia arvioidessaan hylättävä mahdolliset 9 luvun 371IJ jakson nojalla tehdyt hakemukset, jotka koskevat täysimääräistä tai osittaista vapautusta siltä osin kuin kaupankäynnin ulkopuolisten rahoitustulojen taustalla oleviin varoihin ja riskeihin liittyvät avainhenkilötoiminnot suoritetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

## 8. **PÄÄTELMÄT**

(205) Edellä mainittujen seikkojen perusteella komissio katsoo, että Yhdistynyt kuningaskunta on pannut sääntöjenvastaisesti täytäntöön riidanalaisen toimenpiteen, josta on ollut hyötyä tietyille Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneille yrityksille ja joka on SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan vastainen. Komissio katsoo myös, että konsernirahoitukseen sovellettava poikkeus on valtiontukea, joka ei sovellu sisämarkkinoille SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan nojalla, kun sitä sovelletaan ehdot täyttävistä lainasuhteista saataviin kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin, jotka kuuluvat TIOPA-lain 371EB jakson (Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoitettava toiminta) soveltamisalaan. Yhdistyneen kuningaskunnan on asetuksen (EU) 2015/1589 16 artiklan nojalla perittävä takaisin kaikki konsernirahoitukseen sovellettavan poikkeuksen nojalla tuensaajille myönnetty tuki,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

*1 artikla*

Konsernirahoitukseen sovellettava poikkeusohjelma, joka on sisällytetty verolakeihin vuoden 2010 Taxation (International and Other Provisions) Act -lain (TIOPA) 9A osan 9 lukuna, on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea, kun sitä sovelletaan ehdot täyttävistä lainasuhteista saataviin kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin, jotka kuuluvat TIOPA-lain 9A osan 371EB jakson (Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoitettava toiminta) soveltamisalaan. Ohjelma ei ole tukea, kun sitä sovelletaan ehdot täyttävistä lainasuhteista saataviin kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin, jotka kuuluvat TIOPA-lain 9A osan 371EC jakson (Yhdistyneestä kuningaskunnasta tehtävät pääomasijoitukset) soveltamisalaan ja jotka eivät kuulu TIOPA-lain 9A osan 371EB jakson (Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoitettava toiminta) soveltamisalaan. Siltä osin kuin konsernirahoitukseen sovellettava poikkeusohjelma on tukea, se on asetuksen (EU) 2015/1589 1 artiklan d alakohdassa tarkoitettu tukiohjelma. Tukiohjelman nojalla myönnetty tuki ei sovellu sisämarkkinoille, ja Yhdistynyt kuningaskunta on toteuttanut sen sääntöjenvastaisesti ja rikkonut siten SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohtaa.

*2 artikla*

1. Yhdistyneen kuningaskunnan on perittävä tukiohjelman tuensaajilta takaisin kaikki ohjelmasta myönnetty tuki, joka ei sovellu sisämarkkinoille.

([125]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 15.12.2005, *Unicredito Italiano*, C-148/04, ECLI:EU:C:2005:774.

2. Takaisinperittävistä summista on maksettava korkoa siitä päivästä alkaen, jona ne saatettiin tuensaajan käyttöön, niiden tosiasialliseen takaisinperintään saakka. Tämän artiklan soveltamiseksi tuen katsotaan olleen tuensaajan käytössä kunakin vuonna siitä päivästä alkaen, jona kyseisenä verovuonna tukiohjelman myötä maksamatta jäänyt vero olisi pitänyt maksaa, jos tukiohjelmaa ei olisi ollut.

3. Takaisinperittäviin summiin lisättävä korko lasketaan asetuksen (EY) N:o 794/2004 V luvun säännösten mukaisesti.

4. Yhdistyneen kuningaskunnan on peruutettava kaikki tukiohjelman nojalla myönnettyyn tukeen perustuvat, vielä suorittamattomat maksut ja lopetettava tuen myöntäminen tukiohjelmasta tämän päätöksen antamispäivästä alkaen.

5. Edellä olevaa 1 artiklaa ei sovelleta riidanalaisen toimenpiteen perusteella myönnettyyn tukeen, jos tuki on sen myöntämishetkellä täyttänyt komission asetuksessa (EU) N:o 1407/2013 ([126]) vahvistetut edellytykset.

*3 artikla*

1. Edellä 2 artiklassa tarkoitettu tuki on perittävä takaisin välittömästi ja tehokkaasti.

2. Yhdistyneen kuningaskunnan on varmistettava, että tämä päätös pannaan täysimääräisesti täytäntöön neljän kuukauden kuluessa sen tiedoksi antamisesta.

*4 artikla*

1. Yhdistyneen kuningaskunnan on toimitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta seuraavat tiedot:

a) luettelo tukiohjelman tuensaajista;

b) luettelo verovelvollisista, jotka ovat soveltaneet konsernirahoitukseen sovellettavaa poikkeusta ehdot täyttävistä lainasuhteista saataviin kaupankäynnin ulkopuolisiin rahoitustuloihin, jotka kuuluvat TIOPA-lain 9A osan 371EC jakson (Yhdistyneestä kuningaskunnasta tehtävät pääomasijoitukset) soveltamisalaan ja jotka eivät kuulu TIOPA-lain 9A osan 371EB jakson (Yhdistyneessä kuningaskunnassa harjoitettava toiminta) soveltamisalaan;

c) kunkin tuensaajan osalta CFC-maksu, joka on todellisuudessa peritty määritettäessä tuensaajan verovelvollisuutta yhtiötuloveroilmoituksen perusteella, kultakin vuodelta, jona tuensaaja on soveltanut konsernirahoitukseen sovellettavaa poikkeusta, sekä asiaankuuluvat yhtiötuloveroilmoituslomakkeet ([127]);

d) kunkin tuensaajan osalta CFC-maksu, joka olisi peritty, jos tuensaaja ei olisi soveltanut konsernirahoitukseen sovellettavaa poikkeusta, mukaan luettuina maksun perusteena olevat laskelmat, kultakin vuodelta, jona tuensaaja on soveltanut konsernirahoitukseen sovellettavaa poikkeusta;

e) kultakin tuensaajalta takaisinperittävän tuen kokonaismäärä (varsinainen tuen määrä ja takaisinperintäkorko) ja siihen liittyvät yksityiskohtaiset laskelmat;

f) asiakirjat, joista käy ilmi, että tuensaajat on määrätty maksamaan tuki takaisin.

2. Yhdistyneen kuningaskunnan on toimitettava komissiolle kunkin tuensaajan osalta lisänäyttöä sen laskemisesta, miltä osin ehdot täyttävistä lainasuhteista saadut kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot kuuluvat TIOPA-lain 9A osan 371EB jakson soveltamisalaan.

3. Yhdistyneen kuningaskunnan on toimitettava komissiolle kunkin tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun verovelvollisen osalta lisänäyttöä siitä, että ehdot täyttävistä lainasuhteista saadut kaupankäynnin ulkopuoliset rahoitustulot kuuluvat TIOPA-lain 9A osan 371EC jakson soveltamisalaan mutta eivät kuulu TIOPA-lain 9A osan 371EB jakson soveltamisalaan.

4. Yhdistyneen kuningaskunnan on tiedotettava komissiolle tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi toteutettavien kansallisten toimenpiteiden etenemisestä, kunnes 2 artiklassa tarkoitettu tuki on peritty kokonaisuudessaan takaisin. Sen on annettava viipymättä komission pyynnöstä tiedot kansallisista toimenpiteistä, jotka on jo toteutettu tai joita suunnitellaan tämän päätöksen noudattamiseksi, mukaan luettuina yksityiskohtaiset tiedot tuensaajilta jo perityistä tukimääristä ja koroista.

([126]) Komission asetus (EU) N:o 1407/2013, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 352, 24.12.2013, s. 1).

([127]) Myös valmistelumateriaali ja asiaankuuluvat yhtiöveroilmoitusta täydentävät sivut (esim. lomake CT600B).

*5 artikla*

Tämä päätös on osoitettu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneelle kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 2 päivänä huhtikuuta 2019.

*Komission puolesta*
Margrethe VESTAGER
*Komission jäsen*